

Title - कुवलयानन्द (अलेकार्चंद्रिका टीका)

Accession No - Title -

Accession No -

Folio No/ Pages - ~~81/162~~ 81/162

Lines-

Size

Substance Paper -

Script Devanagari देवनागरी

Language - संस्कृत

Period -

Beginning -

End -

Colophon-

Illustrations -

Source -

Subject - काव्यशास्त्र

Revisor -

Author - ~~अलेकार्चंद्रिका~~ पद्यनाथ

1. Remarks- अनुसूच (13-26, 41-81, 83-91, 93, 97) अनुल्लाप्य

परीक्ष

श्रीमते रामानुजाय नमः नमस्त्रिभुवनानन्दकन्दायेंदुकुलाण्वित आविर्भूताय महसे सुक
 लायकलापिने अनुचिंत्य महालक्ष्मी हरिलोचनचंद्रिकाम कुर्वे कुलया नंदसदलंकारचं
 द्रिकाम २ चिकीर्षिता विप्रसिद्धये स्वेष्टदेवतां स्तोति अमरीति अत्र चरणमेव पंकजमि
 निमयूरव्यंसकादिसमासाश्रयाणत्परिणामालंकारः चरणे आरोप्यमाणस्य पंकजस्या
 विषयचरणतापत्तिं विनादुरितरूपीकरणक्रियार्थत्वासंभवात् परिमाणमः क्रिया
 र्थश्चेद्विषयी विषयात्मनेति तल्लक्षणात् न च पंकजमिव चरणमिति पूर्वपदार्थप्रधान
 उपमितिसमास एवास्त्विति शङ्क्यम् अमरीणां कवरीभारस्य केशपादास्य संबंधिनीसौ
 गंध्यलोभात्तत्संस्पृष्टाया अमरीतया मुखरीकृतमिति विशेषणस्यानुगुण्याभावात् तस्य
 पंकजगतत्वेनैव प्रसिद्धेरिति तद्विशेषणवातेन च पादपतनेनाभिज्यमाना गौरी विषया य
 मुरंगनागतारतिः कविगतांतां पुष्पातीति प्रेयो लंकारौ बोध्यः परस्येति प्रांचो पुणतनौ पि
 जायापती अर्थादुमामुद्देशवरोक्तुमः किंभूतो प्रपंचस्य जीवव्यस्य मातापितरौ मातापितरू

१०

२.

३

स्माः

८

था

परमेश्वरः

प्रोतिरुपाधिः कृपाश्रयत्वात् हितोपदेशत्वाच्च तथैवापरस्परसंबन्धिन्यास्तपः संपत्तेः फल
 वदाचरितं परस्परं स्वरूपं ययोस्तौ अत्र परशब्दस्य क्रियाविनिमयविवक्षायां कर्मव्यतिहा
 रे सर्वनाम्नोद्देवाच्चेति वार्तिकेन द्विर्भावे असमासवद्भावे पूर्वपदस्य स्पृशुपः पूर्वक्तव्य इत्य
 नेन सुपः स्वादेशे च परस्परशब्दव्युत्पत्तेः पार्वतीतपः समृद्धिफलं लापितं परमेश्वरैः संपत्फ
 लापिता च पार्वती इत्यर्थो लभ्यते तपः संपत्तेश्च फलं निरतिशयानन्द इति तदुपमया परस्पर
 रप्रेमास्पदत्वलक्षणाः शृंगारो व्यज्यमानः सौभाग्यातिशयव्यंजनमुखेन शिवयोर्भावप्रकर्ष
 पर्यवस्यतीति सहृदयेण कलनीयम् मातापितरवितिरूपकाभ्यामुक्तोपमयोः संसृष्टिः
 परस्परं चोपमयोः फलं लापिते त्येकवाचकानुप्रवेशालक्षणाः शर्क इति दिक् संप्रतिप्रतिपादयि
 पितातामलंकाराणां व्युत्पत्तेः स्वतोपुरुषार्थतया फलत्वायोगात् ईसा स्वादोपधिकत्वे फलत्वं तस्माः
 प्रेक्षावतां प्रकृतं प्रवृत्तये सूचयितुं शृंगारसाधिदेवतं श्रीकृष्णं प्रति रसास्वादानन्दं प्रार्थयते न

ग्रंथ

कु. टी

२

उद्वायेति समुकुंदो मेमस्वम् शाश्वद्व्योशाश्वतिकम् भगनावरणतया सदा प्रकाशमानम् ।
अयो विगलितवेद्यांतरमानंदम् रसो वै स इति श्रुतेः । स पदमिधेयम् दिशतु ददा त्वित्यर्थः ।
यथा श्रुते मुक्ति प्रार्थनायाः प्रकृतेरसंगत्पापतेः सः कः यो धत्ते मे रसमहिम पुण्यशालि ।
भिर्नारदादिमुनिभिः योगकलया योगकौशलेन हृदया ब्रह्म उदो रसो र्मध्यवर्तिनो हृद
यपुंडरीकस्य कोशं मुकुलमधो मुखतया वर्तमानमुद्वाय रेचक प्राणायामेनोर्ध्वमुखं ।
कृत्वा चिराद्दुर्कालं यथा रुचि यथेकं गृह्यमाणो पिरामक स्माद्य भिमत्तमूर्तिध्या
तगोचरी क्रियमाणो पि प्रीतिः पूर्णरूपं सस्यैषा भूतोऽपरिद्वित ब्रह्मस्वरूपः अत
विरतं निरंतरं मुक्तिदशायां स्फुरति प्रकाशते इति विरोधात् लंकारः औपासनिकरूप
स्य कल्पितत्वेन च तत्परिहारः अथवा योगिभिरप्यचित्यस्वरूप इति माहात्म्याति ।
शायवर्णनम् अत्र योगिगत भावद्विषय करति भावस्य कविगतातिप्रत्यागतया प्रेयो

राम

२

लंकारः चिकीर्षितस्त्रयग्रंथस्य प्रयोजनाभिधेये दर्शयति अलंकारेणिति एतच्चोभयान्वयि
अलंकारेषु अर्थालंकारेषु तद्विषयेवाला नाम व्युत्पन्नानां तेष्ववगाहनस्य व्युत्पत्तेः सिद्ध
त्यर्थे इत्यर्थः तेषां यो लक्ष्यलक्षणयोः संग्रह इति निरूपेण तात्पर्यमासः लक्ष्यमुदाहरणम् अ
लंकारत्वं च रसादिभिन्नव्याप्यभिन्नत्वस्य तिसृष्वर्थान्तरनिष्ठाया विषयता संवन्धावधि
ना च मत्कृतिजनकतावच्छेदकतावच्छेदकत्वम् अनुप्रासादि विशिष्टशब्दज्ञानादुप
मादिविशिष्टार्थज्ञानाद्यमत्कारोदया तेषु लक्षणसमन्वयः शब्दार्थयोर्ज्ञानतिष्ठचमत्क
तिजनकतायां विषयतयाऽवच्छेदकत्वेन तद्विशेषणीभूतानुप्रासोपमादेस्तान्तिष्ठावच्छेद
कतावच्छेदकत्वात् एतद्वदालंकारसंग्रहाय व्याप्योपमादिवारणाय च भेदद्वयगर्भसत्त्वं
तपदोषदानम् परकीयग्रंथापहारशंका निरासाया ह्येषानिति येषामलंकाराणां च
दुलोकाव्येष्टेन एव इत्यनंतरं लिख्यत इति शेषः तत्राप्युक्तानामपि केषां चिदलेखनात्
प्राय इत्युक्तम् यथानंतरं श्लोकस्योत्तरार्धं तत्रैवं दृश्यते हृदये खिलतोरुच्चैस्तन्वंगीस्तन

कुं टी. योरिवेति त्वयं त्वत्पदेव विरचितमिति एवं च तदीयत्वेन कथनादाशंका निरासः संप्रत्यर्थालंका
 ३ रेषु निरूपणीयेषु बहुलालंकारघटकतया सुप्रसिद्धतया च प्रथममुपमालंकारं लक्षयति उप
 मेति अयं लक्ष्यनिर्देशः शेषं लक्षणम् सादृश्यस्य लक्ष्मीचमत्कृतिविशेषजनकतात्तद्विशि
 ष्टं सादृश्यमिति यावत् । धर्मिधर्मयोरभेदोपचारात् लक्षणं व्याचष्टे यत्रेति यत्र कावेवति
 त्वंसंप्रत्यर्थः तच्च शक्तिरक्षणं न्यतरसहकारेण बोधकत्वसंबन्धेन उपमानमधिकगुणं चंद्रादिना
 पमेयं वर्णमानं कासितीवदनादि सहृदयः काव्यभावनापरिपक्वबुद्धिः व्यापस्पमर्षी दाप्रती
 तिनिधमरूपा यया सा व्यंजनेत्यर्थः अत्र चोपमानोपमेययोरिति त्वरूपकथनं न तु लक्षणं
 तर्गतिम् व्यावर्त्तीभावात् आत्मा श्रयिणी पादकत्वाच्च उपमानं त्वोपमेयत्वयो लूपमा घटि
 तत्वात् एतच्चात्रेव्यक्तीभविष्यति इत्थंचालंकारत्वे सति सादृश्यमुपमालंक्षणम् बोध्यम् ।
 एवमत्रेप्यधिकारप्राप्तमलंकारत्वं विशेषणं बोध्यम् हंसीत्यादि अत्र तावदिदं वाच्यं सादृश्ये
 निरूपितत्वं संसर्गेण हंस्यादेरन्वयः सादृश्यं च प्रयोजकत्वं संसर्गेण त्वर्गगावगाहनाश्रयत्वं
 लंकार

का

रूपे साधारण धर्म तस्य च स्वरूप संबंधे न कीर्तौ सादृश्यं निपातार्थं तस्मान्नामार्थं प्रति साक्षात् संबंधेन विशेषे
 व्यत्वेन विशेषणत्वेन बाधभावात् तथा च हंसी निरूपित सादृश्यप्रयोजक स्वर्गगावगाहनाश्रयत्ववती
 कीर्तिरिति बोधः न चैवं स्वर्गगावगाहनमिव शब्दश्चेत्याद्यग्रिमग्रं धात्वर्थस्य समानधर्मतोक्तिर्वि
 रुद्धेति वाच्यम् तदाश्रयत्वस्य समानधर्मत्वे तस्य तथात्वस्योचित्यात् विशेषाभावात् तथा सति
 तत्रैव सादृश्यस्य कुतो न्वयोनेति चेन्न धात्वर्थनिष्ठ विशेष्यतानिरूपित प्रकारतासंगोपाशाद्वो
 धे विशेष्यतया विभक्त्यर्थोपास्थितेर्हेतुत्वात् न च निपातार्थभिलवृत्तिरिति चेन्न प्रकारता विशेषः
 एषेति वाच्यम् घटो न पश्यतीत्यादौ घटाद्यन्विताभावस्य कर्मतासंसर्गोपादृशतेऽन्वयापत्तेः यदि
 तु धात्वर्थे पिता तत्पुत्रवशात्सादृश्यान्वयोऽनुभवसिद्धः तदा धात्वर्थनिष्ठ विशेष्यतानिरूपितप्र
 कारतासंबंधेनात्वयबुद्धिप्रतिनञ्जन्योपास्थितेः प्रतिबंधकत्वमात्रेण परिकल्प्य घटो न पश्यती
 त्यादौ पूर्वाक्तान्वयवोचो निएकरणोप इति दिक् एवमरविंदमिव सुंदरमुत्तमित्यादाव्रविं निरूप
 पित सादृश्यस्य प्रयोजकतासंसर्गोपासुंदरपदार्थैकदेशे सुंदरत्वेऽनुभवतात् अन्वयस्तद्विशि
 ष्टस्य चाभेदेन मुखादौ इत्यं चारविंदनिरूपित सादृश्यप्रयोजकसौंदर्यविदभिनं मुत्तमित्यन्वयवो
 धः अरविंदसुंदरमिति समासे चारविंदपदेनारविंदनिरूपित सादृश्यप्रयोजकं लक्ष्यते तच्चाभेदे
 दारि

पि

कु. टी.
४

नपदार्थैकदेशैः सौंदर्येऽन्वेति एवं चारविंदनिरूपितसादृश्यप्रयोजकामिन्नसौंदर्यविदमिन्नंवदनमिति
 बोधः देकदेशान्वयायोगादरविंदपदमेवलक्षणायासर्वार्थबोधकं सुंदरपदं तात्पर्यग्राहकमि
 त्येके अरविंदमिव वदनमित्यत्र अरविंदनिरूपितसादृश्यवद् वदनमिति बोधः सादृश्यस्य निपातार्थ
 तया भेदेन नामार्थान्वये बाधकाभावात् अरविंदमिव भातीत्यत्र भातेर्ज्ञानार्थकत्वेऽरविंदपदस्या
 रविंदनिरूपितसादृश्यप्रकारकज्ञानविषये लक्षणा तस्य चाभेदेन मुखादोन्वयः शेषं तात्पर्य
 ग्राहकम् पूर्वोक्तदिशा वा सादृश्यस्यैव प्रकारता संसर्गेण धात्वर्थे न्वयः अत्र सौंदर्येति धर्मो
 पादाने तृतीयार्थस्य प्रयोज्यत्वस्य सादृश्येऽन्वयात् सौंदर्यप्रयोज्यारविंदनिरूपितसादृश्यप्रका
 रकज्ञानविषय इति बोधः आद्यकल्पे तु अरविंदपदमेव सर्वार्थबोधकमिति तात्पर्यग्राहक
 मिति ध्येयम् इत्येव सादृश्यपदार्थांतरत्वमते शाब्दबोधोतिरूपदक्षिता तस्य समानधर्मरू
 पत्वे तु चंद्रवर्गमित्यादौ चंद्रवर्तिधर्मवन्मुखमिति बोधः अत्रैवाल्हादकत्वमिति समान
 धर्मोपादाने इवार्थस्य धर्मस्याल्हादकत्वे पदार्थैकदेशेऽन्वयः तदसहिष्णुतया तु चंद्रनिष्काल्हा
 दकत्ववत्पाल्हादपदस्य लक्षणा चंद्रपदं तात्पर्यग्राहकं चंद्रसदृशमित्यत्राप्येकदेशे सादृ

राम
४

शेषचंद्रान्वयः ससंबंधिकत्वात्सदृशपदं चंद्रां चंद्रसादृश्यविशिष्टे लाक्षणिकम् अत्रैवाल्हादकत्वेनेत्युक्ता
 वभेदलतीयार्थः तस्यैवसादृश्यपदार्थैकदेशेपमेऽन्वयः तथ्याल्हादकत्वाभिलेनचंद्रवतिधर्मवदभिलेन
 मुखमितिबोधः सदृशपदमेववासर्वाथबोधकमितरतात्पर्येग्राहकमित्येवंविधान्वयसराणिश्रेण
 यः तत्रतत्रशब्दव्युत्पत्तिनिरूपणेनसंधेयाः इत्यलंप्रसक्तानुप्रसक्तिपरिचिंतनेन पूर्णोपमेति
 त्वनंतरमालंकारिकैरितिपूरणीयम् तत्तच्चविशेषतउपात्तशब्दशक्तिप्रतिपादितोपमानोपमेयक
 त्वेसतिविशेषतःशब्दोपात्तसमानधर्मकत्वेसतिविशेषतःस्वरूपेनिरूप्यशब्दगम्यत्वम् स्वपदमु
 पमापरम् उपमानलुप्तायामपिलक्षणाद्योपमानप्रतिपत्तेस्तद्वारणायशक्तीति उपमेयलुप्ताया
 स्मरवधूयंतीत्यादावात्मनउपमेयस्याध्याहृतेनात्मानमितिशब्देनबोधनात् उपात्तेतिशब्दविशे
 षणम् एतमपितत्वीत्यनेनात्रोपमेयस्यकाव्येसदृशतत्तदृश्यतइत्येवंविधायांलुप्तोपमायामुप
 मानस्यसदृशपदोपात्तत्वात् विशेषतइति उपमेयोपमानतावदेदकरूपेणेत्यर्थः धर्मलुप्ताया
 मप्युपमावाचकेनसामान्यतोधर्मस्योपात्तत्वात् विशेषतइति उपमानप्रयोजकतावदेदकर
 पेणेत्यर्थः वाचकलुप्तायामपिलक्षणाद्योपमानादिपदेनोपमावागमात् तद्वारणायविशेषतः स्व
 निरूपेति उपमायांचनिरूप्यशब्दवद्वायथाशब्दाइत्यायमिमुक्तोक्तिरसंगतीताइवादयः अत्रनिपा

कु. टी.

५

कम

ते

तरूपस्येवादेरूपसर्गविद्योतकत्वमेव कथमन्यथाशरैरुल्लैरिवोदीच्यानुद्धरिष्यन्तरसा निवेत्यादाबुल्ला
 दिपदोत्तरतृतीयादिसंगतिः उल्लादेरुद्धरणक्रियाप्रतिपकरणत्वात् इवार्थसादृश्यान्वयित्वेन क
 रणीभूतशरविशेषणत्वाभावाच्च द्योतकत्वेन उल्लादिपदस्योत्तरसदृशपरतयोत्तरसदृशः शरैरिति
 विशेषणत्वेन तृतीयादिसंगतिरिति त्रैयाकरणमतं तु नादराणीयम् उपास्यते रुरित्यादौ धात्वर्थ
 सन क्रियायाश्च कर्मकतया लकारानुपपत्तिरूपबाधकस्योपसर्गवाचकताया निवेवादिवाच
 कतायामभावेन दृष्टं तत्रैषम्पस्यस्फुटत्वात् विशेषणविशेष्ययोः समानविभक्तिकतायां वि
 शेष्येण सहैकार्थ्यभावे यत्र विशेषणं तत्र लिङ्गादयम् प्रायो विशेष्यस्याविशेष्यत्वे इत्यनुशासनस्य
 चोपमानोपमेययो रपि तस्यैवालिङ्गासंख्याविभेदेऽपि सुपमानोपमेयता विभक्तिः पुनरेकैव उ
 पमानोपमेययो रित्यनुशासनस्य सत्वेन उपमानपदोत्तरतृतीयादेः साधुत्वार्थतयोपपत्तेश्च
 तस्माद्वाचकत्वमेवादीनां युक्तं चेत्तर अन्यथा सकलालंकारिकसंज्ञतस्येव शब्दप्रयोगे श्रो
 त्वस्य दत्तजलाजलित्वापत्तेः रूढिप्रयोजनयोरन्यतरस्याभावेन चंद्रादिपदेन चंद्रसदृशलक्ष
 णायां निषिद्धलक्षणकत्वरूपनेयार्थत्वदोषापत्तेश्च अपि च इवादेर्द्योतकत्वतये चंद्रादेरुपमा
 नस्य पदार्थैकदेशतया तत्र साधारणधर्मीत्वानुपपत्तिः तस्योपमेयमात्रान्वयांगीकीरे सिगव

राम

५

चनभेदस्य दोषत्वानुपपत्तिरिति दिक् उपमानेत्पादि उपमानत्वं चोपमानिरूपकत्वेन विवक्षितस्य तदाश्र-
 यत्वेन विवक्षितत्वं चोपमेयत्वं साधारणत्वं च धर्मस्य स्वारसिकमोपचारिकं विवप्रतिविंवभावकृतं प्रलेषक-
 तं वस्तुप्रतिवस्तुभावेन समासभेदाश्रयणेन चेत्पनेकधा चित्रमीमांसायां प्रपञ्चितम् तत्र स्वगंगावगाह-
 नस्य तथात्वमोपचारिकं कीर्तयति स्वारसिकत्वाभावात् उपा- नोदादिति वाचकस्योपादानं निर्दे-
 रेषाः इतं प्रांतुशब्देन प्रतिपादनं तदिति चिंतनीयम् साधारणप्रकारविशेषोपदर्शनायोदाहरणं तस्मात्
 यथावेति गुणदोषाविति गुणदोषावर्थत्यरस्य गृह्णन् जानन्न बुधः पंडितः पूर्वपूर्वनिर्दिष्टगुणम्
 शिरसाश्लाघते आंदोलितेन शिरसा भिनंदयति परतो निर्दिष्टं दोषं कंठे नियच्छति निरुणद्धि वाचा-
 कंठादुहिर्नोद्घाटयतीत्यर्थः कइव इंदुत्वेद्योचंद्रगरले गृह्णन् उपाददान ईश्वर इव सोपि हि पूर्वचंद्रं शिर-
 यः सार्धं लैते तत्पूर्वकंधारयति परंगरलं कंठे नियच्छति स्थापयति द्वेदुस्तुगरलं विषमित्यमरः प्रांकते यद्य-
 पीति साधारणः तत्वेनाभिमतो धर्मः गृह्णन् शिरसाश्लाघते पूर्वमित्यादि नोक्तौ यद्यपि न सौ रणं नैको
 इति योजना गृह्णन् नित्यादि नोक्त एकोपि साधारणेनेति वा यथाश्रुते साधारणस्य साधारणत्वाभावो-
 धा

धर्मः

कु. टी.
६

तेरसंगतत्वापत्तेः साधारणभावेहेतुः उपमानइत्यारभ्यरतिभेदाइत्यंतेनोक्तः समाधत्तेतथापीति वस्तुग
त्वासाधारणभावेपीत्यर्थः चंद्रगरलयोरित्यादियथाक्रमं चंद्रगरलयोः गुणदोषयोश्चेत्यर्थः विंवप्रति
विंवभावेनप्रतीयमानसादृश्ययोरुपमानोपमेयधर्मयोर्मिन्नशब्दोपादौतत्वरूपेणभेदात् अभेदाध्य
वसायात् एतच्चसाधारणधर्मतेत्यग्रेतनेर्नित्वित्तम ज्ञानादित्यादिनाशिरसावरुनाभिनदनयोः कंठस्या
नवरुहिनुद्घटनयोश्चसंग्रहः गृह्णन्तित्यादिनाशिरसाश्लाघनेकंठेनियवृत्तीत्यनयोः संग्रहः अभे
दाध्यवसायादिति अभेदस्याध्यवसायात् आहार्यनिश्चयादित्यर्थः साधारणधर्मतेति साधारण
धर्मत्वाभिमानविषयतेत्यर्थः पूर्वस्मात्पूर्वोदाहरणद्विशेषइत्यन्वयः नचैवंसाधर्म्यप्रतीत्युपपादनेपि
वस्तुतस्तदभावात्कथमुपमालक्षणासमन्वयइतिवाच्यम चमत्कारविशेषप्रयोजकसाधारणत्वाध्य
वसायविषयधर्मत्वस्यैवोपमानैलक्षणात्त्वस्यमित्यभिप्रायादिति लोकेविंवप्रतिविंवभावपदं
त्वेमित्यर्थः व्यपदेशस्यगगनजलाशयादिगतचंद्रादिविषयतयाप्रसिद्धेः कथंतद्व्यपदेशइत्याशंका
यामाह वस्तुतस्त्यादि अतिल्लयोः तथाध्यवसितयोः पृथगिति भिन्नशब्देनेत्यर्थः विंवप्रति
विंवभावइति विंवप्रतिविंवभावपदवाच्यत्वमित्यर्थः समयशतिसंकेतइत्यर्थः पूर्णायामुपमाना।

राम
६

दिसमग्रतानियमप्रसिद्धेः तद्विपरीतायां लुप्तोपमायां सर्वलोपनियमाशंका निरासा यत्नक्षणापूर्व
 कं तां विभजते वर्णेत्यादिना चकारोवाशब्दार्थे तदन्तर्गतलोपे इत्यध्याहार्यम् एवं चेत्तरेतर
 योगाविवक्षया वर्णस्योपमानस्य धर्मस्योपमावाचकस्यवालोपे अन्यतमानुपादाने लुप्तो
 पमासा च एकद्विच्यनुपादाने रसधाभिन्नेति पूर्वापराभ्यामुक्तम् तडित्यादीन्युदाहरणानि
 अर्थतो व्याचष्टे उपमेयादीनामिति वस्तुतो लाघवात् पूर्णाभिन्नत्वं लक्षणम् बोध्यम् लक्षणवा
 क्यगतं क्रममुपेक्ष्योदाहरणक्रमानुसारेण विभागदर्शयति यथेत्यादिवाचकलुप्तेति वाचक
 त्वंचानुपूर्वीविशेषवत्तयोपमाबोधने निरूढत्वं तच्च शास्त्रानिरूढलक्षणाया वा तन्नाशमिवा
 देः द्वितीयं तु मुह्यत्पदादेरिति तदभावात् तडिद्वौ शित्यादिवाच्यलोपः समासानुशासने निरूढल
 क्षणावगमेपि आनुपूर्वीविशेषवत्तया शब्दविशेषस्य तदबोधनात् शास्त्रकृत इति शास्त्रप्र
 युक्त इत्यर्थः कर्पूरंतीत्यनेति अत्र सर्वप्रातिपदिकेभ्यः क्विप्वावक्तव्य इति विहितः क्विप्लु
 प्तोपि स्मर्यमाणो धर्ममात्ररूपमात्राबोधयति कर्पूरपदं चलक्षणाया कर्पूरवदंचलक्षणाया
 सादृश्यं तस्य चातिरिक्तत्वे पूर्ववत्प्रयोजकता संसर्गेण चारे न्वयो धर्मरूपत्वत्वभेदेन वस्तुत

13

क

कु. ६
७

सहरण
७

स्तुकिपलोपाप्रतिसंधानेपितथावोधात् कर्पूरदिशब्दा एव कर्पूरसादृश्यप्रयोजकाभिलं तत्सादृश्याभिलं
वाचारंलक्षयतीति युक्तम् ननुवाचकस्येवादेरनुपादानात् लोपोयुक्तः साधारण धर्मस्यत्वाचाररूपस्य कि
नुपाततया कथं लोपः सन्नाह कर्पूरवदानेदात्मका चारण्यस्य किप इति कर्पूरस्येवेति इवार्थवति आने
दात्मकता जनकता संबंधेन वस्तुगत्या आनेदस्वरूपोयो आचारस्तद्वोधकस्येत्यर्थः ननुकिपलोपा
ज्ञाने प्याचारप्रतीतेः कर्पूरदिपदानामेव तद्वोधकत्वपक्षे कथं धर्मलोपः संगमनीय इति चेत्
त्रे प्राचः एवमभितद्याचकतया विहितस्य किपालोपात्तत्वे लोपव्यवदेशः अतएव समानार्थ
क कचलोपात्तत्वात् स्यालुप्तत्वादित्याहुः ननु धर्ममात्ररूपस्याचारस्यापादानेपि आनेद
त्वादिना विशेषरूपेणानुपादानात् धर्मलोपोयुक्त एव अन्यथा इंदुतेल्पास्येत्यादेर्धर्मलु
प्तेः संगतत्वापत्तेः नचैवंप्रजादावपि धर्मलुप्ता स्यादिति वाच्यम् इष्टापत्तेरित्याहुः स्मर
वधूयंतीत्यत्रेति ननुपमानादाचार इति कर्मभूतादुपमानादाचारो वसजो विधानात् स्मरव
धूमिवाचरतीत्यवगमे प्यात्मानमन्यावेति कथं निर्णयस्तन्नाह विशेषणिति इत्यनुरूपाच
रणस्य कांतिकरणकत्वरूपविशेषणस्य सामर्थ्यादित्यर्थः कांतेः स्वरसतः स्वीयत्वाव

राम
७

म

स्य

च

गमादितिभावः नचात्मनउपमेयेतन्वीपदेनोपादानात् कथंलोपइतिवाच्यम् तस्याद्वितीयोतत
 याकर्मभूतोपमेयासैर्ध्वकत्वात् आत्मानमित्यध्याहृतेनैवतद्धोधात् अत्रैस्मरवधूपदेनस्म
 रवधूसादृश्यंलक्ष्यते तस्यप्रयोजकत्वसंसर्गाभावेनवाचोऽन्वयः तथाच स्मरवधूसादृ
 श्याभिल आत्मकोय आचारस्तदाश्रयस्तन्वीतिबोधः काकतालीयेति इतिविषयेसमास
 विषयेज्ञापकादिति इवार्थेसमासाभावेतद्विषयादित्यनेनेवार्थविषयसमासानुवादीऽनुपप
 नस्तज्ञापकइत्यर्थः उभयत्रकाकागमनतालपतनयोरुपमेयइत्यनंतरंक्रमेणेतिशेषः
 तेनेति काकतालसमवेतक्रियापरयोः काकतालपदयोरिवार्थेसमासेनेत्यर्थः काकता
 लसमागमेति अयंभावः काकागमनतालपतनयोरुपमानत्वेतदुपमेययोः स्वीयामन
 तन्व्यवस्थानयोः पृथगनुपातत्वेनोपमेयतयात्वयायोगात् काकतालसमागमएवोप
 मानम् इत्यत्र काकतालसमागमसदृशंकाकतालपदार्थस्तस्यचाभावेनस्वीयतन्वीस
 मागमरूपेणुपमेयेऽन्वयइति तन्नइति तादृशसमागमेतमित्यर्थः इतितदर्थइति काकता
 लपदलक्षितस्य काककततालफलोपभोगसदृशस्याभावेततन्वीरितिलाभरूपेणोपमेये

कुंटी.
८

नान्वयादिति भावः अत्र पतनदलितमिति र हो दर्शननुमित हृदयेति च विंव प्रति विंव भावा पन्न धर्मस्व
 रूपकथनं न त्वेवमन्वयाकार इति बोध्यम् न च सकृदुच्चरिताभ्यां का कतालपदाभ्यां कथमुपमानद्व
 यावगम इति वाच्यम् अनुभवा अनुसाध्यनुशासनेन व्युत्पत्तिवैचित्र्यार्थस्य स्फुटं प्रतिपत्तेरिति एवं दु
 रूहत्वात्पद्यं व्याख्याय तन्नोपमाननुज्ञादीन् जत्वारोपि भेदान्प्रदर्शयितुमाह ततश्चेति का काग
 मनताले पतनरूपो यो यं समागमस्तदुपस्येत्पर्थः इदं च का कागमनतालपतनयो रिवेति महाभा
 ष्यगतविग्रहवाक्यविरोधशंकापरिहारोक्तम् समागमस्य तादृशक्रियाद्वारा भिन्नत्वेनोक्तमु
 त्वा तस्योक्तार्थे एव पर्यवसानात् विशिष्टोपमायां विशेषणोपमावगतिवत्समागमोपमायाम
 व पितदवयवैः क्रिययो र्यथायोगंगम्यमाना मुपमानमभिप्रेत्य महाष्यकृतां तादृशविग्रहवाक्यप्र
 तापनमित्याशयः धर्मस्यानुपादान इति तत्स्थानेऽभवत्किं ब्रमीमि ते इति भावः **इत्यलंकार**
चंद्रिकायां मुपमाप्रकरणम् यद्यमुपमाननिरूपणानंतरं तन्मूलालंकारेषु संभवत्सादृश्यादु
 पमेयोपमेव प्रथमं विरूपयितुमुचिता नत्वारोपितसादृश्यनिबधनोऽन्वयस्य स्यादिति द्विती
 यसादृश्यव्यवच्छेदफलकतया तृतीयसादृश्यव्यवच्छेदफलकामुपमेयोपमासपेक्ष्य शीघ्रोपास्य

३३५६:

राम
८

तिकमुपेत्यप्रथमंनिरूपयति उपमानोपमेयत्वमिति उपमानत्वमुपमेयत्वंचेत्यर्थः दृष्टान्तेश्रूयमा।
 एतत्वात् विवक्षितमितिचशेषः एवंचेकस्यैववस्तुनोयदुपमानत्वमुपमेयत्वंविवक्ष्यतेतदनन्वयः
 असंभवशंका निरासायमध्येउदाहरणोक्तिः ननूक्तलक्षणस्यभणितिविवक्षितमितिचिद्वेष्टेति
 त्वदिरसनोपमायामतिव्याप्तिस्तत्रमत्पादेरेकस्यैववस्तुनोपमानोपमेयत्वस्यचवर्णनात् अथे
 कस्यैववस्तुनोयदेकनिरूपितमुपमानत्वमुपमेयत्वंचेतिविवक्षितम् एकस्यपदस्यावतिकल्प
 नादित्येव रसनोपमायामत्पादेश्चेष्टादिनिरूपितमुपमानत्वमितिप्यादिनिरूपितंतूपमेयत्वं
 मित्येकनिरूपितोपमानोपमेयत्वविरहान्नातिव्याप्तिरित्युच्यते तदावमिवजलंजलमिवव
 मित्युपमेयोपमायामतिव्याप्तिः तत्रैकस्यैववस्तुनो गगनस्य एकजलनिरूपितस्योपमानत्व
 स्योपमेयत्वस्यचवर्णनादितिचेन्मेवम् एकस्यैवेतिविरोधघातकैवकारवलेनस्वाश्रयानिरू
 पितयो रूपमानत्वोपमेयत्वयोर्लीभेन क्वाप्यतिप्रसंगाभावात् अस्ति हि द्रुं द्रुं द्रुं चेत्यनन्वयेनुपमा
 नत्वमुपमेयत्वंचस्वाश्रयेदुनिरूपितंनतुरसनोपमायामुपमेयोपमायांवेतिसंदेहः अनन्वय
 पदप्रवृत्तिनिमित्तमाह वार्णमानमपीति नान्वेतीति नसंबध्यतइत्यर्थः साधर्मस्यभेदघटितत्वा
 दितिभावः नन्वेवंसत्यसंबद्धप्रत्ययत्वाप्यतिरिक्तत आह अनन्वयमिनोपीति बाधितस्यापीत्यर्थः

कु. टी.
८

अर्थस्य साधर्म्यस्य अभिधानमाहाय्यारोप रूपतया प्रतिपादनम् सदृशं तत्त्ववच्छेदेन सदृशं तत्
व्यावृत्तिबोधद्वारेण एतदेव विशदयति इंदुरिंदुवित्यादिना इत्थंच सदृशं तत्त्ववृत्तेति सूचनद्वारा
उपमात्वघोतनप्रयोजनवत्त्वादायात्ततो हृद्रोदनार्थवत् द्वारमात्रतया सादृश्यप्रतिपाद
नेपि नासंबन्धप्रलापतापतिरिति भावः उदाहरणं तस्माह यथावेति गानाकारंगानसदृशं
इवेत्यतः प्राक् युद्धमित्याह माहाय्यम् उदाहरणं तत्प्रदर्शने वीजमाह पूर्वोदाहरणेति वैपु
ल्यादेरित्यादिपदात्तां गंभीर्यदाहणत्वयोः संग्रहः इत्यतस्तत्र प्रकरणम् अथोपमेयोपमां
लक्षयति यथावेति अयोगप्रयेनेत्यर्थः वाक्यभेदेनेति यावत् उपमानोपमेयत्वविव
क्षित इति शेषोत्रापि बोध्यः उपमेयोपमेतिलक्ष्यनिर्देशः उपमेयेनोपमेति व्युत्पत्तेः ध
र्मार्थइवेत्युदाहरणम् अर्थोपमानम् पूर्णश्रीं पूर्णसमृद्धिः अत्र च धर्मार्थयोर्वाक्यभेदेन उ
पमानत्वमुपमेयत्वं वर्णितम् तत्राप्यवाक्येऽर्थस्योपमानत्वं धर्मस्योपमेयत्वम् द्वितीये तु त
द्विपार्थसेन धर्मस्योपमानत्वमर्थस्योपमेयत्वमितिलक्षणा समन्वयः उपमानोपमेत्वमा

तम
८

सध

मात्रोक्तौ अनन्वयेति व्याप्तेर्द्वयो रित्युक्तम् एवमपि क्षमत्वं शरदिशरदि प्रायुरहो कुमुदतारका इत्यु
भयविश्रांतसादृश्यामुपमायामतिव्याप्तिस्तत्र द्वयोः कुमुदतारकयोः सादृश्याश्रयत्वरूपोपमे
यत्वस्यैव तत्प्रतियोगित्वरूपस्योपमानस्याप्यर्थतत्प्रतीतेरतः यस्याप्येतोत्पत्तम् अननुभूति
तिरिवमतिर्भूतिरिव चेष्टा चेष्टेष्टकीर्तिरिति विमलेतिरसनोपमायामतिव्याप्तिः तत्र द्वयोर्म
तिचेष्टयोः वाक्यभेदेनोपमानोपयत्ववर्णनादिति चेन्न द्वयोरित्यनेन परस्परमुपमानोपमे
यत्वस्य विवक्षितत्वात् अन्यथाप्यर्थापपदेनैवानन्वयवधारणे तद्वैयर्थ्यापत्तेरिति संक्षेपः
ननुपमाप्रतीपो भयरूपाया उपमा द्वयरूपा वा उपमेयोपमाया अलंकारांतरत्वे किं बीजं मि
त्याह द्वयोरिति तथा चार्थविशेषघोटकतया चमत्कृतिवैलक्षण्यमेव तत्र बीजमिति भावः
कथं तृतीयैव तद्वेदलाभस्तत्राह धर्मार्थयोरिति धर्मार्थयोर्मध्यद्वयार्थः मुक्तः शब्देन तथा
च प्राप्तस्य पुनर्वचनम् तदितरपरिसंख्यार्थमिति न्यायादिहापि तृतीयसदृशव्यावृत्तिलाभः
एवमिवेति शरद्वर्णनमिदम् एवमाकाशमिव जलम् कालुष्यापासेन निर्मलत्वातिशयात् शो

कु. टी
१.

20

अस्यैव निर्मलत्वादपदेन श्वेत्यातिशयपरिग्रहः गिरिवेति अत्रागजः प्रकृतः अयमिति प्रकृतं
तपरामर्शिसर्वनामनिर्दिष्टत्वात् अतएवोपक्रमादग्रेष्वस्य मदधारेत्यन्वयो बोध्यः अत्र पूर्व
र्द्धे उच्चकैर्विभातीति समानधर्मउपातः उत्तरार्द्धे ह्यवतीति स उक्त इति दिक् इत्युपमेयोपमाप्र
कारणम् प्रतीपमिति लक्ष्यनिर्देशः ननूपमानोपमेयभावस्य वैवक्षितकतयामुत्वादेरप्युप
मानत्वसंभवात् चंद्रश्चमुखमिति उपमायामिति व्याप्तिरित्यत आह प्रसिद्धेति प्रसिद्धोपमा
नस्योपमेयभावः उपमेयत्वं प्रतीपम् प्रतीपपदवाच्यम् कुतः प्रातिलोम्यात् प्रसिद्धोपमा
नप्रतिकूलत्वात् उपमेयभावप्रातिलोम्यादिति अविस्तारपाठेऽपि प्रसिद्धोपमानस्योपमे
यभावस्तस्य प्रातिलोम्यादुपमानप्रतिकूलत्वादुपमानस्योपमेयत्वकल्पनम् प्रतीपमि
ति व्याख्येयम् ननु प्रसिद्धस्योपमानोपमेयभावस्य वैपरीत्यादिति यस्याश्रुतरीत्या एवं प्रै वि
धप्रातिलोम्यस्य तृतीयपञ्चमप्रतीपभेदा व्यापित्वेन प्रतीपपदप्रवृत्तिनिमित्तत्वायोगात्
एवं चोक्तप्रकारेणोपमानप्रातिकूलस्य प्रतीपपदप्रवृत्तिनिमित्तत्वकथनेन प्रसिद्धोपमा

राम

१.

नप्रतिकूलो धर्मः प्रतीपमिति प्रतीपपंचकसाधारणसामान्यलक्षणमिति सूचितम् अतएव पंचमप्र
 तीपव्याख्यानावसरे वसो बक्ष्यति उपमानप्रातिलोम्यादिति प्रतिकूलतत्त्वचतिरस्कारप्रयोजकत्वमे
 च तस्यैककलप्रतीपभेदसाधारण्यं तत्र तत्र स्फुटीकरिष्यते यथावेति प्रोषितस्याप्रियां प्रति वियो
 गवेदनानिवेदनमिदम् अपिप्रिये त्वदीयसादृश्येन विनोदनं विनोदो विरहमापनम् तन्मात्रमपि
 ममदेवेन तत्सम्पत्ते एतदेव दर्शयति यदित्यादिना त्वन्नेत्रयोः समानासाधारणी कांतिशोभाया
 स्पतस्याविधं यदीदीवरं तत्सलिलेभग्नं वर्धतुं नाजलवदेः तवमुत्पद्यमाना कांत्यानुकारीस
 दृशः शशीमेधेरंतरित स्तिरोहितः येपीत्यपि भिन्नक्रमः तद्गमनसदृशगंतयोये एजहं सा स्ते गता इ
 ति अत्र कांतीत्यादि धर्मोपादानात् पूर्वोदाहरणवैलक्षण्यं बोध्यम् न रूपमानादुपमेयस्याधिक्य
 वर्णनरूपाद्यतिरेकादस्य को विशेषः उच्यते तत्र वैधर्म्यप्रयुक्तमुपमेयस्याधिक्यं विवक्षितमिह तू
 पमानता मात्र प्रयुक्तत्वात्साधर्म्यप्रयुक्तमिति प्रतीपांतरमाह अन्योपमेयेति अत्यदवर्णमुपमा
 नं तद्रूपं यदुपमेयं तस्य लाभेन वर्णनीयस्य मुखादेरनादौ गर्वपरिहारोपि तत्प्रतीपमित्यर्थं तस्यार्थप्रस
 कि पूर्वकत्वेनोपमेयताया अपि पूर्वमप्राप्ता उपमानतिरस्फुति विशेष प्रयोजकत्वादिति भावः ।
 अतएव लाभेनेत्युक्तम् ननु सत्त्वेनेति अप्राप्तप्राप्तेर्लीभशब्दार्थत्वात् विद्विन्निविशेषश्चमत्कारोक्त

कु. टी ११ **सर्वः** उत्करीत्योपमानतिरस्कारातिशयप्रतीतेरिति भावः गर्वमिति असंबाह्यसंबहनायोग्यमपरिमितमि
 ति यावत् भद्रशोभनमिति संबोधनम् नन्विति हेत्वर्थः व्ययानामनेकार्थत्वात् पूर्वोदाहरणोकांत्येति संमा
 नधर्मोपादानमिदं तु नेति भेदः वार्त्तपमेयेति अन्यस्यावर्णस्यानादरोपि तथा प्रतीपमिति भावः ।
 अहमेवेति मुदाहणानामिति तीव्राणां गुरुः श्रेष्ठः तातेति सानुकंपसंबुद्धौ मास्मदप्यः दर्प्यमाहु
 ष्याः ३ वार्त्तनान्यस्येति निरूपितत्वं तृतीयार्थः वार्त्तनिरूपिताया अन्यस्यावर्णस्योपमानस्या
 इत्यर्थः अनिष्पत्तिवचः उच्यमानिः पतिवचः कुरामिहितइति यावत् तत्प्रतीपम् मुधेति किले
 ति वार्त्तयां त्वन्मुखाभमंबुजमिति वार्त्तमुधानिः प्रयोजनोपवादः अलीकार्यकत्वेनापवादस्य नि
 ष्प्रयोजनत्वं उत्कर्षेति उपमानतिरस्कारातिशयप्रयोजक रूपेत्यर्थः मुधापवादत्वोत्प्रेत्युक्तार्थ
 मेतत् आकर्ण्येति वचनीयमलीकतमानिंदितमत एव भुवीत्युक्तम् लोकांतो मुखोसन्निधाने
 न विशेषादर्शनादलीकत्वाग्रहायोगात् सन्निधानेपि विशेषाग्रहाणात् पामोरित्युक्तम् अत्र वचनी
 यं पामोरित्येताभ्यामुपमिते रनिष्पत्तिः प्रकाशयते प्रतीपमिति कोर्षः प्रयोजनं यस्य तत्तथा अनर्थमिति
 यावत् तस्य भावः केमप्यर्थं तदपि प्रतीपमन्वते अलंकारिका इति शेषः नन्वपमानस्य पप्रचंडादेरल्हा
 दविशेषरूपप्रयोजनसत्त्वात् कथमनर्थकत्वमत आह उपमेयस्येवेति उपमानपूर्वहत्वेन उपमान

22

न्या

राम

११

कार्यकारित्वेन अयं चोपमानकैर्मध्यहेतुः अतश्चोपमानकैर्मध्यमित्यध्याहार्यम् आल्हादविशेषादेत्यल
 भ्यत्वेन प्रयोगे जनत्वा संभवात् कैर्मध्यमिति भावः उपमानप्रयोजकपूर्वहत्वेनेति पाठे उपमानं प्रयोजनैव कं
 स्येति बहुव्रीहिः नतूपमानकैर्मध्यस्योपमानाद्ये पश्चाच्चेप इति वामनसूत्रेण सौपालंकारत्वेनोक्तत्वात्
 कथं प्रतीपत्वमत आह प्रातिलोभ्यादिति उपमानप्रतिकूलत्वादित्यर्थः प्रतिकूलत्वं चतिरस्कारप्रयोगे
 जकत्वमित्युक्तम् तथा च प्रतीपसामान्यलक्षणां तत्त्वात् प्रतीपोतर्भाव एवोचित इति भावः तदोजस
 इति नैषधीये नैषधवर्णनमिदम् विधिर्त्रेसा तस्य नलो जसः प्रतापस्य तद्यशसश्चास्थितौ सत्यामित्येव
 दस्यैव वृथेति प्रतापज्योत्स्नादेः कार्यस्य ताभ्यामेवोपपत्तेरिर्धकाविति चितेयदापदाकुरुते तदाभातो
 विधोश्चपरिवेषस्य परिधेः कैतवात् कृत्वा कुं उनातां वेद्यस्यैव सचिकारेखावेष्टनां तनोतीत्यन्वयः अत्र च
 नायं परिवेषः किंतु कुंडलनेत्यपनुतो कैर्मध्यरूपप्रतीपस्यांगत्वात् तयोरेणांगिभावलक्षणाः संकरः
 यद्यप्यापमित्यादि बत च तत्परे कीप्साप्रोमकरणेन दोष इति बोध्यम् केचिदं डिप्रभतयः अनन्वयोपमे
 योपमाप्रतीपानामिति प्रतीपपरतच्चात्रा यभेदत्रयमेव गृह्यते नत्वं त्वभेदद्वयमपि तत्रोपमिति क्रियाभिः
 पतेरभावेनोपमांतर्भावस्यासंभवात् बहूतत्वाद्यभेदत्रयस्यापि नोपमांतर्गतिर्युक्ता चमत्कारप्रतिज्ञा
 धर्मस्याप्राधान्येनाप्रयोजकत्वात् साधर्म्यनिबंधन उपमानतिरस्कार एव हितत्रयमत्युक्तिप्रयोजकतया
 विवक्षितो ननु साधर्म्यमेव मुख्यतश्चमत्कारितया विवक्षितमिति सहृदयसाक्षिकम् एवमनन्वयोपमेवो

कु. ध.

१२

पमपोरपिनसादृश्यस्यचमत्कारितयाप्राधान्येनविवक्षाकिंतुद्वितीयतृतीयसदृशव्यवर्तनेदोषापतयेतिततयो
 रण्युपमांतर्गतियुक्ता अन्यथासादृश्यवर्तनेमात्रेणोपमांतर्भावेक्ष्यत्वावएपागंभीर्षप्रमुखेस्त्वमुदन्व
 तःगुणोस्तुल्यस्तुवपुषेवेदृशेनतेइतिव्यतिरेकालंकारस्यउपमांतर्गतिःस्यात् तत्रसाधर्म्यसमानाधि
 कारणंवैधर्म्यमेवचमत्कारेप्रधानंनतुसाधर्म्यमितिचेत् तुल्यमिदंप्रतीपादिष्वपि इतिसदृश्येराकल
 नीयं एतदेवास्वरासवीजमभिसंधायोक्तम् केचिदिति अन्येइति अत्रचास्वरासवीजं प्रागेवावेदितम्
 इतिप्रतीपप्रकरणम् रूपकंलक्षयति विषयभेदेति रूप्यतेइतरव्याकृततयाज्ञाप्यतेधर्माअनेने
 तिरूपम् तद्रूपमस्यासौतद्रूपस्यभावस्तद्रूपम् चंद्रकाव्यकारित्वादि विषयिणउपमानस्य
 अभेदताद्रूप्याभ्यांविषयस्यापनेयस्यप्रतरंजनमिवरंजनंस्वोपरत्तुद्विविषयीकरणमितिभाव
 त् तद्रूपकमित्यर्थः रूपकंतरित्येवपाठः रूपकंत्वितिपाठेनुतदित्यभ्यांहार्म्यम् उपानविवावि
 शिष्वविषयधर्मिकोहार्म्येतेपनिश्चयविषयीभूतमुपमानाभेदताद्रूप्यान्यतररूपकमितितुनि
 ष्कर्षः मुखंचंद्रमित्पादौनामार्थयोराभेदान्वयव्युत्पत्तिवशात्आहार्म्यचंद्राभेदनिश्चयाल्लक्षणा
 समत्वयः मुखमपरश्चंद्रइत्यत्रनुनचंद्राभेदोविषयः अपरइतिभेदस्यविवक्षितत्वात् अपि

राम

१२

25
 तु नेत्यर्थः वैरायत इति वैरं करोतीत्यर्थे शब्दवैर कलहाभ्युपगमः कारण इति क्यङ्
 मध्य इति कुचपोर्धत्यैर्धरणार्थं कनकस्य दामाभिरनुमीरिति निग्रीर्षाध्यवसान
 रूपातिशयोक्त्या वलीभिर्वचः किमित्यर्थः प्राप इति अत्र कर्त्तृप्रापः बहुधात्वञ्च
 रणेनैक्यं प्राप्तं तोपे जले तपस्यति तपं करोतीत्यर्थे कर्मणोरो मन्थतपोभ्यां वर्ति
 चरोरिति क्यच् तपसः परस्मैचेति पस्मैपदम् लक्षणं परिकुरुते अन्यधर्मेति
 अन्यस्य विषयिणो यो धर्मः तत्संबन्धरूपेण निमित्तेनान्यस्य विषयस्य तादा
 त्म्येन विषयिणस्तादात्म्येन संभावनमित्यर्थः अन्यस्येति प्रप्रमर्शो विषयता
 धर्मिता रूपा विषयिणं धर्मात्तु विशेषणरूपा विषयता अन्यत्वेनोक्तीत्यनं

२७

चसभावनाहार्ये तासूचनापत्र्याचविषयनिष्ठधर्मसंबंधप्रपुक्तविषयधर्मि
 के तादात्म्यसंसर्गेणविषयिविधेयमाहार्ये संभवनमुत्प्रेक्षिति पर्यवसितंतानि
 षधर्मसंबंधप्रपुक्तमाहार्येतत्संभावनामिति तु निष्कर्षः इतरांशस्य व्यावर्तक
 तया स्वरूपकथममात्रपरत्वात् मुवेचंचंद्रमन्ये इत्युत्प्रेक्षायाश्चंद्रनिष्ठा लुब्ध
 कत्वादि धर्मप्रपुक्तं मुवेचंचंद्रसंभावनामाहार्यमस्तीति लक्षणसमन्वयः बाधा
 यभावदशायांतु जापमानामुत्वादौ चंद्रादिसंभावनानोत्प्रेक्षेति तद्वारणया
 हार्येति एतेन विरक्तसंध्याकपिसंपुरस्ताद्यचारजः पार्थिवमणिहीते शं
 बेरुमुमत्काचितप्रवृत्तिः प्रत्युक्तो मां भरतः संसेत्यइत्यत्र रजोद्रुमरूप

26

राम

२७

24
 समैत्यप्रत्युक्तधर्मसंबंधप्रपुक्तापांभरतेतत्संभावनायाप्रपिनातिव्याप्तिः तस्या
 अनाहार्यत्वात्संभावनंयदीत्यंस्यात् इत्यर्थोऽन्यस्यासिद्धये इति वक्ष्यमाणसं
 भावनालंकारविषये यदि शेषो भवेत्तत्ता कथितास्युर्गणान्तरेत्यादावतिवारणाय
 प्रपुक्तांतं सर्वातिशये सौंदर्यशंके सत्यवतोमुखं येन सा मृगसावाक्षी सावित्री
 तरलीकृतेत्यादावतिसंसर्गवारणाय तन्निष्ठेति संभाव्यमानवदित्वंधर्मवि
 ली शेषणम् तत्र सावित्रीतरंकारकरूपो धर्मो मुखवदतिर्न तु संभाव्यमानवदितिरिति
 नातिप्रसंग इति वस्तुहेतुफलात्मता वस्तुफलहेतुतां तस्य ननु संबंधान्तरेणो दा
 मेक्षाया असंग्रह इति चेन्न सर्वत्राभेदेनैवोत्प्रेक्षणमिति प्राचीनमतानुसारे

क. टी.

२८

२८ त्वमभिधानात् एतेतस्सु चनापैवलक्षणेऽत्र चतादा त्वोपादानमिति नन्वलं
कारसर्वस्वकारादिभिः स्वरूपोत्प्रेक्षासैव रूपोत्प्रेक्षेत्यर्थः दोति व्यवहृतापास्तु
रीपापा अपि सत्त्वाज्जिघेत्सुक्तमित्याशङ्क्याह अत्रेति आसां मध्ये पा प्रथमाव
स्तुत्प्रेक्षासौ वरूपोत्प्रेक्षात्यर्थः विस्तृत्वरस्येति प्रसरणशीलेत्यर्थः तमस इति
संभवेनेत्येनान्वेति षष्ठाप्यो विषयता तमो विषयेत्यर्थः प्रतिरोधकत्वादीत्या
दिपदात् प्रसरणशीलस्य संग्रहः प्रपैप्रतिमिर्विघटिता विपुताः व्यापनस्ये
ति षष्ठ्यन्तस्य पूर्ववदुत्प्रेक्षापदेनान्वयः एवमग्रेतनस्य तमस इत्यस्यापि अ
नुयादानादिति विषयिवाधकाभ्यां लिपतिवर्षतिभ्यां शब्दापलेपनवर्ण

राम

२८

प्रोः साध्यवसानलक्षणायाचक्षारणपुस्कारेण व्यापनस्य चोपस्थापनस्य
 पुष्पापद्धतिरूपविरोधेनासंभवादि त्प्राशयः स्मर्ते निरुक्तस्मृतेः उत्प्रेक्षा
 पतया उत्प्रेक्षाविषयतया अन्यत्रोत्प्रेक्षायां नान्वयासंभवादिति निराकांक्ष
 त्वादिति भावः अतएव आख्यातार्थस्य कर्तुः क्रियोपसर्जनत्वेनान्वयासंभ
 वादेव कश्चिदतएवेत्युत्तरमयमेव व्याख्यानग्रन्थः प्रमादालिखितोद्घृष्टपते
 न्माभूतइति गुणभूतइत्यर्थः स्वाक्रियेति क्रियां प्रतिसाधनत्वेनान्वितइत्य
 र्थः व्यपेक्षितुमाकांक्षितुनालैनसमर्थः तथाच निराकांक्षत्वादुपमानत्वे
 नान्वयो न संभवतीति भावः एतेन भासिलेपनकर्तृत्वमुत्प्रेक्षितत्वाच्च एवं

कंटी

२८

चप्रधानभूतलेपनक्रियागोचरसंभावनैवनिर्णीतव्यापनविषयेति सिद्धम् नचपुनः
पठतिष्यविरोधः शङ्क्यः तदनभ्युपगमात् केचिदिति मनश्चिवास्वरसोद्भावनम्
तदीजंतु तस्यो नभसोः कर्तृत्वेन विषयत्वेन च वारुपमन्वये लेशः तथा धर्म्यत्वे
दासा धर्म्यप्रपुता केचिदिति तस्य चिवास्वरसोद्भावनम् तदीजंतु धर्म्यत्वे दातु त
त्सरुचरी तदर्थसंबंधप्रपुक्तै तिलक्षणा ननु गमः न च तन्निष्ठतत्समानाधिकार
णान्यतरत्वेन धर्मविशेषात्ताभ्युपगमश्चिवाच्यम् सर्वत्र सादृश्यनिमित्तापाउत्ते
दापाः संभवेनात्यप्रत्वादिनिवेशप्रपुक्तगौरवस्यानुपादेयत्वादिति हेतुत्वेने
ति हेतुरूपतपेत्यर्थः हेतुत्वसंभावना हेतुरूपतासंभावना फलत्वेन फलरूपत राम

२८

पाएवमग्रेपिवाच्यम् अथोदाहृतास्तुमेदासुबोधप्रकारः प्रदर्श्यते तत्र ध्रुम
 स्तोम इत्यादौ कोकां गताविरहानलसंवंधिध्रुमस्तोमाभिन्नतमोविषयासंभाव
 न्व नेतिबोधः नामार्थयोरभेदाभ्यात् एवंमुखं चंद्रमत्ये इत्यादावपि नूनं मुखं चंद्रं
 इत्यादौ चंद्रप्रकारकसंभावनाविषयो मुखमिति बोधः मुखविषयाचंद्रप्रकारि
 काचसंभावनातादात्म्यसंसर्गकैवतथानुभावात् चमत्कारप्रयोजकस्य संसर्ग
 तरस्याभावाच्च नेपं चंद्रत्वप्रकारिका तस्य चंद्रोपसर्जनत्वात् एवं ध्रुवेवादिशब्दा
 समभिख्याहारेपि बोध्यम् लिंपतो वेत्पुनक्तविषयो मेदादाहुरेते तु लिंपतिमा
 साध्यवसानलक्षणपालेपनव्यापतो भयसाधारणेन सांद्रमालिनीकारकत्वा

31

दिरूपेणोस्यापिते तमो व्यापने तादृशलेपनसंभावनान्वयात् सां प्रमल्लिङ्गः
 रकंतमः कर्तृकांगकर्म्मकलेपनप्रकारसंभावनाविषय इति बोधः विंजनपो
 षस्यापिते व्यापने तादृशसंभावनान्वय इति प्रदीपकतः एवं वर्षातीत्यादाव
 पिवोध्यम् विक्षेपणत्तु भुवमित्यादि हेतुत्वे दोषाहरणे हेतुः पंचम्यर्थः
 तत्र चाभेदेन प्रकृत्यर्थान्वयः हेतोश्च स्वप्रयोज्या अयत्नसंबन्धेन रक्तत्व
 विशिष्टे तस्य प्रकारिता संबन्धेन संभावनापांतस्याश्च विषयतया चरणो
 रन्वयः चत्वार्यधिकरणक विक्षेपणामिन्न हेतु करत प्रकारक सं
 भावनाविषयावंप्रीतिबोधः । न च तादात्म्यसंबन्धेनेति हेतुविधेयकत्वभा

33
 वान्नेयं हेतुत्वे दास्यात् किन्तु तादात्म्येन तथा विधत्तत्वरूपोत्प्रेक्षैवेति
 वाच्यम् विवक्षितविवेकेन विक्षेपणो हेतुभेदस्योत्प्रेक्षणीयतया विक्षेपणं
 प्रति विशेष्यभूतस्यापि हेतोर्विधेयत्वोपगमात् मुख्यचंद्रादिरूपकश्च
 वानुयोगित्वमुखस्याभेदस्य विक्षेपणसंसर्गत्वाभ्युपगमेन च विक्षेपणो हे-
 तुभेदभावं संभवात् हेतुविशिष्टस्वरूपोत्प्रेक्षाया मुख्यतः प्रतीतावपि विव-
 क्षावसेन हेतुत्वे नैव व्यपदेशः पश्चादध्यानुहोतीत्यत्र मुख्यतदापि विशि-
 ष्टहोमप्रतीतावपि विवक्षितविवेकेन हेतुमेवापि विधीत्वव्यपदेश इति बोध्यम्
 न च स्वप्रयोज्यत्वसंबन्धेन स्वप्रयोज्या एतत्संबन्धेन वा हेतुरूपधर्मोत्प्रेक्षैव

रक्तादौ स्त्रीक्रियतां कृतमीदृशकल्याणा-लेशेनेति वाच्यम् धर्मोत्प्रेक्षांगीकारे दूष-
 णस्य प्रागेवावेदित्वात् अतएव हर्षल्लग्नस्येत्येतत्तनुतेपादयोः पद्मलक्ष्मी
 रिति हेतुत्प्रेक्षा मुदा हतवतः प्रकाशाकृतोपितत्र हर्षहेतुकलग्नत्वतादात्म्यसंभा-
 वनमेवं स्वाभाविकेऽलग्नत्वे मिमांसम् अस्मदुक्तिरीत्या तु लक्ष्मीरूपे विषये पयो-
 क हर्षहेतुलग्नतादात्म्यसंभावनमुचितं लग्नस्य धर्म्युपसर्जनत्वेन संभावनाया
 मन्वयो योगादिध्येयम् एवं च ननु किं भेदयेत्प्राप्तिविषयहेतुत्प्रेक्षायां प्रापि
 बोध्यम् विषयसिद्धत्वासिद्धत्वाभ्यां बोधे विशेषाभावात् मध्यः किमित्यादि
 कालोत्प्रेक्षास्य लेफलंचतुर्थ्यर्थः तत्र चाभेदेन प्रकृत्यर्थान्वयः पूर्ववत् राम

कलस्य प्रयोजकत्वं संसर्गं एव त्वेति तद्वारा के एते नैव वदेवा न्वयः तदा तस्य
 संसर्गकसंभावनापानमध्ये विषयतया एवं च धारणा मितफलककंदामक न क
 रणकवचैश्चत्वा प्रपसंभावना विषयपानध्य इति बोधः एवं प्रायो ज्ञा मित्यादा
 वपि फलं तु मनोरथः इति पूर्ववदेव बोधफलोत्पत्तात्वं चोपदर्शितरीत्यो
 पपादनीयमिति बहुवक्तव्येपि विस्तारमप्युपरम्यते बाले दुवक्राणीति 35
 नाविद्यते विकाशो येषां तान्यविकाशितानि तेषां भावादिका शरहितत्वादे
 तौ बाले दुवत् द्वितीया चंद्रवक्राणि तयातिशयेन लोहितान्यारत्तानि
 पलाशा निपलाशकुसुमानि वसंते न नापकेन समागतानां वनस्था
 लीनां गनानामसप्रस्तत्कालसंभूतानि न खलता नीव भुवः शुशुभि
 रे इत्यन्वयः पूर्वोक्तिश्च मस्तो मसमित्यत्रेत्यर्थः ननु लोको संभावनापा
 मि वशवो न इष्ट इत्यत आह आसि चेति पि न ही चेति समुद्रस्तरंगा

एणमग्रभागेः केन रूपचंदनं पि नदीव दंडुत्तत्केन चंदनमादापकौरेः किर
 एणरूपमंगनां लिंपति वेत्यन्वयः समुदोपतांते तिसमद्रस्योपांते तटे यत्के
 नचंदनं तत्कतं यतासां दिशां हेतुनंतत्वेनेत्यर्थः उभयत्रो उभयो हत्प्रेक्षा
 योः प्रेषामलंकार सर्वस्वकारादीनां रात्राविति सप्रक्रांतो भूमिपः भूमौ
 रात्रौ रवेरभावात् हेतो रिव दिवा चंदोरभावाद् हेतो रिव सततं निरंतरं
 दिते प्रतापपशसी सृष्टवान्निर्मितवानित्यर्थः रत्नावित्युदाहरणे भा
 वरूपो हेतुरित्वभाव रूप इति भेदः विवस्वतेति विवस्वता स्वरूपेण
 स्वस्वगे सहस्त्रेण किरण सहस्त्रेण समं मिश्रामि ता जनानां ते त्रा
 परनामधेया गावोपि अनापिषते वनीता इव यस्या गोपालेन प
 रकीपाभिर्गोभिर्मिश्राः स्वकीया गावो नीयंते तस्या गोपदवा च्चत्वं राम
 साजात्येन मिश्रता विवस्वता पिनीता इवेत्यर्थः खलु संभवना

पां। तेन पतनेन हेतु न इदं नाध्यं न त्वं पकारेति त्वन्वयः गोः स्वर्गो वली व
 र्दे रश्मौ च कुलिशो बुभुक्षुमान् सौरभेयी हृग्वाण दिग्वा भूष्वप्सु भूम्नि चेति
 मेदनी च अत्र च नापि षशते वेति विषयो त्मेदा ए पूर्वकं तस्य हेतुत्वेनो
 त्मेदाणामिति पूर्वस्माद्देहः एवं त्वन्मुखाभे कूपेति गुणरूपो हेतु इह तु
 क्रिया रूपः इत्यपि द्रष्टव्यम् अत्र चोत्मेदादप्येव सत्वेपि हेतुत्वेदायाः
 प्राधान्यात् तत्त्वेनैव व्यपदेशो न तु स्वरूपोत्मेदात्त्वेन तस्या अंगत्वात् ए
 मन्यत्रापि बोध्यम् परमिति अयं विधुश्चंद्रः पयोधेः पूरं वर्त्तमानं तु ए
 णांक मणिचंद्रकांतं किंपंतिलोकोत्था परमिति तानि यथा सिद्धो ग्धी
 ति शंकेतथा प्रियैः पतिभिः प्रयोगे सति सत्यो कको कांगनानां नप
 ने कर्मभूते किंपंति यथा सिद्धो ग्धी ति शंकेत्यन्वयः ऊहे हि कर्म कत्वा
 त् एणांक मणिमिति द्वितीया एवं नपने इत्यत्रापि मध्यः किमिति

क. दी

३३

पूर्व

त्रैकस्य वरुस्य फलत्वेन कृच ॥ ते ह त्वेदा एमि ॥ नु द्रा वण आ वण पोः
फलत्वेन वर्धनमिति भेदः दृष्टं वर्धनं तदा वर्धन काले तेन चंद्र एव
स्थितानामिति रवि रवे स्थितानां विपुक्तानां परातनानां वाहनानां
श्वानां परिवर्तनापेव तुरंगोत्तमानां भुत्पति हतौ हत रस्यां दिशि प्र
तस्ये इत्यन्वयः आपो जनमित्यस्य रोक्च सग एस्य फलत्वेनोत्प्रे
क्षणां एतदुपरि वर्तन क्रियापादति भेदः नन्वतं कार सर्वेश्वका
रादिभि रव्येषामपि जात्यादिभेदानां मुक्तत्वात् कृतस्तेन प्रदर्शिता
इत्याशं क्वाह एतावेति उक्त भेदा एवोत्पत्त्यर्थः उत्प्रेक्षा इत्येनं तं च
मत्कारविशेष प्रयोजिका इति शेषः तथा च जात्यादिभेदानां च म
त्कारविशेषानां भाषकत्वाद् प्रदर्शनमिति भावः उत्प्रेक्षा तीत्यने
न उत्प्रेक्षा बोधकत्वेनेत्यर्थः त्वत्कीर्तिरिति अत्र चानुपातस्व

३४

३३

॥ गीमनविषयात्वांगमाप्रवेशतादात्म्योत्प्रेक्षाविशेषीभूतभ्रम एव श्रां
तत्त्वस्य हेतुत्वेदावाप्रतीप इति बोध्यम् इत्युत्प्रेक्षाप्रकरणम् अतिश
योक्तिं लक्ष्यमिति रूपकातिशयोक्तिरिति ग्रहणमुपस्थापनम् विषय
रूपतयेति विषयिणो रूपमस्यत - स्वभावस्ततायेत्यर्थः रूपं चाभे
देतादृष्टान्यतरत् तस्मिन्सतीतिसप्तमीसमर्थानसिरित्याभिप्रायेण
एवं चानुपात्तविषयधर्मिकाहाप्यनिश्चयविषयीभूतं विषयभेद
तादृष्टान्यतरत् रूपकातिशयोक्तिरितिलक्षणमवोध्यम् अत्ररू
पकवारणायानुपात्तेति अपमेवच रूपकादस्य विशेषः अतिश
या इत्युच्यते भातिवारणाहाप्येति उत्प्रेक्षावारणायनिश्चयेति नीलो
त्पलेनोपस्थितकामिनिनयनेशक्त्युपस्थितस्य नीलोत्पलत्ववि

39

कृ. टी.

३४

शीघ्रत्वस्याभेदसंसर्गेणान्वयः शक्तिरुपस्थितयोः कृतीकृताधनयोरिवशक्ति
लक्षणभ्यामुपस्थितयोरप्येकपदार्थयोस्तात्पर्यवसेनान्वयांगीकारे
वधाकाभावात् एवं च कीलोत्पलाभिन्नकांतिविशेषवदंष्ट्रादिति बो
धादिप्रममेदादतिशयोक्तिरित्युच्यते न चैवं सति रूपकभेदे वैलक्षण्य
मिति बोध्यम् रूपकं विमर्शभेदव्याप्यस्य विषयतावच्छेदस्य भानेन वैल
क्षण्यस्य स्फुटत्वात् पदात्वभेदेन न तात्पर्यम् किंतु भेदभावेन तदाकां
तिविशेषादिरूपस्यैव बोधात्तादृशप्रातिशयोक्तिर्लक्ष्यते इति बोध्यम्
वाचीनिमध्यभागमारभ्य मुख्यपदार्थं तन्नामिकावर्णिनामिदमगमने
सूक्ष्मतिपातदुल्लेखे मध्ये काव्यनिर्वचनीयशोभावापीतद्वद्भी
रनामिः स्फुरति शोभते तत्परंतदूर्ध्वभागे रेंद्रनीली इंद्रनीलघटिता एत

३४

५१
 सूक्ष्मपपासारणिस्तद्विशेषमाहो मावली स्फुरति इत्यनुसज्जते किम्
 ताकांचननिर्मितां तोपानपक्विं तादृशात्रिवली आपिगतवाती प्राप्त
 ती तथा जेतदूर्ध्वदेशे शैलौ तद्वर्तुगो विशालो कुचो स्फुरत इति विभक्तिवि
 परिणामेन संवध्यते कीदृशो सुकृतीनां पुण्यवतां सुगमो सुलभगम
 नो पुनः कीदृशो चंदनतरुमि श्वंदनपंकेन वा कुंजो व्याप्तो देशोप
 पोस्तप्याभूतो तत्र तपानां तदार्थिलघानां च सुधांशोस्तद्वदाद्वाद
 कस्य मुखस्य संनिधात् अमृतं तद्वारा स्वाद्यमधरमाधुर्व्यसुमि
 त्यन्वयः विधानां भेदनामितीत्यस्य दर्शनार्थमित्यनेन च प्रः अति
 देशेनेति सादृश्येनेत्यर्थः मुख्यरूपकाभेदस्यातिशयोक्तावभावा
 दूपकपदं रूपकसदृशपरं सत्मासमन्ति होत्रौ त्वत्राग्नि होतृ

पदवचनमिति देशिकेन मित्याशयः आधिक्यनूनतेत्यत्रानुभवोक्तेरुक्तोदाहर
 णे सुप्रासिद्धतरत्वादनुपादानं बोध्यम् यत्तत्र कैश्चिदुक्तं विषयिवाचकपद
 स्य विषये साध्यवसानलक्षणपाः शक्यतावच्छेदकमात्रप्रकारकलक्ष्य
 विशेष्यकबोधत्वं कार्यतावच्छेदकम् एवं च निगारणे सर्वत्र विषयिता
 वच्छेदकधर्मस्येतेषां विषयस्य भातम् न विषयमिन्नत्वेनेति स्थिते
 अभेदातिशयोक्तिस्तद्व्यातिशयोक्तिरिति द्वैविध्यमपुक्तमिति तत्रो
 ष्ठीविलसितम् शक्यतावच्छेदकस्य लक्ष्ये पूर्वमप्रतीतत्वेन तद्विशि
 ष्टतया लक्षणपात्रसंभवात् परस्परविशिष्टेशक्यसंबन्धग्रहः त
 र्धर्मप्रकारकलक्ष्योपास्थितेः समानप्रकारकशाब्दबोधे हेतुत्वाच्च
 लक्षणपरिहाप्यत्वाच्च अनुपपत्तेः तद्वदस्याच एवमपि तात्पर्यव

तम

सौत्तादृशबोधांगीकारेतद्दसादेवशक्याभेदप्रकारकबोधेवाधकाभावा
 त्मात्रपदेनविषयतावदेदकस्यैवव्यावर्तनादितिदिक् समावदेति ५३
 विद्वशालभंजिकाख्यायांनाटिकायांस्फटिकप्राकारशिखरागतांम
 गांकावलीमालोकयतोराशोविदूषकप्रत्युक्तिरियम् प्राकाराग्रस
 मीपेनयतेप्रहिणप्रेरयमनागीषतर्कयअनाकाशः नंतरिद्वेको
 यंशीतकिरणश्चंद्रशतिमुखेचंद्रगताल्हादकत्वादिरूपताद्रूप्याध्य
 वसातंकीदृशः गलितः च्युतोहरिणोयस्मात्तथाभूतसैननिः
 कलंकतयोत्कर्षाभिव्यक्तिः पुनः कीदृशः सुधायांवद्ः ग्रासः
 तदमिलासोयैस्तेरुपवनसंवंधिभिः चकोरैरुसृतः लवलीः फ
 लपाकस्यप्रणयिनीसदृशीमद्यत्विदांज्यात्सनांतत्वेनाध्यवसितं

कुंटी कांतिप्रभाकिरन् प्रसारयन्नित्यर्थः लवलीलताविशेषो हरफारेव इति
 ३६ भाषया प्रसिद्धः प्रकारो वराणः शाल इत्यमरः समावृत्त्या सैरिति
 क्वचित्पाठः तत्राप्युक्त एवार्थः नवलवलीति पाठे नवश्चासौ ल
 वलीपाकश्चेत्यन्वयो बोध्यः नन्विहामेदविवक्ष्य किं न स्यात्
 इत्यत आह अत्रेति कोयमित्यनेनानिर्ज्ञातत्वप्रकाशनात् प्र
 सिद्धस्य च निर्ज्ञातत्वात् तद्वैलक्ष्ण्येण वगतिरिति भावो गमितिः
 गलितेत्यादिविशेषणव्यंग्यत्वेनाभिप्रेतः अतः तत्रापि न अ
 नुदिष्टो देवैरपरिदलितो राहुदशनेः कलंकेनास्पृष्टो न खलुप
 रिभूतो दिनकता कुहूमिर्न लिप्तो न च युवति चक्रेण विजितः

राम

३६

कलानाथः कोयंकनकलतिकायामुदयते इत्यादावित्यर्थः अप्यवा
 न्यत्रापि नूनतायामपीत्यर्थः कोयंभूतिगतश्चंद्र इत्यादावद्विव्यत्व
 ३ रूपनूनताप्रकाशतमूहनीयमिति भावः ननूक्तोदाहरणो घयमि
 तिविषयस्योपादानात्कथमतिशयोक्तिरिति चेत् अत्राह इदंत्व
 स्यविषयविशेषणत्वेनविवर्तयामतिशयोक्तिरिति चेत् अत्र
 एव यदाविषयविशेषणत्वविवक्षातदारूपकत्वमिति विचार
 इत्या अतएवप्रकाशकतादशामेरूपकातिशयोक्त्यादिसंदेहसंक
 रे नयनानंददीपींदोर्विवमेतत् प्रसीदतीत्युदाहृतम् एतांविभजते
 यद्यपहुतीति अपहुतिगर्भत्वं पप्रस्तापहुतिगर्भत्वं सेव रूप
 कातिशयोक्तिरेव तथाचसापहुत्वनिपहुत्वमेवेनद्विवि

कुं. टी

३१

धातिशयोक्तिरिति भावः मुक्तामिति तानि अनुभवं वेकवेद्यानीमानि
वस्तूनि तदमेजनाविकल्पयंतिसदसददंति विकल्पविषयाणि कुर्व
ति येषां जनानां सातकांतादृक् पक्षे लोचनमग्नित्वात् त्वन्वयः तादृ
शं दृष्टिदृशनिशातिननुन विकल्पयंतीति भावः तानि कानि वस्तू
नितत्राह मुक्तामौक्तिकम् विदुसं प्रकलं अंतरा अनयोर्मध्ये मधुर
सः अंतरांतरेण पुक्ते इति द्वितीया पुष्पं प्रां पूर्वहं केवलं भार्वाहकम्
ननु मधुरसपुक्तं तयोर्मुक्ता विदुमयोः खलु निष्प्रतमं प्रातेपयुक्ति
मंडले एकाशिका एकस्मिन् सिक्कावास्थितिः एकाधिकरणमित्यर्थः
नत्वणविसमुद्दे तच्च चंद्रमंडलं च शंखमूद्रि मत्ति

उदं चाति उदयं प्राप्नोति न पुनः पूर्वाविलस्योदयगिरि रभ्यंतरे अत्र मुक्ता
 विद्रुम मधुर सप्रा लेय धुति मंडल शंख वशवेः क्रमेण दंता धर तन्माधुर
 र्प्ये मुख कंठा निगीर्णाः पूर्वादि हरिणी भ्रांत त्वेत्त्या स्य घटो पतृवः इह
 परे पूर्व ह मित्युत्ता गूढ इति भेदः प्रा लेय मिहिक चेत्यमरः गतास्त्व
 ति पुरे भवाः पोरा स्ते प्रां विला सिनीषु तिमीनां मत्स्यानां संध दृनेन ससं
 भ्रमं सभयं तीलांता मुसतीषु यत्र नगार्प्यं शिप्रान दी उल्ल सतीनां फेन
 ततीनां दूतेन मुक्तः कृतः उद्यत हास्यं पपात प्याभूतेन विभाती तपन्वपः
 इतीति इत्यत्रेत्यर्थः इंदु मंडलादा वित्यादिष्वदात् प्रष्य परिग्रहः निवे
 शना दमेदा ध्वज सायात् ज्ञाते इति दमयंती वरणि यितो नलस्योक्तिः अ
 ति शयिता प्रागात् लोहित्यात् इदमधरस्वरूपमेव विंवमिति ज्ञातेन

कु. टी.

३८

तुविंशफलमित्येवकार्थः विंशस्यविंशफलस्य अतोस्मादोषादधर
त्वंनिकृष्टत्वं व्यक्तं स्फुटं कथं तर्हि विपरीतालोके प्रसिद्धिः तत्राह ह्यो
रनयो रनयो विशोषस्य तारतम्यबोधे अक्षमाणा मसमर्था नाम जनानां
नास्ति श्रमो विषय्या सन्नमूदिति अन्यत्रेति सूर्य्यकर्तृके नेत्रापरपय्या
यगोनपनेत्यर्थः निवेशितमुत्प्रेक्षितम् रवीति रविणा संतप्तो गजः
तस्परवेगुत्थान् गृहे भवान् बंधूनि ति यावत् भुवं प्रायः बाधितुं शरः प्र
विशति न तु स्नातुं हि यस्माद्गजस्य स्नानं निःफलं निःप्रयोजनमित्यन्व
यः प्रसक्तोऽप्रसक्तेति अतिशयोक्तिः सापहृवत्वकथनप्रसंगात्
अर्तकारसर्वस्वकदुक्तम् स्वस्वयोत्प्रेक्षायां शुद्धापहृतिगर्भत्वमुक्तम्
त्वं दक्षिणम् तदनु प्रसक्त्या च त्रिधा स्वप्युत्प्रेक्षापुपयस्तापहृतिगर्भ

राम

३८

त्वमित्यर्थः भेदकेति तस्येव तज्जातीयस्यैव अन्यत्ववर्णनं तज्जाती
यमिन्नत्वेन वर्णनम् तच्चाप्यवबोधम् एवमग्रेपि तेन भ्रान्तौ नातिव्याप्तिः
अस्य पतेर्गांभीर्प्यस्य देवप्रसिद्धगांभीर्प्यमिन्नमेवेत्यर्थः अन्येषां
मिति रूपं सोदप्यं वैदग्ध्यं चातुष्यं धोरणी परिपाटी एषानातिनयत्रा
दी विधेः साधारणी सृष्टिर्नैतत्पञ्चमः अनोत्तरादेन भेदादप्यन्यत्ववर्ण
विशेषः संवंधेति अयोगेऽसंवंधे योगकल्पनं संवंधवर्णनम् संवंधश्च
अभेदश्चैमिन्नत्वे सति अन्यत्वापत्तिरूपितोग्राह्यः तेन रूपकातिशयो
क्त्यादि प्रभेदे पुनर्नातिव्याप्तिः सौधेति सौधो ह्य्रीराजसदनमित्यमरः न
न्वन्नेव स्पृशंस्त्रिविंधुविडलमितीव प्रयोगोऽन्नेदाप्रतीयते सतदप्रयोगेण
स्योत्प्रेक्षात्वमुचितम् इवादिमत्वे यावाच्चोत्प्रेक्षासैवेवाद्यभावे गम्योत्प्रे

कु. टी
३२

देति नियमात् अन्यथा त्वत्कीर्तिर्मम एवाश्रान्तेति पूर्वोदाहृते पये
पि गम्पो त्रेक्षा न स्यात् विशेषाभावादिति चेन्नैवम उपदर्शितम्
नियमस्य लंकारांतरा विषय एवाभ्युपगमात् अन्यथानूनं मुखं
चंद्र इति नूनपदाप्रयोगे गम्पो त्रेक्षापत्तेः एवं च प्रकृतेऽसंबंधे सं
बंधवर्णनरूपा ति शब्दोत्पलंकारविषये नागम्पो त्रेक्षा वसरः त्व
त्कीर्तिरित्युदाहरणे तु श्रम एवाश्रान्तत्वरूपहेत्वंशे गम्पो त्रेक्षा मि
श्रेता न तु स्वांगिप्रवेशांशे पीति सर्वमवदान्तम् असंदिग्धमुदाह
रणान्तरमाह यथावेति कति पयेति वीरेरुद्रदेवाख्ये वितरणश
तिनिदानशालिनि सति चक्रवाकी इति मुदंसतो घमुपपाति प्रा

राम
३८

प्राप्नोतीति किंकृतं वा सरस्यावसानं नाशो येन सः कनकगिरिः सुमे
 रुः कतिप्रयेरन्ये दिवसेः क्षयं प्रयापादिति संभावनायां लिङ् यो
 गेपीति योगे सत्यपि अयोगावर्णनमित्यर्थः स्वर्गस्पदुमाः क
 ल्पवृक्षादयः स्वर्दुमेष्ट्विति विषयसप्तमी स्वर्दुमविषयेऽप्रादाः य
 तस्य संबंधेपि अर्थादर्थेषु यद्वा अर्थेषु स्वर्दुमविषयादसं
 बंधाभावप्रतीतौ तत्समानवित्तिवेयतया स्वर्दुमेष्ट्वप्यादरवि
 षयत्वाभावावगमात् यद्वा श्रुतमेव साधुः अनयोरिति अन
 वया निर्दुष्टानि अंगानि यस्य स तथा भूते इति संबोधनम् जंभा
 माणयोः वर्द्धमानयोः नयोः सन्नयोः सन्नववाहुलतां तरे पृष्ठाः
 अवकाशो नास्तीत्यन्वयः अत्र वाहुल्यतयोरेतौ सन्नपृष्ठा

कु. टी.

विधानं ७

७.

प्राकाशसंबंधे पितृदत्तसंबंध उक्तः क्रमेति क्रमः चोर्वीपप्यम् तदभा
वोऽक्रमः तद्रूपस्यातिशयोक्तेरित्यर्थः सहत्वे समकालत्वे आदिं
गंतीति समं युगापत्तु ज्वा मोर्वीपृथिवी च पाः शत्रवः मुंचंतीति
अंमीरसंज्ञकस्य वीरस्य एव कुंकोशं मुंचति सति अणिगां बर्गः समू
होऽपि कुंकोशं मुंचति भांडागारं त्यजति तथा एव कुंकोशं प्रकंपमुल्लासं भवति
सतिसः प्रकृष्टं कंपं भवति एवं कुंकोशं तांतिं त्यजति सति सोऽपि
स्मां पृथिवीं त्यजति त्वर्थः कोशो ह्यी कुंकोशे एव कुंकोशे विधाने चोप
दि तेऽत्यर्थः अत्र शातप्रत्ययभाषायोगपद्यवर्णनं विशेषः
धनागृहेति धनसंबंधिग्रहेरित्यर्थः चपलेति हेतोः प्रकृति र्ही
नं तज्जत्येकार्थे सतीत्यर्थः यास्यामीति उदिते उक्ते प्रियेणेति

५५
 ५३
 तीरे भवः स एव शाहीर कः आत्मा तत्प्रतिपादकेत्यर्थः अर्थवशात् प्रो-
 षो जननवशात् पूर्व प्राप्तादिप्राग्भावे चिरादि मार्गप्राप्तिपूर्वकं प्र-
 प्तप्राप्तेरसंभवेन पाठस्तस्यार्थक्रमेण बाधादितीभावः स्याधि-
 त इति सांप्राप्ये तर्तव्याभावात्तथा स्वन्य इति तार्तीयाधिकरणे सिद्धं
 तत इत्यर्थः नाप्येति हेनाप्यविशोः त्वच्चरणनखप्रक्षालनरूपे
 मंजले गंगा रूपे लज्जा लोपां नखानां कांतिलेशकणकाः समुद्र
 प्राप्ता एता एव कणि कांतस्य जलनिधेर्मथनेन सांद्रतां प्राप्ता नृ-
 नं समुद्रसंबन्धि नवनीतस्य चंद्रस्य पदं प्राप्ता श्वं द्रुपेण प्रहि-
 णता इत्यर्थः तथा तदोरेण तदित्यनंतरं हेतुरिति शेषः तद्येतुर्न ख-
 कांत्युत्कर्ष इत्यर्थः अस्याश्चेदिति अस्या गतिस्तौ कुमार्यदृष्टं

८२

चेदित्येध्याहारेणान्वयः एवं संलाजोभाषणं प्रदिश्रुतं तदा परमैः को
 किलैर्वाचं पृच्छतीति वाचं प्रमत्तास्य भावो मौनं व्रतं साध्यता-अ
 कठोरता मार्दवं यदि दृश्यते तदा मालती दृष्टत्वा ये वपाष्वा एतु
 ल्येवलक्ष्यत इति कांतिर्दृष्टा चेत्तदा लक्ष्मीः काष्ठापवस्त्रसालेव
 तामाश्रयतां किमत्र वरुणोक्तैर्नैत्यन्वयः गत्यादिषु गतिसौंदर्यादि
 सुसंभाषणानि उत्प्रेक्ष्यमाणानि पूर्वोदाहरणद्वे लक्षणा एवमाह
 एतानीति कार्याणित्यर्थः लज्जति पश्चादीनां चेतसी पदिलज्जा
 स्यात्तदा च मर्षगोमृगः पर्वतराजपुत्र्यास्तं रमणीयं केशपाशं
 प्रसमीक्ष्य वालाः प्रियाया सांतास्तथा तत्वं प्रीथिलं कर्पूरित्यन्व
 यः तथैव निरीक्ष्य एकार्प्यत्वमेव अर्थादेष्येति दृष्टत्वा पत्न्यरूपा तम

८२

ते विशेष इत्यन्वयः अन्यथा ततो विचित्रोपि न दंतभावांगीकारे एवं चेति अन्यथा
 तस्तुतिनिंदाभ्यामन्यागतनिंदास्तुत्यभिव्यक्त्या व्याजस्तुतिवसिद्धौ चेत्यर्थः प्र
 क्रियया प्रकारेण शिखरिणीतिनापिकांप्रतिनायकस्योक्तिः हेनराणि अ
 सौशुकशावः नाम दित्तर्कैकवृकास्मिन् शिखरिणी गिरौ किपत्कालं चि
 रं किमभिधानं किं नाम किंतपः अकरोत्तयेन हेतुना तवाधरपाटलं रक्तं वि
 वक्कालं दरातिव्याजस्तुतिरु व्याजनिंदां लक्षयति निंदाया इति यत्र अन्य
 निंदाया अन्यस्य निंदाया अभिव्यक्तिः सा व्याजनिंदा इति व्याजेन निंदे
 ति व्युत्पत्तेर्विधेरतिब्रह्मन् प्राक् पूर्वतदैकमेव शिरोऽहरत् आखिन
 त्स एवार्थोऽरो निंदा इत्यन्वयः निंदयेत्यभिव्यंगेत्पनेनान्वितं निंदया
 अभिव्यंग्याविधेर्निंदा व्याजनिंदेत्यन्वः विषमविपाकं दारुणा परिणमं
 विधेरेवेति विशेषतो निंदनीयः रुकारुकाकंत्वं रटरटन कुरुयो सौ वि

धिः अत्र वृक्षे सरलेन सौम्येन को किलेन सह वा संतवच कारित्यन्वः ननु केना
 प्यलंकारिकेणानुक्ताया व्याजनिंदायाः कथमलंकारत्वेनांगीकरणमित्या
 शंक्याह प्रतिद्वंद्वीति तुल्यगुत्या प्रतिद्वंद्वीस्यानीयेत्यर्थः तच्चाचस्तुतिवार्त्ता
 दाया मप्यप्रस्तुतप्रसंसातो वैचित्र्यविशेषात् तदनेतर्भावे व्याजस्तुतौ चार्था
 नुगमाभावादेतर्भावेष्ट्यगलंकारताया औचित्यात् आचीनैरनुक्तापि स्वी
 कर्तुं मुचितेति भावः प्रागुक्तपरेकः कृती शकुंतो वित्यावद्वक्तमेत्यनयो
 रप्रस्तुतप्रशंसोदाहरणत्वासंगतिमाशंक्यते नान्विति औडीकारः स्वविष
 यीकरणां अन्यत्र च्यात्मकस्यालंकारद्वयस्य क्वचित् संकरोपिन दोषः
 त्याशये न समाधत्ते यत्रेति एतच्च इत्यादावित्यनेनान्वितं अस्या अप्र
 स्तुतप्रशंसायाः सैव अप्रस्तुतप्रशंसैव लाचरणेति इमौ तन्वी तन्वता
 हजता वेधसा चेति सिकोर्थः कामना विषयीभूतो निहितः अप्रमिसहितः ताम

स्माजस्यलुंठनार्थं देसा इव काव्यरूपस्यार्थस्य विज्ञप्त्येव चोक्तः प्रगुणी भवंति बहुली
 भवंतीत्याशयः ॥ **ह**ात्विति यदि वेति अपरार्थो वेत्यर्थं लुप्तेषु अपहृतेषु
 स्वोल्लिखेति स्वयमुद्रावितेत्यर्थः वैचित्र्याणां अर्थवैचित्र्याणां अर्थान्तर
 पर्यवसितः अर्थान्तरप्रतियोगिकत्वेनावस्थितः विशेषं व्यंग्यार्थविशेषं सं
 घटनेति संयोजनकाले उचितं यत्कैतव वचनं मिथ्यावचनं तस्य परिहृते
 नोपलक्षिते यथार्थवादि त्वे इत्यर्थः नाहं दूतीत्यत्र हि दूतीपदेन दूती गत
 मिथ्यावादित्वविशिष्टं लक्ष्यते तदभावस्तु यद्यपि न यथार्थवादित्वं तथा
 पितदुपलक्ष्यत्वात्तात्पर्यवसानोक्तिः नरेन्द्रेति संधिकरणार्थमागतानां दू
 तानामुक्तिः नरेन्द्राणां यत्तां प्रोक्तिः श्रेष्ठः संधीति संधिकाले उचितं यत्कैतव
 वचनं तत्परिहारेणोपलक्षिते इति पूर्ववदर्थः अत्राहुः संदेशहारिषु तान्नि

४
 वेधस्य वाधासंदेशहारिपदेन केतववचनप्रयोक्तृत्वविशिष्टं लक्ष्यते तन्निषेधेन च
 सत्यवादि रूपो विशेषो व्यज्यते इत्ययमेव निषेधेन विशेषा दोषो न तु सर्वजगतीया
 लक्ष्येत्यादि विशेषो निषेधेन केवलेना दोषं शक्यते तस्य जगत्कुटुं विन इत्युत्तरा
 खगम्यत्वात् एवं स्थिते कथमुच्यते तव न श्चिदपीत्यादि तत्रोच्यते न वयमिति
 निषेधो भावे भावावगमः निषेधेन तु तत्परिहारेण केवला दुत्तरा न्नोक्तविशे
 षावगतिः स्यात् संधिकालोचित केतववचनत्वेनैव संभाव्यमानत्वात् अ
 पितु तत्कालीनसंध्यामिप्रापमानावगमः निषेधेन तत्परिहारेण उक्त
 विशेषावगमः इत्यनुभवसाक्षिकमेतत् सत्यवादित्वादिकं तत्त
 विशेषे व्यंजनीये द्वारभूतं न तु तदेव विशेषरूपचमत्कारित्वात्
 अतएव नाहं दूतीत्यत्र वादित्वादिविशेषो व्यज्यत इत्यलंकारस
 र्वस्वकारः

५४
 राम
 ६४

वस्तुवादित्वमादिद्वारभूतोतादृशोविशेषइतितदर्थइति एतेनाहं दूतीति पूर्वोदाहरण
 मापि व्याख्यातं अस्यैव देहांतमाह आक्षेपो न्य इति प्रार्थनयामरणसूचनद्वारेण ५१
 गर्भितः व्यंगत्वेनांतर्भावितः एतच्चतिरोहित इत्यस्यार्थकत्वं तदेवमपहृतिभिन्न
 त्वेसतिचमत्कारिनिषेधत्वं सामान्यलक्षणं आक्षेपः ३. आभासत्वे इति विरोधस्या
 भासत्वे अपाततो भासमानत्वे सति विरोधाभासालंकारः आभासत इति आभा
 सः विरोधश्चासावाभासश्चेति व्युत्पत्तेः इवदर्थकेन चाङ्गभासस्यापातरूपत्वमर्थो
 तरपरिहार्यत्वह्यप्युच्यते तथा चैकाधिकरूपेण प्रतीयमानयोः कार्यकारण
 त्वेनागृह्यमाणयोर्धर्मादोराभासमानापर्यवसन्नविरोधत्वं लक्षणं द्रष्टव्यं श
 निरशनिश्चतमुच्चैरित्यादावतिव्याप्तिवारणपाथविशेषणमिति दिक् श्लेषेति
 हारोऽनयोरस्तीत्यर्थविरोधः मनोहारिणावित्यर्थेन परिहारः प्रतीयेतितस्मा
 न्नल्लारभयेन कृत्वा प्रतिकूलनृपेरिव विरुद्धैर्धर्मैरापि भेदताभेदकारितात्यन्ती

किमुत्प्रेक्षापस्मात्सनलश्रमित्राणां शत्रूणां नपकुदपि श्रोजसामित्रत्परवेर्जप
 कृतश्रयचामित्रनिदेवनामित्रनिदिति विरोधः चारदादिरपि विचारे दद्विप
 स्य तादृशो विगतचारदातीति च विरोधः विरोधेति विरोधसमानरूपोत्प्रेक्षा
 शरः प्रधानं पस्यतादृश इत्यर्थः पनु सामान्यामिककयामुखस्थितपोत्प्रे
 क्षपाविरोधस्योत्पानमेव भग्नमिति कथमत्र विरोधात्कार इति केनचित्सु
 न मत्सापि विमलसेवामिहितं तदसादरं विरोधमानमंजरेण विरुद्धधर्मैरपीसु
 त्प्रेक्षापारावानुत्पानेन श्लेषमूलमाभासमान विरोधमुपजीव्यैव विरोध
 त्यागोत्प्रेक्षाया अथांतरानुगृहीतायास्तत्समाधानत्वेन पश्चादवास्थितत्वा
 दिति विरोधाभासः ३९ विभावनेति प्रसिद्धकारणभावेपि कार्योत्पानि विभाव
 नानामाधिभाव्यते कारणंतरं पस्यामिति व्युत्पत्तेः कारणभावश्च शाब्दश्रा
 र्थश्चेति सर्वत्र लक्षणसमन्वयः एतदेव तत्रेण सकलविभावनाप्रकारसा

धारणेतिमान्यलक्षणमापप्रकारविशेषलक्षणं च बोध्यं तत्राप्यदर्शितमेव द्विती
 पंतुकारणान्विताभावकचनपूर्वकं कायोत्यतिकचनमित्युदाहरणविशेष
 वलादेव गम्यत इति विविच्य न दर्शितं प्रतिबंधकसत्तिकायोत्यतिरूपेत्तृतीय
 प्रकारेऽतिव्याप्तिवारणायान्वितेति तत्र प्रतिबंधकस्य वस्तुतः कारणभाव
 रूपस्य कचनेपिनकारणान्वितत्वेन कचनमिति तन्निरासः प्रकारपंच
 केपिकारणान्विताभावस्यार्थगो गम्यत्वात्कचनेति तत्र प्रतिबंधकस्य वस्तु
 तः कारणान्विताभावस्यार्थगतो गम्यत्वात्कचनेति अथ लाक्षेति लाक्षा
 रसेना समंतात्सितं नेति तस्याः कामिन्याः अपीतेति पीताः पानशून्याः
 क्षीवामाता कंदवांकलहंसापत्रतथासंमृष्टं मार्जनं शून्यममलमंवरमा
 काशं पत्र एवमप्रसादितं वस्त्रगालनकृतकक्षौ प्रदक्षौ पादिना पत्रसा
 दनंतस्तूयंस्तुदमंलघुग्रंथुपत्रैवंभूतं जगन्मतो हरमासीदित्यर्थः परमा
 र्थतस्तु शुकाद्वित्येव काव्यादर्शदृष्टः पाठः विभाव्यमानेति वार्ण्यमानेत्यर्थः

वरेति वरतनोः केशपाशोरचनासंपादकेन अतएव सुरभिन्नेन राज्ञो हस्ते
 नावचितं सुमाप्यलूनपुष्पापिलतावृत्तासक्तभ्रमरा संजातेत्यर्थः हेतूना
 मिति असमग्रत्वे हेतुतावच्छेदकस्य धर्मस्य संबंधस्य वा वैकल्ये सति अत्र
 इति धर्मवैकल्योद्धारणं संबंधवैकल्ये उदाहरति उदातेति विलोचने कर्मभू
 ते उदस्रयंति उदाता शुणी कुर्वन्तीत्यर्थः क्रियेति धात्वर्थाभिप्रायं स्पर्शनस्य
 संयोगरूपत्वात् इमां द्वितीयप्रकाररूपां विभावनां व्याजहररेति गुणजाति
 क्रियादीनां पत्रवैकल्यदर्शनं विशेषदर्शनाद्येव सा विशेषोक्तिरिष्यते
 इति ग्रंथेन व्यवहृतवानित्यर्थः एतेन प्रथमप्रकारात् द्वितीयप्रका
 रस्य वैलक्षण्यं दुरुपपादमिति वदन्नपात्तः वैलक्षण्यभावे हि प्राचा
 मलंकारत्वेन कथनमत्यंतानुपपन्नमेव स्यात् आसीच्च स्वास्ति तः राम

६३
 ४१
 सनिष्यते रसं भावनीयत्वं वर्णनं संभवोऽलंकारः गोपाशिशुकः गोपालबाल
 कः निदायां स्वार्थे वाकः प्रत्ययः उत्पद्येदिति उर्ध्वे तस्य प्रामिति वारांजला
 नां निलयः स्थानं तस्मापि पासायां भिल्लश्च तरलितं चंचलीकृतं श्रितः
 आश्रितः मुनिरगस्त्यः एनं समुद्रं क्षणदा समं तात्पास्यतीदं को जानीत इ
 त्यन्वयः कीदृशं निजकरपुटीकरसंपुटमेव कोटरं विलं त कृतं तथा ता
 म्यंतो ग्लापंतस्ति मयो मस्यामकराश्च पस्प्येवं भूतमित्यर्थः इत्यसंभवः
 ३४ विरुद्धमिति अदृष्टमित्यर्थः भिन्नदेशत्वं नाधिकरणत्वं विषयजलं हा
 लाहलं च संगतस्य भावः सांगत्यं तदभावोऽसांगत्यं अजस्रमिति दमयं
 ती प्रतिहं सोक्तिः हे दमयंति त्वं तदीयां नलसंवापिनी दूरमत्यर्थं दीर्घा
 संकल्यो मनोरथस्तद्रूपसोपानपरंपरां अजस्रं निरंतरं सारो रुसि स पुन
 र्नलः आधिकं श्वासां मुंचति इति यत्तत्तव ध्यानात् त्वन्मपतां त्वत्स्वरूपता

२३
कुंटी.

८८

प्रवाप्येत्यन्वयः अत्र चतुर्थपादेनासंगतिसमाधानं भूत्वापेति भूत्वापवल्ली भू
स्वरूपधनुर्लतां पावदिति स्मरिणमार्थं वक्तुं न पति आकर्षतीति याव
त तव त्वरिमाणं हृदयं भिषते अत्र हृदयभेदधनुराकर्षणे पतयोः कार्यं।
कारणयोर्भिन्नदेशत्वमेव दृष्टमिति नासंगतिरलंकारः अन्यत्रेति अन्य
कर्तव्यस्य वस्तुतोऽस्मिन्नाधिकरणे यावत्कतिः कारणं तदपि असंगतिरित्य
नुप्रप्यते तथा न्यकार्यं कर्तुं प्रवृत्तस्य तद्विरुद्धे कार्यकारणं तृतीया संग
ति अथ गतमरिजातं पस्यास्तां ध्यात्वा त्वर्गं तथा पारिजाततरुं हितं अकथाः
कृतवान् एवं गोत्रापाः पृथिव्याः उच्चारणपुरावराहावतारं प्रवृत्तोऽपित्वं
गोत्राणं पर्वतानां मुद्गे दं दलनमकरोः कृतवानित्यर्थः श्लेषोऽस्यापिता
श्लेषमूलाकाभेदाव्यवसायोऽस्यापिता प्रचावेति हेतुवन्नैकवीरचोल

राम

८८

देशाधिपसिंहसदृशः तवखंडेनखंडितापेसयुक्ताः शत्रवत्ताद्विलासिनीनामभिनवा अरु
 ष्टकवाम्रुषणानिभवन्ति यथा नेत्रेषु कंकणजलकणमेव कंकणवलपंभवतीत्यनुष
 पुक्ता गाः अथेति समुच्चमे कुरुमुचपत्रवल्लीपत्रवल्लीसैवपत्रिकारचनाकारपल्ल
 वेषुतिलपुक्तं कजलमेवललाटम्रुषणमिति मोरुमिति हि अखिलेश्वरजगत्रय
 वार्तितां देरुधारिणं मोरुमयनेतुं एतद्रूपं कुरुशरीरमादायनिःसीममर्षादातिक्तां
 तम्रुकांतिरूपरससमुद्रेण मुनेवरूपेण सुंदरस्त्रीणं मोरुं प्रवर्धसीत्यन्वयः अत्रेति
 अनयोर्मध्यइत्यन्वयः आप्रोदाहरणइतिलक्षणा नुगतिरित्यन्वयः भवतिनावत्य
 र्थे नभवनेनेतिपावत्भावनारूपाभवनप्रयोजकव्यापाररूपा यतु अन्यत्रकर
 णीयस्येत्यापसंगतिप्रकाररूपान्तरकथनसमुक्तं अपाणिजातामित्युदाहरणेपा
 रिजातराहित्यचिकीर्षरूपकारणस्य कार्योपाणिजातराहितेन वैपाथिकर
 णेप्यनिबंधनेन प्राथमिकासंगतिवैलक्षण्यनुपपत्तेः आलंबनाख्यविष
 यतासंबंधेनचिकीर्षायाः सामानाधिकरण्येनकार्यमात्रं प्रतिहेतुत्वात् एवं

२४ कु.
टी.
८५

नेत्रेषु कंकणत्वनेत्राकैलंकारत्वयो विरुद्योः सामानाधिकरण्यवर्णनाद्विरोधाभा
सत्त्वमुचितम् एवं गोत्रोच्चारप्रवृत्तौ पितृपुत्रादौ विरुद्धात्कार्यसंप्रतिर्दृष्टाका
चिद्विभावनेत्युक्तविभावनाप्रकारेणैव गतार्थात्वादसंगतिभेदांतरकल्पनानु
चितामोहमित्यादावपि मोहनिवर्तकत्वमोहजनकत्वयोर्विरुद्योरेकत्र
वर्णनाद्विरोधाभास एवेति केचिदुक्तं तदसंगतं उक्तसंबंधेन चिकीर्षपाहेतु
त्वासिद्धेः न हि यदाधिकरणे कार्यचिकीर्षा तदाधिकरणमंतर्भाव्योक्तसंबंधेन
चिकीर्षपाः कार्यहेतुत्वं तांत्रिकसंमतं पुक्तं वा अन्यत्र चिकीर्षितस्यापि
प्रमादानदिनान्यत्र करणेन व्यभिचारात् अतएवेवंविधवैयधिकरण्य
स्यापि विरुद्धत्वाद्यपि न मायमिकासंगत्यंभीवसंभवः वस्तुतः विषय
तद्धरेः पीतं मुखिताः पाथिकांगना इत्यत्रैव नान्नकार्यकारणवैयधि
करणप्रपुक्तोविस्थितिविशेषः अपित्वन्यत्र कर्तव्यस्यान्यत्र करण

८५ तम

प्रयुक्त एवेति स्वहृदयमेव पृथक् कंकाणमित्यत्र सत्येव विशेषाभासो न्यत्र च मत्कारित्वेन लल
 मालंकारभावात् न्यत्र कर्तव्यस्यान्यत्र करणरूपासंगतिरपि प्रतीयमाना न शक्यानि
 राकर्तुमएवं गोत्रोच्चारप्रवृत्तेर्गोत्रोद्देशनिवर्तकत्वाभावेन तद्विरुद्धत्वाभावात् कथंचि
 दभ्युपगमेषि अन्यकार्यकर्तुं प्रवृत्तेन तद्विरुद्धकार्यतरकरणरूपासंगतिरपि मोहं
 जगत्रयभूवामित्यादौ च मत्कारित्वेन लब्धामिकान निवारयतुं शक्यते न चात्रा
 पि मोहनिवर्तकान्को होत्यतेः सैव विभावनेति वाच्यं मोहनिवर्तकस्यासिद्धवदप्र
 तीतेः अतएव न विशेषाभासोऽपि विशेषोक्ति कथनं तत्रासंगतमेव न हि गोत्रोच्चा
 रविषयकप्रवृत्तिरूपकारणसत्येपि गोत्रोच्चाररूपकार्यस्यानुषंग्येति हि प्रतिपा
 द्यते किंतु विरुद्धकार्येति निरेवेति विभावनीयं इति संगतिः प्र. ३५ विषममिति प
 रस्परमानुरूपपरहितयोः पदार्थयोरेतच्चटनासंबन्धो वर्णिते तत्राविषमालंका
 रः संबंधश्च संयोगादिरुत्याद्योत्यादकश्चेति सर्वप्रकारसाधारणमेतल्लक्ष
 णं बोध्यम् अमिलवत्ताति अंकंकलंकसंज्ञा लक्ष्यप्रत्यक्षालनानंतरं नोचे
 नस्यामुत्वं कत्वं कैति वदेत्यन्वयः वस्तुसती वस्तुगत्या विषयाना चंद्रेति चंद्र

69

67

अथ वदनलक्ष्मीतयोरित्यर्थः विरूपेति कारणविलक्षणकार्यस्येत्यर्थः प्रक्रमणेति प्रक्रमः
 परिपाटी स्वस्य जातीयकार्यगुणोत्पादकत्वरूपा विरुद्धा कार्यसंपत्तिरिति पंचमविभा
 वना प्रकारेण भेदमाशङ्क्याह कार्येति अपविषमगुणविषमालंकारप्रभेदः तृती
 यप्रकारमाह अनिष्टस्यापि निति अपि भिन्नक्रमः इष्टार्थसमुच्चात्वात् अनि
 ष्टस्यावाप्तिरपि चतुर्विधमस्मित्यर्थः अपि नाइष्टानवाप्तिः संग्रह्यते च का
 रः पूर्वोक्तसमुच्चयार्थः भव्येति अहिमंजूषां सर्वपेरिकां दृष्ट्वा भव्यस्याशया
 प्रविष्ट आखुर्मूर्खकस्तेनाहिना भवित इत्यन्वयः पञ्चमविष्टस्यागम्यमा
 नत्वा न्यूनं पदत्वमिति केचिदुक्तं तदमिनिवेशदुष्टस्वदयाप्रविष्ट आखु
 र्मूर्खकस्तेनाहिना हि उभवविकल्पनामित्युपेक्षणीयम् अनिष्टस्यापि प्रति
 त्तं भवत्यपि भिन्नक्रमो बोध्यः गोपाल इति हेतुस्तत्त्वं गोपाल इति हेतोर्वहुदुग्ध
 वांश्याश्रितः आश्रितः त्वया तु मातस्तन दुग्धमप्यलभ्य कृतं मुक्ति दानेनेति
 भावः पूर्वत्रेष्टानवाप्तिरर्थगम्या इह त्वपि शब्दगम्येति विशेषः इदमित्युदा
 हरणमिति जातावेकवचनं दिवीति भुवि सै हि केया प्रा हो भयमेतत् हेतुत्वमिति

पश्येत्त्यर्थः परस्यानिष्ठावाप्तिरूपोद्धार्य इत्यर्थः तदुभयं इष्टानवाप्तिनिष्ठावाप्तिद्वयं
 दिधक्षन्निति दशाननोरावणः माकतेर्हनुमतो वालं पुं दुग्धमिच्छन्तं वालामादी
 यदीपयित्वेत्यर्थः प्रसिद्धमपीति आपिनेष्टावाप्ति समुच्चिताया अनिष्ठावा
 ने विषमपदेनान्वयः समुच्चीयते विषमपदेन विषमपरा मर्शकतत्पदेन तथा स
 तात्पर्यवलायाक्यमावर्तनीयानिति भावः पञ्चनिष्ठस्यैव तदुत्तरापि
 शब्दसमुच्चिपेताया इष्टानसंवाप्तेरेव्याप्नोति नेवान्वपोतनुतत्य
 दपरामृष्टोतविषेमेन अभ्युत्पत्तेरिति तत्प्रागेवापि शब्दान्वयव्या
 र्थानेनानिरस्तं वेदितव्यं पद्येति पदितां प्रतिनापकोक्तिः पद्यस्या
 तपत्रेण तत्ररसिकेहेतान्वेवापिकायां सरसीरुहस्य पद्यक
 स्य कंदमर्पयितुं किमिति कृत्वा संपतः हेऽक्षे कलिपुगुरुपकाल इदं ज

२६

२०९

तद्वत्तत्तन्भवति ततः किं तत्राह इदं सरसीरुहं स्थित्वा तत्रैव मुखस्य लक्ष्मी
 हरिष्यति न त्वन्यस्य इत्यर्थः । रविन्लोसीति । विभ्रमः धारयामः वदत्सुगो
 चेषु शिथिलौ भुजो यस्य सः भरेण शैलभारेण भुजाः वक्राः वितता वि
 स्तीर्णाः बहवो येषां तथा भूतेषु सत्सु रुसन् अत्रोति न च भारभुजैस्त्य
 नेन वाङ्गता स्थिसंधिभंगरूपा निष्प्राप्तेः साक्षादुपात्तत्वात्सर्वो गच्छ
 ति भावगर्कपहाररूपा याश्च स्फुटं गम्यमानत्वात् कथमिष्टा प्राप्तिमात्रा नित्यं च
 ते इति वाच्यं अस्मिन्संधिभंगस्याशब्दार्थत्वात् भागे वेद्मन्तुं शोचित्य
 प्रयुक्तमाराधिक्येन वक्रता मात्रस्य शब्दोपात्तस्य च लेशविशेषता
 धापकत्वेना निष्पद्यदेशानर्हत्वात् सुहृद्भूतानां गोपानां निष्प
 प्राप्तेरुत्पन्नानुपपत्तेः अतएव न सर्वो गच्छति भावो विगम्यः गर्व

राम

१०९

प्रसक्तभावाच्च न तदपहरोषि यताश्चिरकालशैलधारणजन्यश्रमपरिजिही
 र्षया गोपानां वृषवृत्तिरिहा वगम्य इत्यनवधं लोके इति हेतुं त्विलोके प्रसि
 द्धं कलंकं मपहृतुं निवारयितुं मृगां कस्तत्र मुरुवं जातः तत्रापि पुनस्तिलकव्या
 जेन कलंकरेवां कल्पयसि करोषि हियस्मान्नार्थः समाश्रितं जनं स्वाश्रितं क
 लंकिनं कुर्वतीत्यन्वयः शायोपीति मृगपापां प्रमादतो हतपुत्रेण तापसेन
 त्वमपि पुत्रशोकान्मरिष्यसि शिवायेदं तैतं प्रतिदशरथस्योक्तिः अदृष्टपु
 त्रमुरुवपंकजशोभे भगवता पातितः अप्रशायोपि सानुग्रहो भवति खलु
 निश्चितं इध नैरिहो दीप्तो दहनः कृषिप्रो ग्णां दीप्तिं दहनं नपि बीजां कुरजत
 नां करोतीति दृष्टान्तः परेति परस्य दशरथस्यानिष्टप्रापणरूपं पादिष्टं तस्या
 नवाग्निरर्थात्तापस्येत्यर्थः कुतस्तत्राह स्वत इति निषेक्तुः प्रेषयितुः तं प्र
 तीतिमो घं मृदत्वं एवं विधाया मा प्रत्वबुद्धेः विधेर्देवस्य विपाकं परिपा
 कं फलमिति यावत् भानुरिति हेतुं रेभानुः सूर्यः भवचरणशोभापालोभा

त्वीयकिरणसमूहं निशासु प्रभातपर्यंतं प्रताप्य रात्रौ सूर्यकिरणमग्नौ प्रवेशनाप
 पित्वा तत्र तस्मिन्किरणोत्करोऽतव हृदयेः सकाशं दृष्टुं ते सति रक्ततादृशान्म
 दं संतापः सन् दणमात्रेण लुप्रागे नष्टलोहित्यसत्पुनरुदितं तापं भजतीत्यस्य
 त्वद्वक्त्रेति हे हरेऽयं विधुः पर्वणिष्ठातिमाप्राप्तं वृजस्य शोकः कुप्यलः स एवो
 वृजरूपभांशरगृहं तस्य मुद्रा मुकुलीभावो मुद्रां च तस्य भंगेना नागृहीता तत्तु
 खमापैतच्छोभापेस्तादृशापे मित्रकराः सूर्यकिरणः सुहृत्पाणयलोषामुप
 लब्धालाभेन त्वद्वक्त्रस्य कांतिलध्वापि क्रमेण हीयमासाः दीपमाणः सन्न नी
 त्या उपाचितां प्रवृत्त्या श्रियं आशुनाशोपस्थां तांशं सति कथयतीत्यन्वयः अत्रे
 ति. आगमसिद्धं तस्मादिवाग्निरादित्यं प्रविशति रात्रा विदित्यस्तं इति श्रुतिसि
 द्धं प्रवेशनं तत्कृतं सूर्यकृतं तेषां किरणानामग्नौ प्रतापरूपं परिकल्प्य उल्ले
 ख्य. एवं तेषां किरणानामरुणिमानं आरक्तवत्त्वं अरुणिमानुवृत्तिरूपं प
 रिकल्प्य इति दर्शितमित्यन्वयः एवमग्रेपि सुहृत्त्वेन सूर्यं परिकल्प्य तत्किर

एतच्चंद्रानुप्रवेशंचशास्त्रासिद्धं सुहृत्पाणोर्ध्वोक्तविशेषणविशिष्टस्य चंद्रस्पर्शरूपं
 चपरिकल्प्यइतिदर्शितमित्यन्वयः वल्लालेतिहेरातन्नामकभूपालत्वचन्द्रनगरेसं
 चरंतीमन्त्रीप्रकीर्णानिरत्नान्यादयः उरुतरामरुतीयास्वदिरांगारस्यशंकाभ्रांति
 स्तयाव्याकुलांगीतदुपरि श्रीखंडकाष्टशकलादिह्यामुकुलीभूतनेत्राफूकारं
 कुर्वतीसतीशवासपद्मभलेनप्रसक्तैरागतैर्भ्रमरसमूहैर्धूमशंकांकरातीत्यन्वयः
 प्रभूतेतिवहुलेत्यर्थः एतेषु सर्वेष्वन्याद्योत्यादकभावरूपसंबंधगर्भेषु प्रभेदेषु
 कार्यकारणयोः क्वचिद्विलक्षणगुणशालित्वेनानुरूप्याभावात् क्वचिच्चेद्योत्या
 दकत्वेनाभिमतस्य कारणस्य घटानवाप्यनिष्ठावाप्तिरूपकार्येणानुरूप्याभावा
 त्सामान्यलक्षणसमन्वयो बोध्यः इतिविषमालंकारः ३६ सममितिअनुरूपयोरे
 त्यनंतरं संबंधस्येतिशेषः अरस्यरमनुरूपयोः संबंधवर्णनंसमं नामालंकारः
 सप्रस्थानंशाशिखंडमंडनंचद्रकलाभूषणंहरंचित्रमितिअत्रचित्रवतश

73

81

१०३

व्यो वी. सा विस्मयाति शयतः सारूप्यमपीति कार्यस्य कारणेन सारूप्यमपि स
 मालंकारः नीचेति नीचप्रवणता नीचासक्तता जलजायाः समुद्ररूपजला
 ज्ञायाः उचितेति जलस्य तादृशत्वादिति भावः देवेति च नरुतां मेघरुतां व
 र्धे जलवर्धतेः शमयति नाशयति हि यस्मात्सोपि द्रव दहनोपि द्रवमेव स्यो
 त्पादकविनिर्हन्ति तथा च कारणस्य स्वोत्पादकनाशकत्वात् कार्यस्यापि धर्म
 स्य तथात्वमुचितमिति भावः आदयति विहरण उक्तिः सोपं चंद्रः मांकिर
 ते स्तपातीति तत्राप्रं न्याया प्राप्तामित्यर्थः संकः यजादौ हललारुलरूपेण
 हुतभुजाः ग्निना दग्धो हस्ता बालं वीर्यस्य निरिलं ललाटं तत्संवाधिप्रहसा
 ने ज्वाग्नौ नावयपामैत्यानि रूढः प्रातिव्यः प्रोद्यु वाराहोर्मुखसंवाधि मिवि

रत

१०३

७५
 अपैरंतरंगीकृतः ग्रहणकाले संपर्कीति शयादंतरंगता प्राप्तित इत्यर्थः अत्र
 कार्यस्य तापस्य कारणीभूतचंद्रगतदुष्टसंसर्गानुरूपत्वं भेदांतरमाह विने
 ति अनिष्टं विनापमर्थं कर्तुमुद्यतस्तस्मिद्धिरपि समानित्यनुवृत्त्या योज्यं य
 दर्शयामि ति पाठे पश्चात्पाठे च श्रुत्यर्थः पुनरिति वारणं निवारणं वारणो ग
 जश्च पुनो न स्यादपि तु स्यादेवेत्यर्थः शोभते इति काचित्पाठः साधुरेवापि स
 गृहीतस्य नर्मवचनं परहासवचनं अत्रेष्टावाप्तिः श्लेषकाल्पिता बोध्या
 वार्थप्रतीतिरिति मीमांसकः इदार्थप्रतीतिरित्यर्थः अत्र प्रतिरुत इति अनिष्टस्येष्ट
 मीमांसत्वेन ज्ञानकालेऽनिष्टत्वेन प्रतिभासादिति भावः उच्चैरिति गजैरुत्तमं त
 दातो हण पूर्वकगमनं इह त्वन्नगरे उषितोऽस्मि वा संकृतवानास्मि तदेव म
 त्माप्यमानमेव उच्चारणं दूरनिरसनमेव उच्चैर्गजैरुत्तमं माप्रति लोभपसे

२८५
कुं. टी

१०४

प्रापयति हि यस्मात्तद्वत्तां सेवा विफलानभवतीति मुखे स्तुतिः ततो दूर निरसनिरूपा
र्योतरपर एग्रहेण विषमालंकार स्फूर्त्ति निदायां पर्यवसानं एतेन वैषम्यस्य नि
दारूप व्याजस्तुति विषयत्वेन तया पवाद इति निस्तम् विषमस्य नि दामूलत्वे
न तद्रूपत्वाभावादिति इष्टार्थवाप्ति सत्वेऽपि वास्तविकेष्टार्थप्राप्ति सत्वेऽपि न
क्षतिरिति अनिष्टप्राप्तेराभासत्वेनाप्यवसानादिति भावः शास्त्रमिति त
देवनरवत्त्वे व एकपदत्वेनेत्युपलक्षणे तृतीया एकपदत्वोपलक्षितं पद
सुसदर्थोतरपरं पदांतरमित्यर्थः अर्थोतरं च वास्तविकं पदव्युत्पत्तिकथ
नेन दर्शितमेव श्लेषलब्धेति श्लेषेण लब्ध्वाऽसतीव वस्तुतोऽविद्यमाना
पाइयाप्राप्तिस्तत्प्रतीतिमात्रेण समालंकारोदाहरणमपि गतं आधिगम्य तमा
त्रपदं नानिष्टावाप्तिप्रतीतिरव्यवच्छेदः पुनो वारणालाभोपमित्यत्र किंचिद

७६

राम

१०४

निष्ठस्योच्चैरित्यत्रचोक्तयानिष्ठस्पप्रतीतिसधत्वादुदाहरणमंतरमाह पथेतिनाप
 कांप्रतिनापकोक्तिः हेतान्वितपः शोभनगत्यैभवतीति सत्यं यद्यस्मादज्ज्वक
 मलं अंबुषु जलेषुरविंप्रातीयते तादृशंसतपः कृत्वासत्त्वत्परूपेजन्मानिस
 मस्तेभ्यः कमनीयंसुदरं सत्सुगतिं शोभानांगतिमनुभवतीत्यन्वः अत्र
 कमलस्योत्तमलोकमस्तिरूपगतिप्राप्तेतपः तपस्यतस्तपदलाभेचि
 शोभानगमनस्यगतिशब्दश्लेषवालादिष्टत्वेनप्रतीतेरिष्टावाप्तिमात्रं
 नत्वनिष्ठप्रतिभासोपीति इतिसमालंकारः ३७ किंचित्रमिति फलेच्छपा
 विपरीतः प्रपन्नश्चेतद्विचित्रनामालंकारः इष्टविपरीताचरणमिति
 पावत् नमंतीति नम्रीभवति समुन्नतिं उच्चतां मालिनपतुमिति मल
 क्कनीकर्तुमित्यर्थः विमलयति निरर्मलीकरोति मित्रंसुहृन्मित्रंस्तु

३०
कु.टी.

१०५

र्यश्च इति विचित्रालंकारः ३८ आधिकमिति पृथुलादाधेपापेक्षया विशालादाधा
रादाधेयस्याधिक्यवर्णनमेकोऽधिकालंकारः पुगांतेति पुगांतकाले प्रसूये
प्रतिसंस्तुतस्वस्मिन्लपंप्रापित आत्मा स्वरूपरूपः प्रपंचोपेन तादृशस्य कै
टभक्षिः श्रीकृष्णस्य प्रसांतनौ जगंति भुवनानि विकाशसहितं पृथ्वास्या
तथा सात्स्पितानि तत्र तस्यांतनौ तपोधनस्य नारदस्याभ्यागमात्संभवोपासां
तामुदःप्रीतपोनममु रित्यन्वयः पृथ्वीति विशालादाधेपाद्यदाधारस्याधि
क्यंतदप्यधिकं कियदिति अपरिमितमर्थः वाक्शब्दमेव ब्रह्म इत्यंचप
रमेश्वरं प्रतिभक्तस्येति असंवाधेति असंकटस्येत्यर्थः अहो इति प्राति
संभातीमातुमशक्यः अत्र भुवनत्रयोदरे नचाधारयोः शब्दब्रह्मभुव
नोदरयोरप्रस्तुतत्वेनाप्रसंसीनीयत्वात्तदाधिक्यवर्णनपुक्तमिति साप्रा
न्यालक्षणां बोधयित्वा शंकाह अत्रेति नचात्राप्रस्तुतप्रशंसाशंकनीयाप्र

राम

१०५

स्तुतस्पाय्याभिधादिति इत्थंचाधाराधेयान्यतरस्यतनोरप्याधिक्यवर्णनामिति सामा
 लंकारां॥ बोध्यं इत्याधिकालंकारः अल्पमिति यदि तिसामान्येन पुस्तकं स्वापेक्षया
 सूक्ष्मादाधेयादाधारस्य सूक्ष्मात्तापतदल्पनामालंकारः मणीति मणिपंक्तिरूपा
 उर्मिकांगुलीयकं तवकरे अथ विरहावस्थायां जघनमालापत इत्यर्थः वटशब्दे
 गुरिकापर्णायः अतिसूक्ष्मता आधेयभूतमालापेक्षयापि सूक्ष्मतायदिति
 हेचंचलादितवमध्यभागादिपिसूक्ष्मयदृश्यते मल्लोणस्तत्रमापि च स्त
 नयोरंतेमध्येनमातीत्यन्वः इत्यल्यलंकारः अत्योन्यमिति यत्र परस्परमुपका
 रः स्यात्तदोन्यनामालंकारः त्रिषामात्रिः पथेति ऊर्ध्वोक्षः ऊर्ध्वनयनः
 प्रपापालिकाप्रपादानाधिकृताकाचिद्वनिताधारांजलधारांनुनुसूक्ष्मा
 अत्रेति प्रपापालिकायाः पथिकेनोपकारः कृत इत्यन्वः पनुस्वमुखा
 लोकमभिलषन्त्या इत्यत्र स्वशब्दस्य प्रपापालिकाया बोधकत्वेनैव न्या
 पन्नप्राप्यबोधकत्वं पद्विशेषणपठकत्वेन स्वनिजादिशब्दा उपात्तास्त

३९

बोधका इति व्युत्पत्तेरिति कैश्चिदुक्तं तदुक्तं मुख्यविशेष्यविशेषणघटकस्यैव स्व
 निजादिशब्दस्य मुख्यविशेष्यमात्रगामित्वव्युत्पत्तेः यथा देवदस्य पुत्रः स्वमातु
 भक्त इत्यादौ स्वशब्दस्य तादृशमात्रगामित्वं ननु गुरुण भूतदेवदत्तगामित्वं
 अत्र रावेदशस्य लराव निजतनुस्वस्मावरापवापी संभूतो भोजशोभां
 विदधदामिनवोदउवाको भवान्या इत्यत्राभावान्नतयोगत्वं दूषणमुदाहृतं
 मम्मदमद्वैः काव्यप्रकाशिकायां अन्यत्र नुनस्वविशेष्यगामित्वनिर्णयः
 स्वाश्रितानां विप्राणामयं बालकः स्वाज्ञाकारिणं भूत्यानां मयंकल्पवृक्षा इ
 त्यादौ व्यभिचारात् न चैवं स्वदाररतानां विप्राणामयं हं भक्त इत्यत्र मदीयदा
 ररतानामिति प्रतीतः स्यादिति वाच्यं नात्यर्थं स्यान्निष्पन्नकत्वेनापत्यभा
 वादिति विशेष इति ख्यातं प्रसिद्धं तदुक्तं निजाप्रसिद्धमाधारमाधेयस्य
 व्यवस्थितिरिति हि दंतिनाशयंति तत्कराः स्तुर्धकिरणाः रात्रावादित्य राम

मदीयद्वरस्तत्ता तस्य स्याज्जो प्रवेश आवर्ण दीपस्थितं कमलमिति अत्र कमल
 त्वादिना मुखोदेरध्ववसानं बोध्यम् कुवलयपनेनेतानि कमलकुवलयानि कम
 लतारूपाणां कामिन्यां सा च कनकलतिका च निर्देशः कथनं आप्रवलयपर्यंतं
 दिवमुपपातानां प्रतिपेक्षा मय्यगुणगणपुतागिरिर्मिराकल्पकल्पपर्यंतं
 न गंति भुवनानिरमपंति इत्यन्वयः प्रभेदांतरमारुयतीति तृतीयप्रकारमरुकिं
 चिदिति किंचित्पदार्थारंभेण शक्यवत्त्वंतरस्य कृतिः कारणं च सविशेषः त्वामि
 ति प्रभुं प्रतिपाद्य कोक्तिः स्फुरदिति उत्काटः प्रतापरूपो ज्वलनोऽग्निर्पस्येत्यर्थः
 उक्तविशेषणं त्वां सृजता विधिना भुवि मनोभवादिः स सृजे सृष्ट इति सत्यमित्य
 न्वयः अत्र चोक्तं मे दत्तपा न्यतमत्वं सामान्यलक्षणं इति विशेषालंकारः स्यादिति
 तथाकारितत्कार्यविरुद्धकार्यसाधनं चैक्यपतेतदा व्याघातो लंकारः स्यादित्यर्थः

पैरिति कैः कदाचविभ्रमादिमिर्जगत्प्रतीये संतुष्यति तैरेव कुसुमायुधो हंतीत्यन्वः
 विरूपाक्षस्य हरस्य जपनीः विजयकारिणीः स्तुते स्तोमिभेदांतरमाह सौ कुमार्ये
 एति कारणस्यानुगुण्याधिक्येनेत्यर्थः निवृत्ताकविवर्णिता कार्यविरोधिनी पराभि
 मतकार्यविरुद्धादिति दिग्विजायप्रस्थितं राजानं प्रतिपुत्रराजस्योक्तिः बालइत्यतो
 मपि दायाधौ वराज्येस्थापकं नारूपाचेतदा तस्मादेव हेतोरेहं तवापरित्याज्य एव
 किंतु स्वेन सहने तव इत्यर्थः अर्थादिति हेतो पंचमी अन्वयश्चास्पृष्टा मर्ष्यत इत्य
 नेन अनेन वक्ता जैनेति जयसाधनेत्यर्थः क्षुब्ध इति तथैव शंकपादारिघशंक
 जेव भनुनिश्चितं अजप्रपूर्वार्थे लुब्धस्य दानाभावसाधकत्वाभिमतदारिघशंका
 रूपपूर्वपक्षे निरूपणं दानुस्तुल्यो वाविरुद्ध दानसाधकत्वे संमतेति पूर्वविरु
 द्धपक्षे निरूपणमुत्तरार्धे प्रययिदारिघस्य तत्कालिकत्वे न जन्मांतरात्वे ताम्

नचशंकाभिन्नातथाप्यभेदाध्यवसायान्नलक्षणसमन्वयपरिवोधं सामान्य
 लक्षणं पूर्ववदन्मतसत्त्वं घटितमनुसंधेयम् इति व्याख्यातलंकारः गुंफ इति र
 चनेत्यर्थः कैस्तत्राह पये निप्राक् च प्रांतं चकारणमिति तैः पूर्वपूर्वप्रतिका
 रणैरुत्तरेत्तरं प्रतिकारणैश्चेत्यर्थः एवं चोत्तरोत्तरेत्यादि उक्तक्रमेणाभिधान
 मुदाहृत्य एतन्मानुरोधेनेति दोषं इति कारणमाह गृहीतेति वक्ष्यमाणपागृही
 तमुक्तरीत्या निषिद्धार्थपंक्तिरेकावलिरलंकारः नेत्रे इति तस्य भूभृतशतिस
 र्वत्र संवध्यते दोः स्तंभयोर्भुजस्तंभयोर्दोलितमां दोलितं पयोस्तौ दोलिनावि
 ति पाठे दोला दोलनं पयोरस्तमिति विग्रहः रत्नमुकुटोरत्नद्वयः दिक्कालेति दि
 क्कालात्माभिस्तुल्या पस्याकाशस्य विभुता पञ्चतत्राकाशे एघोतते सूर्यः प्र
 त्तचचंद्रेऽमुष्य सूर्यस्य किरणाश्च तस्या भवन्ति सच चंद्रोपासामपां राशेः

समुद्रादभूत् पश्चादग्निस्तत्तामपि जं शुचिरापितं मित्यमरात् पश्चच्चमेमानुषसु
 प्रातःकालेषु अस्य वने हविषे हविर्दानाय भवति पश्चच्चापुः प्राणरूपस्तस्य च
 जमानस्य जीवातवे जीव नौषधाय भवति पदव्याश्च पृथिव्याः गुणगंध एष वा
 पूर्वो छाता एतामन्मथरिपोरुहस्याद्यौ भूतयो वोपुष्मान्यां त्वित्यन्वयः इत्येका
 वली माला दीपकमिति माला दीपकनामालं. एकमिति वाक्यद्वयान्वयीति
 नान्वितं अत इति एतावन्मात्रेण दीपसादृश्या दीपकं ननु प्रागुक्त दीपका
 लंकारः प्रकृता प्रकृतानां सादृश्यस्य गम्यत्वे तदंगीकारादिति भावः संग्रासेति
 कोदंडे न धनुषाशराः समासादिताः शरैः शत्रुमस्तकं समासादितं तेन शत्रुम
 स्तकेनापि भूमंडलं तेन भूमंडलेन त्वं पालकः समासादिताः भवता कृतिरा
 सादिता कीर्त्या च लोकत्रयं समाहारं मित्यनुषंगेणान्वयः इति माला दीपकं। रा. म.

सार इति सारो नामालंकारः सुधायाः अंतरिति विस्मोरंतः उदरे जपा एणं लोकानां स
 माहारस्त्रिलोकी सोपि विष्णुरपि फणिनामीश्वरेशेष्मे निद्राति स योपिशेषोपिसिं
 धोरेकदेशेति षट्ति इति शेषः तमपि सिधुमपि कुंभयो निरगस्त्यः सुलुकपांच
 कारपीतवान् अथ भगस्योपि न भसि गगने खद्योतशोभांधने इदं गगनमपि
 प्रेक्षाणीयं सुंदरं त्वत्कीर्तः कर्णभूषणं नीलोत्पलं विभातीत्यन्वयः तूलः कार्पा
 सः प्रकृतार्थशायां प्रकृतार्थरूपायामासायां इति सारालंकारः यथा संख्यमि
 ति क्रमिकाणां क्रमेणोक्तानां पदार्थानां तेनैव क्रमेणान्वयो यथा संख्याना
 मालंकारः शरणा मिति कृपणेन धनानि पन्नस्य ज्यंते तत्किंतानि शरणं प्रप
 न्नाति पश्वन युज्यंते तत्किं विषवन्मारयंतीत्यन्वयः केचिद्वामनादयः इति यथा
 संख्यालंकारः पर्ष्पाप इति पर्ष्पेणानेकसंश्रयः अनेकाश्रितत्वं तदुक्तं एवं

क्रमेणानेकस्मिन्पर्यापशति पञ्चमिति रात्रौ पद्यसंकोचात्पागः अतएव त्यागे
 न पूर्वसंश्रयापेक्षा हे वश्रेणीति जघनबंधस्तनुतां कृशतां न्याता जति मध्यभाग
 स्तां सेवते आश्रयति वक्षस्य नीलं कुचसचिवतां कुचसाहित्यंधने वक्रं त्वद्धि
 तीपं अत्र पूर्ववक्षसोऽद्वितीयो त्वावगमात्पर्यापसंभवो ज्ञेयः अद्वितीयत्वं द्वि
 तीपरहितत्वं अनुपपन्नत्वं चैकत्वेनाध्यवसितं एवं चोदाहरणद्वयेऽपि पूर्वा
 धारसमाश्रयणं गम्य मुत्तराधारसमाश्रयणं शाब्दमिति सर्वत्र सार्वधाधारसमा
 श्रयणं शेषेन चिति हे कालकूट उत्तरोत्तरविशिष्टमुत्कृष्टं स्थानं पस्याता
 दृशी यमाश्रयस्थितिस्तव के नो पदिष्टे त्वन्वयः हृदयेभ्यंतरे अवसति शेषः
 अथां नतरं वृषलक्षणस्य हरस्य कंठे अधुना पुनरिति संबंधः शुभः संकोच
 किं कासाभिः श्रितः प्राप्नुवति शेषं प्राप्नोऽशेषां वसुधां चारित्वा तो वसंते तत्क्षणं राम

क्वापासुविश्रम्यसंप्रतिग्रीष्मेतिगमभानोस्तर्येप्रौढं प्रागल्भं प्राप्ते सति शरैरपांज
 नानामंतरभ्यंतरेऽपासीत् गच्छसिस्मेत्यर्थः विंवोष एवेति विंवफलसदृशो
 ह्ये रागोरक्तिमानुरागश्च एष रागः अत्र रागस्य भेदेष्वभेदाध्यवसायादेकत्वं प्र
 नुराकसंबंधनाशोत्तरमपरसंबंधे सत्येव लोकेष्वप्यपपदप्रयोगात् श्रेणीव
 य इति प्रकाशोदाहृते तथैव दृष्टत्वाच्च विंवोष एवेत्यत्र पर्यापकचयनमपुनरिति
 तिकेनचिदुक्तं तत्र काश एव विंवोष इत्युदाहरणे पर्यापसमर्थनादार्तप्रलप
 नापि विवेक्यं आलंकारिकपरिभाषितशब्दानां लोकव्यवहारसंवादस्याकिंचि
 त्करत्वाच्चेति दिक् भेदांतरमाह एकस्मिन्निति पर्यापेणोत्पन्नवर्तते एकस्मिन्ना
 धारे क्रमेण पद्यनेकं भवति सोऽपि पर्यायालंकारः संप्रत इत्यर्थः पुरेति अस्माक
 मित्यस्मदोदयोश्चेति द्वयोरपि बहुवचनं पुरेत्यनेन स्पष्टलोतीतकाल उच्यते

87

तत्रापि प्रथमं तस्मात् विभिन्नाभूत् ततो नुवितर्कत्वं प्रियतमः वयं प्रियतमाः इदानीं
 त्वं नास्म्य वयं भार्याः इतो परं किम निष्पत्तिः शेषः कुलिशं वग्नें अत्र त्वं प्रेयानित्ये
 कवचनेनैकरूपप्रेममात्रत्वं व्यज्यते प्रियतमा इत्यादि बहुवचनेनैकरूपतम
 तिरेक इति बोध्यं इति पर्यायालंकारः परिवृत्तिरिति न्यूनाधिकयोर्भिद्यः परस्परं
 विनिपमः परिवृत्तिरलंकारः जग्राहेति कटाक्षपूर्वकमेकं शरं मुक्तोरिपोः अश्रिपं
 जग्राहेत्यर्थः तस्येवेति प्रवक्ष्येति वक्ष्यजग्रापुष्पोग्रध्रुविशेषस्य स्वर्गगतवतः
 किमिव शोचनीयं न किंचिदित्यर्थः जर्जरं जीर्णतरं कलेवरं शरीरं तस्य व्यपो
 रावणेन पुच्छेत्पागस्तस्माद्यशः क्रीतं शरीरं दत्त्वा पशो गृहीतमित्यर्थः इति परिवृ
 त्तलंकारः परिसंख्येति एकं वस्तु प्रतिषिध्या परस्मिन् वस्तुनो निषेधं त्रणं निष
 मं न परिसंख्यलंकारः स्नेहेति स्नेहसौलादिक्रिप्रद्रव्यमनुरागश्च स्वातेषु चि

राम

तेषु विलंघयंतीति यस्यामुज्जापिष्यं श्रुतिः कर्णे वेदश्च वत्सर्गं मार्गं वा त्रिपमा
 एं कौटिल्यं वक्त्राकारं तोक्षप्रकाशकाल इति तत्रैव व्यातं शिवलिंगं परिसंख्यलं
 कारः संधिविग्रहप्रमाणेति संधिविग्रहयोः कर्तव्यता बोधकप्रमाणेत्यर्थः इति
 विष्कल्यालंकारः बहुनामिति पुगपद्वावो भवनं तद्वाजां बहुनां गुंफो निबन्धः
 वर्णमिति यावत् विभाणेति नाप्येकं प्रति हृत्या इयमुक्तिः हे साधो त्वया निहि
 तं हृदये प्रेमाभिधं शल्यं धारयंती विधुरिता विरहविह्वला सानापि कापदि
 दधानि नदाकर्ण्यतामि त्यन्वयः किं तदित्यपेक्षाया माह शेते निद्रा इति ता
 म्यति ग्लानिं प्राप्नोति प्रकर्षेण मृत्नापति प्रेवति चलति प्रणश्यति नैव
 ल्याति शयेन मृतप्राया भवति गलति पतति विदति शयान् नृप्यति क्षीण

89

भवति कासां चित् शपन भ्रमणा दीनां शतपत्रस्य कमलस्य शतं पत्रशतं दलशतं
 अहं प्राथमिकेति अहं पूर्विकेत्यर्थः अहं पूर्वमहं पूर्वमित्यहं पूर्विकास्त्रिपामित्य
 मरः एककार्यो न्वपे एककार्यसाधकत्वे सः समुच्चयालंकारः अहमहमिकया
 परस्परहंकारेण आभिजित्यं कुलीनत्वं समग्रं पुष्कलं प्रदानमिति प्रकृन्तं गु
 प्रं अहं प्रतिउपगतेर्थादति शो लक्ष्यां सत्त्वां निहंसे को गर्वाभावः अभिभवो निंदा
 त रुंध प्रस्थाः मौनमनुदघाटनं सदसि सभायां पण्ये कृते कथनं श्रुते शास्त्र
 अवरो सवै प्रथमां तानां पुरुषमभिजातं प्रथमपक्षि सनेनान्वयः अभिजातं कु
 लीनं प्रथमपति इति समुच्चयालंकारः क्रमिकेति क्रमिकाणामर्थान् क्रियाणा
 मेककारकगतानां गुणो निबंधः कारकदीपकं नामालंकारः तदुक्तं सैव किं ताम

पासुवन्निषु कारकस्येति दीपकमिति सैव सक। कृतिः पश्यति सार्थं पृच्छति मार्गं निज
 तीति होष्यिकन्ये प्रभूणा मुद्रुदंडैः कारि आभि कृतैः कारपालै रित्यसक कारिता
 न अतएव दीनानोस्मात्सरासिरुह्युती नामंतरंगैः परिचितैः कटाक्षैः प्रप्रेत्य न्व
 पः इति किं प्रभुनिद्रातीत्यादि अतः श्रुतः पुरे अदौ पाशै दीव्यति क्रीडते भूपः पुनः
 क्वापासादृश्यं मुख्यदीपकस्य पूर्वोक्तप्रकारेण संभवादिति भावः प्रतिद्वंद्वि विष
 रीतं इति कारकदीपकालंकारः समाधिरिति कारणं तरुसंनिधेर्वशात्कार्यस्य सुक
 रत्वं समाधिरलंकारः उ त्कंठिता नापकसमीपंगंतुं मानमिति मानं निराकर्तुमस्याः
 पादयोः पप्रिष्यतोममोपकाराय दिव्याभागेनेदं घनगर्जिततमुदीर्णमुद्रुतमित्य
 न्वपः समुच्चयेकारणानां तुल्यकदोन्वामिहनुतद्विपरीतमतुल्यकक्षत्वमिति प्र
 तिद्वंद्वित्वं तत्रेत्यादिना दर्शितं इति समाध्यलंकारः प्रत्यनीकमिति बलवतः

शत्रोः पक्षे पक्षांतः प्रातिनित्योपेक्षेः शत्राक्रमस्तत्प्राप्य नीकं नामालंकारः
 अनीकप्रातिनिधिरूपत्वात् जैत्रेति उत्पलाभ्यां स्वजनपकारिने ज्ञानुसारिणो
 कर्णे अधः कृतौ तिरस्कृतौ अवतंसतपातदुपरिस्थितत्वादधस्तात्
 कृतौ चेति श्लेषः प्रमेति भुवि भूलोके मम रूपख्यातिं प्रोक्तवान् तास्मिन्
 विष्टमनुरक्तं हृदयं पस्यास्तस्यानुप्रविष्टं हृदयं पस्यावातादृगि यमिति त्वपि
 मत्सरादिवत् खलु निश्चितं निरस्तदयो मनदस्तां क्षीणोति क्षीणं करोतीत्यन्वयः
 अत्र मत्सरादिवेति हेत्वशो उत्प्रेक्षा सत्वे पितृदेनुकप्रतिपक्षसंबन्धिबाधनं प्र
 त्यनीकालंकारस्य विवेको विषय इति बोध्यं अतएव मम्मदभट्टैरपि त्वं विनि
 र्जितमनोभव रूपः सा सुंदरी भवत्यनुरक्ता पंचभिर्गुणपदेव शरैस्तांता पय
 सनुशयादिव काम इत्युदाहृतं एवं च हेतुमैक्षयेव गतार्थत्वात् नोदमलंकारात्

रांतरं भुवितु मर्हतीति कस्यचिदेव वचनप्रसादे पंके मुतिकेति तत्संवाधिकाधना
 पेक्षपासाक्षान्न द्वाधने विशेषादिति भावः मध्यममरौघः स्वकापमधुप्रमारूप
 स्पपयस्य निमीलनेन कापितः सन्तुधांशोर्विवं समाकृष्य तस्यां के मध्ये भागे क
 लं कं भ्रुवमातनोतीत्यन्वयः इति प्रत्यनीकालंकारः के नुतेनेति के मुत्यन्याये
 नेत्यर्थः काव्येलंकाररूपार्थापत्तिः काव्यार्थापत्तिः दंडाष्ट्रिकेति दंडाकवितोत
 दलं विनामरूपा नामाकर्षणं पर्याप्तं सिद्धं तद्विदित्यर्थः वारणापेतिलक्षणा
 वारणापेत्यर्थः अथ रोपमिति वंधुजीवं वंधूकपुष्पं तत्प्रभाहुरं वंधूकभृता
 नां जीवानां प्रभाहुरश्च पत्वेतल्लक्षणाप्रयुक्तं के मुतिकन्या यस्य न्यूनार्थ
 विषयत्वेनाधिकार्थापत्तावव्याप्तेः पश्चात्तवाग्रे यदि दारिद्र्यास्थितं भूपदिज
 ननां शनैः सवितुरप्यग्रेतमः स्यात्पत्यसंशयप्रपन्नशनैः शब्दमहिम्नाराजा

कुं दी.

११३

अ

मेदा रि अस्मि त्यपेक्षया स्वरूपे पदितमेव स्थानं दुःशकं मेवेत्यवगतमपि प्रापः सा
प्रादा पद्यते ननु कैमुतिकन्यापेनेति केनचिदुक्तं तत्रेदं वक्तव्यं केनचिदर्थेन न तु
ल्यन्यापत्वादर्थांतरस्यापि ति रर्थोपतिरिति त्वदुक्तलक्षणमपुक्तं कावार्तास
रासिरुहामिति कैमुतिकन्यापविषयार्थोपत्ताव्याप्तेः कैमुतिकन्यापस्य न्यूर
नार्थविषयत्वेन न तु ल्यन्यापत्वाभावापादनाप्रतीतेर्येति न चान्न कैमुतिकन्याप
तामात्रं न त्वलंकारत्वमिति पुक्तं अलंकारतात्वाभिपुक्तानां प्राचीनानां श्रुत्य
हृदयतापार्थमरेण संभावयितुमशक्यत्वात् लोकव्यवहारेपि कैमुत्यन्यापस्य
च मत्कारित्वानुभवेन तेनैव न्यापेन तस्यालंकारतासिद्धेश्च इत्थं च त्वदुक्तार्थोप
त्युदाहरणे वक्ष्यमाणः संभावनालंकारोपोनेर्ष्यार्थोक्तौ च कल्पनमिति पद्य राम
र्थोतिशयोक्तिर्वेतोक्तः पद्यार्थोतिशयोक्तावापाद्यापादकयोर्विपरीतार्थो वि श्रां

११४

११३

ति २१ रुत्वापादकस्यासिद्धत्वमापाद्यस्य संभाव्यमानत्वाभिति वैचित्र्यं तु न दवांत
 रभेदतापाः साधकं ननु तद्वदिभृतताया इति न तत्राव्याप्तिशंका पीत्यलं विस्तरेण
 इत्यर्थोपत्यलंकारः समनीयस्येति समनापेक्ष्यस्यार्थस्य समर्थनं काव्यलिंग
 मलंकारः अर्थान्तरन्यासवारणापसमनापेक्ष्यस्येति यदा त्वर्थान्तरन्यासप्रक
 रणवक्ष्यमाणरीत्या सामान्यविशेषभावातिरिक्तत्वं निवेश्यते तदा नोपादेयमे
 वेति तदिति बोध्यं दुष्करविषयत्वात् दुष्करविषयरूपत्वात् समनापेक्ष्यस्येत्य
 नंतरमर्थस्येति शेषः नैयायिकेति नैयायिकाभिमतलिंगस्य त्वत्पत्तावारणापे
 क्ष्यार्थः असोऽमूलनेति संबोधनं शुभप्रसिद्धिः शेषः गिरिसुताकांतस्य शिवस्य
 लयः प्रसादस्तदलंकारभूते सोपादानपरंपरेत्यपि संबोधनं हा इति दैत्ये वि
 भुना प्रभुणा शिवेन पुष्पाकं सपत्नीं पूजान्मुखस्यालोकः प्रकाशस्तदु

१५

३८
कुंटी.

११५

नु

१४
छेदकेनिधीयामहे वयमित्यर्थात् चिकुरेति चिकुरप्रकारः केशपेशा विदुषीपं
क्षितासादमपंती अपुरस्कृते नानादत्तेन पुरोभागेऽनिहितेन पदार्थश्चाने
कपदार्थश्च वपुरिति पूर्वस्मिन् जन्मनि काचिदापि क्षणे भवंतं न प्रणत
वानितीदं वपुषः प्रादुर्भावादमितं संप्रति नमन्मुक्तः अतनुरशरीरः अ
रुमज्जेप्यनतिमान् नतिरहितः समर्थनीयं हेतु कथनेनोपपादनीयं
अस्यकार्यत्वात् अस्य हेतु कत्वात् अत्रानयोर्मध्ये द्वितीयवाक्यार्थः
अज्जेप्यनतिभागिति वाक्यार्थे अत्राप्यतनुत्वेपिनमन्मुक्तः इत्यस्यवा
क्यत्वादरु अनेकपदार्थो वेति असौ हेति तपस्यंतीमुमां प्रतिवरुवेषे
णागतस्य वर्णनं कपटे नयो वदो ब्रह्मचारिणे वेधस्तस्यापनयनेत्यागेत्वं
राशौ स्थित्याभ्यां पुगपदमिपुक्तं आक्रान्तः त्वरा रशौ स्थित्य हेतुगर्भम् राम

क्रमेणैव विशेषणद्वयमाह तत्कालेषु लुप्तसत्त्वा दुर्भवन्नसहभावी दुःसह
 त्वं यस्य तादृशस्य तपसोऽसौ दासहना समर्थः शैलकन्यायाः कथानां विलं
 भेषु विश्वासे पुरासिकश्चेति ब्रह्मचर्यं ब्रह्मचारिवेषः जीपादिति श्रं बुधेस्त
 नयाया लक्ष्म्या अथरसमास्वादपन्नपं पुरारि जीपात्सर्वोत्कृष्टेण वर्ततां
 कीदृशः समुद्रमप्यनल्लेशं एवं विधांगनालाभात्सफलं कलपन् जानन्
 एतदधरमाधुर्यं सत्यमृतस्य वैषम्यादिफलं च कलान्तित्यर्थः हेतोदाव
 रीत्यत्रावर्णवमध्येत्यादि विशेषणस्य न्यसनं श्लेषाख्यो गुण इति जपदेवे
 नोक्तमित्यन्वयः तावकतरो देशे त्वदीपतीरभू सो कलिं गारव्या कविः व
 हूनां देशानां दर्शने सहचारिणी विरक्तिमुक्तिं एतां सरस्वती ब्रह्मारां प्रति
 गमयन्नेति संबंधः कीदृशमर्णवमध्येतु प्रो प्रो मुहुर्जिह्वुरारिस्तस्य ना

भिकमलस्यं श्लेषोऽविघटमानार्थस्येत्यत्राकारप्रश्लेषः अविद्यमानस्यानुप
 द्यमानस्यार्थस्य घटक उपपादको कोऽर्थस्तस्य वर्णनं श्लेषाव्योगुण इत्यर्थः प
 दार्थहेतुकं समस्तपदार्थहेतुकं पदार्थवाक्यार्थेति बंधः प्रतीपमानो व्यंग्योऽर्थः
 प्रतिनिर्देशात्वादिति निर्दिश्यते उच्चार्यते इति निर्देशः शब्दः तेन विपरीतार्थ
 कशब्दत्वादित्यर्थः तस्य तादृशतृतीयलोचनत्वस्य तथा चोभयपरिकरत्वं
 कारसत्त्वात्काव्यालिंगोदाहरणत्वमनुपपन्नमिति भावः तयोः पशुनेत्युक्तोदाह
 रणयोः तदुत्थापितं परिकरोपपादितम् व्यंग्यस्य हेतुकोट्यवेवानुप्रवेशा
 दिति भावः एतदेव विवृणोति प्रतीपमानेति वाच्यस्यैवेत्येवकारसूचितं व्यं
 ग्यद्वारकत्वं न ह्येत्यादिनाविवृतं तदपमर्थः यदि पशवादिपदं व्यंग्यं के शपा
 शासाम्नाभावादेरर्थस्य साक्षादुपपादकं स्यात्तदात्र परिकर एव स्यान्न

काव्यलिङ्गान्तरेवमस्ति पशुपदप्रतीतावद्विवेकत्वमात्रेण साम्याभावस्योपपादा
 नासंभवात् किंतु तद्विशेषपशुपरवृत्तत्वाभावाः साक्षादुपपादक इति तत्कोटिनि
 विष्टं व्यंग्यं काव्यलिङ्गस्य तस्यांगमेव व्यंग्योत्तरं तु नोक्तं काव्यलिङ्गगम्यमर्थो
 पकारकमस्तीति निरावाधमेव काव्यलिङ्गमिति ननु स्वयमन्योपपादकस्य का
 व्यलिङ्गस्याप्युपपादकं कंच दमित्याशङ्क्योदाहरिष्यन्त्रेति एतत्प्रतीपालंकारे
 प्रागुदाहृतं ननेकवाक्यार्थहेतुकेति पूर्वपदत्रयवाक्यार्थत्रयस्य चतुर्थपा
 दार्थ्यहेतुत्वमिति नोपपत्तेरुभावात् उपपादकातीति इंदीवरस्य नेत्रसमाप्तकांति
 त्वं विनापरादेरिव तददर्शनदेव गतकांतासादृश्यविनोदासहिष्णुत्वे हेतुत्वा
 संभवादिति भावः समाहितमर्थमुपसंहरति इतीति तयोः पशुनापिमच्चिते
 स्तीत्यनयोः इति काव्यलिङ्गालंकारः प्रस्तुतव्यं जकतयेति न प्रस्तुताभिधानं

पुन्यतरत्यनुषज्यते एवमजेपि विश्रब्धेति खलस्य विस्रब्ध्यातरूपो दोषः स्वस्यैव
 वधापभवति पतो वीराणां कोपकारकः सिंहानिद्रापल्लिनीनवतरुभंगजध्वनिः क
 र्णो वधापपथेत्यर्थः तददशनात् उपमानत्वाददर्शनात् ननु महापुरुषा कति
 रिव भंगीरे प्रसस्या कति रित्यादौ सामान्यस्याप्युपमानता दृष्टे त्यरुचेराह उपमान
 तेति इवाद्यभावात्तात्पर्यभावाच्च उपमानतयाऽन्वयस्य सामंजस्येनाप्रती
 ते रित्यर्थः इहापीत्यपि नाकाव्यलिंगस्य समुच्चयः प्रतीतिवैभवात् प्रतीति
 पदार्थरूपप्रयोगजनवशात् प्रयोगजनस्यापि हेतुत्वविवक्षया पंचमी उक्त
 वेत्तव्यममुदाहरणनिष्ठतया दर्शयति न हित्यादिना इत्यादिकाव्यलिंगो
 दाहरणेऽपि अद्येत्याद्यर्थोतरन्यासोदाहरणेषु प्रस्तुतस्य समर्थनार्थित्व
 मस्तीति संबंधः शरदाश्रावणे उपगृहे आलिंगिते सति श्रुत्यनंतरं शा

नास्तदिदृपांकदाक्षापस्याः सा प्रावृष्ट पयो गतवती उक्तविशेषरूपम
 र्थं सा सामान्यरूपेणाप्यंतरं ए स मर्षयति प रिभ्रष्ट पयोधराणां कासा
 प्रंगतानां सौभाग्यगुणेन न षडिति प प्रोधराः कुचाभेद्याश्चदिवाकरादि
 ति कुचारसंभवे हिमालयवर्णं तं ममत्वं मदीयताबुद्धिः शिरोमस्तं कं
 शिखरं च स मर्षयन्नाप्यित्वं स मर्षयन्नापेक्षन्त्यं अप्यमर्षयन्तरन्यासे स मर्ष
 नापेक्षत्वरूपः सामान्यस्येत्यस्य बुद्धौ प्रतिष्ठितत्वा संभवादित्यनेना न्वयः
 संप्रतिपन्नमिति श्रोतु संभतेत्यर्थं विशेषावतरणं विशेषावगमनं तत्रो
 वहुनामित्यादौ सामान्यस्येति विशेषावतरणं विनैव बुद्धौ प्रतिष्ठित
 त्वं संभवतीत्यभिप्रेत्यादि तं तन्वयसंनं तत्ते रित्यादि विशेषमन्यसंनं न

108

न्वेप्येवमर्थांतरन्यासे क्वचिदेव समर्थानापेक्षा काव्यलिङ्गे तु सर्वत्र सेत्प
 स्तुभेद इत्याशङ्क्या रु किंचेति कवि कुलक्षुलत्वेन कविसम्पत्तुहाभ्यस्त
 त्वेन तदास्य दास्ये न तु मुखदास्ये पर्वणि पृथिजा पां भवः पार्वणः शर्व
 शीश्वरश्चंद्रः न विषो जेणे त्यादेः स्त्रियः कता इत्यनेनान्वयः अपि
 न तु त्वेन दास्य दास्ये न तु स्त्रीभिरेव पतः प्रतिकाररहितं पारुष्यं क्रौ
 ढ्यं प्रासां तथा भूताः उभयपतः सन्वयति रेकाभ्यां सप्रार्थना
 दा पेक्षाया अपि तस्या दास्ये पीत्या दोषाभावात् न विषेणे त्यादावपे
 क्षा विरहेऽपि समर्थनसत्त्वात् अप्रकृतेनेति आद्ये प्रस्तात्मनां
 सर्वसुखकरत्वेनाप्रकृतेन सामान्येन हन्तमद

विधितरणास्पस्वप्रकृतिविशेषसमर्थनं द्वितीयेषु व्यसालास्तत्र
 वृत्तांतेनाप्रकृतेन विशेषरूपेणाप्रकृतस्य गुणवत्संगप्रयुक्तम्
 न्यत्वस्य सामान्यरूपस्य समर्थनमित्यर्थः यदुच्यते हे पार्वति ।
 रूपमिदं कृतिसौंदर्यं पापवृत्तये दुष्पाचरणाय न भवति यत्राकृति
 स्तत्र गुणवत्संतिरित्यापादिति यदुच्येत ह्येवमव्यभिचारिण्या
 र्थतया हि उदारं रमणीयं दर्शनं यस्यास्तथाभूते पार्वति तव शी
 लमाचरणं तपस्विनामप्युपदेशरूपतां प्राप्तमित्यतिप्रकृतेन
 विशेषेणाप्रकृतस्य सामान्यस्य समर्थनं दानमिति दानं वितर
 णं मदजलं च जले रुदकैर्जडैश्च दलपोरभेदात् अधिरूढे आ
 क्रांते सति विद्यमानगतिः सागतिकः बुद्धिमांश्च आसितुं स्यात्

उत्सहेत शकुपात् यस्मात्सि मंदो मज्जनं कर्तुमिहोः दंतिनां गज
 स्य कटो गंड एव कटा हस्तस्य तटा दग्धा त अलीनां परलैः समूहेः परि
 तो मंजुशीघ्रं उदपाति उत्पत्ति मित्यन्वयः अत्रापि पूर्वा द्वा क्तमप्र
 कृत सामान्य मुत्तरा द्वा क्तेन प्रकृतेन विशेषेण समर्थितम् इत्यर्था
 तरन्या स्यालंकारप्रकारणम् यस्मिन्निति काव्येऽर्था निबध्यते इ
 ति शेषः समर्थ्य समर्थकभावापन्नं तत्तल्लक्षणे निवेशनीयं तद्वि
 नाच मत्काराभावेन च मत्कारित्वविशेषणो नाजपवत्कव्ये नैवान
 तिप्रसंगात् एवमर्था तरन्या सल्लक्षणे पिबोध्यम् सनेति सप्रक
 तो राजानजिग्येन जितोऽर्थात्यरैरिति शेषः विशेषः प्रकृतः त
 त्समर्थनेन हि महांतो दुर्द्धर्षीः अनाक्रमणीया इति

राम

११८

सा मान्येन तस्यापि सागरा इत्येति विशेषो यमयेति शेषम् प्रसिद्धे
 ल्यत्वा जत्रोपरितोषो बोध्यः यथा कथं चिदिति महता मनाक्रम
 णीयत्वं स्याति प्रसक्तत्वेन तत्समर्थनायेत्ता भावादिति इदं व्यमा
 तां व्यक्तमिति गुणमुदाये एकस्य दोषस्यानिकलनमिति प्रसिद्धं त
 दा समर्थनायेत्तमिदं रित्यादि विशेष्येण समर्थ्यते इत्यतः स्फुटमि
 त्यर्थः कर्णेति हेका कर्णयो ररुं तुदं पीडा जनकं रणितं शब्दितमंतरे
 ण विना स्वयं मकरंदः पुष्परसः तच्छालिनमिहं दं आश्रयचंगाह
 त्व आश्रय इहाम्रतरो त्वां वयं को किल मन्महे जानीमहे अतस्म्यल
 वेभवेन स्यान्महिम्ना कति चिद्वस्तूनि धन्यानि भवन्तीति सामान्ये
 न पूर्वोक्तिविशेषसमर्थनम् अत्रापि तदा कांक्षायां विशेषरूपम्

११८

यंतिरन्यस्यति नेपालभूमिपालस्यभातेपतितेपंकेकएनूरिकांको
 नशंकेतअपितुसर्वइतिमातिन्यमिति मधुलिङ्गभ्रमरः कलंकश्चै
 तौ अज्जशशिनोर्मातिन्यंधतः कुरुतः तवमुचिते दकुचतिलकांज
 नंचतयोराभांशोभांधतइत्पनुषज्जते अंजनाभेइतिपाठेद्वितीयादि
 वचनंउक्तमप्यसामान्येनसमर्थयति दोषावपिक्वचित्तेलनक
 तोमिलनादुणात्वमितः प्राप्नुतः कप्यमेतत्तत्राह हिपतोवक्तुर्वच
 सिभ्रमविभ्रलंभोभांतिप्रत्तारणेगुणौभवतः घटवतिघटाभावंति
 एषिपरप्रत्तारणाय घटोस्तीतिप्रयुक्तेवाक्येप्रमाजनकत्वाज्योर्गु
 णत्वमितिभावः इतिविकस्वरालंकारः प्रौढोक्तिरिति उत्कर्षस्या

राम

११८

हेतुवृत्तर्षहेतुत्वकल्पनं प्रोक्तं किं कलिंदजायमुनालोमः समूहः
 मेचकाः श्यामाः रोहो उज्ज्वले कल्पेति एषा राजा कल्पवृक्षादीनां क्र
 मेण रजोभरादिभिः पंचभिर्भूतैः रचित इत्यन्वयः धनद कुवेरः शो
 खो निधिविशेषः रजोभरः परागसमूहः पयोदुग्धः श्वा संप्रसिद्धम्
 अंतरांशं शाखाभ्यंतरमाकाशं अतिशयेति वितरणो नान्वितम् अ
 हेतौ पंचनिमित्तित्वे इति सामानाधिकरण्येनान्वयः इति प्रोक्तं तलं
 कारः प्रोक्तं किं रिति उहल्लर्कः कलूरिकेति अहं यदि स चिकर्त्ता ह्यं
 तदा कलूरिका मृगाणां मंडादविलंगंधगुणमादाय खलजिह्वायां
 निवेशादिष्यामीत्यन्वयः इति संभावनालंकारः किंचिदिति क
 स्य चित्त्यदार्थस्य सिष्यात्वसिद्ध्यर्थं सिष्याभूताप्यति कल्पनं मि

गे गुणास्तवेत्यादौ हरिश्चंद्रादिसंवंधा जु एणं सत्यता प्रतीतेः सत्याध्यवसि ।
 तिरपितप्यास्यात् इति वाच्यम् सत्यता सत्यता प्रतीत्यर्थं कस्याप्यर्थस्य
 कविप्रतिभाकाल्पितत्वाभावेन शब्दमात्रेण सत्यालंकारताया असंभवात्
 कविप्रतिभामात्रकाल्पिता अर्थाः काव्येऽलंकारा एव दमिति विषमालंकार ।
 रेप्रकरणेत्वपेक्षाभिधानात् इत्यलं विज्ञोऽण इति मिथ्याप्यवसितिरेलंकार
 १: प्रसुते इति ललितमिति लक्ष्यनिर्देशः निर्गत इत्युदाहरणम् दाक्षिण्ये
 त्यादि क्तप्रत्ययांतचतुष्टयं नापकविशेषणं दाक्षिण्यमनुरोधशीलत्वम्
 तद्यापारेति सावी प्रेरणारूपनापिका व्यापारस्वरूपे इत्यर्थः सा रूप्यं च
 त्रनेत्यर्थं क्तप्रालंकारेष्टं तर्भाविमाशंक्य निराकरोति नेपथ्यप्रसुतप्रशं ।
 सा प्रसुतेति तस्याच प्रकृते प्रसुतवत्तांतस्यैकस्यैवोपादानान्नपुंकेति

भावः ननु भयोः शब्दोपात्तत्वे इवाप्रसुतमात्रस्य तत्त्वेपि निदर्शनात्त्वि
 त्याशङ्क्याहमदीति प्रतिवृत्तिवत्परिहरति तर्हि सारूप्येति एकः क
 तीशकुंतेषु प्रोक्तं शक्रान्नमाचते इत्यादावित्यर्थः अप्रसुतेति अप्र
 सुस्यशकुंतादेस्तत्र वर्णनीयत्वादतिशयोक्तिस्थले च वापीकापीत्या
 दो वापीत्यादिना प्रसुतेनाप्रसुतनाभ्यादेर्वर्णनीयत्वान्नातिशयोक्तिः
 तत्रापादादितुं शक्यते इति भावः असिद्धोऽहेतुरित्याह तत्रेति प्रसिद्धे
 ति वापीकापीत्यादिसर्वसंमतेत्यर्थः तद्वदिति प्रसुतागतेत्यर्थः अप्र
 सुतप्रशंसायां क्वचित्प्रसुताप्रसुतयो रभेदाभ्यवसानमप्यप्रसुतवाक्या
 र्थप्रतीतिकाले दृश्यते तसितेन नकापीति श्रुतामतिशयोक्तितो भेद इति
 को पूर्व इत्यादिना रसनाविपर्ययः अतिशयात्कारिणां जिह्वापरिव

तिः पूर्वविपरितामिधानेचकर्णचापलंप्रसिद्धं पिशुनप्रताप्यत्वंचमदःप्रसि
 द्दोगर्वश्चतेनविस्मृतास्वपंचोदिकमार्गः आशानाप्रविभागाश्च यथासाद
 र्शः वारणोगजोवारकश्चशून्यः सरंध्रः धनरहितश्चकरः शृङ्गाहस्तश्च।
 ग्रहोहः कुतो न प्रहते तत्राह अप्रसृतइति एतच्च भ्रमरासेव्यत्वइत्यस्य विशेष
 प्रणाम भ्रमरनिष्पत्तकरणास्येति चकर्णचापलमात्रस्येत्यस्य क्रोडीकाः
 स्वार्थेन सममभेदाध्यवसायः अप्रसृतसंबोधनादीति आदिना सारूप्य
 निबंधना अप्रसृतवाक्यार्थावातिपरिग्रहः अत्रापिलतितेपिवर्णना।
 रूपस्येति चमाकारितारूपाया विदितेतदसंबुद्धकवर्णनारूपत्वमित्यभिप्रा
 यः कस्यचिन्नेत्रद्वंद्वेः स्ववाक्येन तेनादिपदेन अतिदिष्टत्वात् अप्रतिपा
 दितत्वात् अतिशयोक्तिरस्तीति अतिशयोक्तिरेवास्तीत्यर्थः तत्प्रसंगात्
 संबोध्यत्वोच्चारयितृत्वयो रसंबंधवर्णनादतिशयोक्तिमात्रप्रसंगान्न अलं।

५
कु.
टी.

१२२

क

कारांतरंकस्त्वमित्यादावप्रस्तुतप्रशंसा प्रकृते तुललितमिति त त्प्र
तिविंवेति प्रस्तुतार्थप्रतिविंवरूपस्याप्रस्तुतार्थस्येत्यर्थः आदौ पूर्वा ।
ईविषमेति स्वमति सूर्यवंशयो रत्नंतानुग रूपेत्यर्थः तात्पर्यस्यता
दृशचमंतिकरणाक सूर्यवंशावर्तनेऽभिप्रायस्य अनापीति नलंप्राति
दमपंत्याउक्तिः हेनल अथत्यपाकतमोदेशः जसंतमुक्तस्य दशामना
पिप्रापितः त्वपिप्राप्तसंकेततया कताप्यासंज्ञानामपि अनेनमद्वल
क्षणेनजनेनअज्याश्रवाणार्ह अपितुअनेवेति अत्रचतादृशवद
नदृशारूपस्याप्रस्तुतार्थस्यप्रलुतेदेशेकप्यनात्प्रस्तुतवत्तांतस्यो ।
तरूपस्यप्रतीतिः नचात्रवारतांदलीलातितिबत्पदार्थनिदर्शना
प्रमुक्तिरितिवाच्यम तत्रपूर्वा ईतप्रकृतवत्तांतोपादानेन सदृश पथ्य

राम

१२२

वलानरूप निदर्शनासत्त्वित्वात्तदुपादानेनेतव्यापताप्रयुक्तविद्धितिवि
 शेषवत्त्वेनललितालंकारस्यैवोचितत्वात् एतेनदृष्टापदालक्षितातिश्री
 कृत्वरूपकार्यद्वारेणास्यराजकर्तृकत्यागकर्तृकत्वस्याभिधानात्पर्या
 योक्तमित्यपि तिरस्तम् उपधेयसंकरेप्युपाधेरसंकराच्चेति संक्षेपः इतिल
 लितालंकारः तामेवेति इति कामेवेत्यर्थः निस्पृष्टः प्रेषिताः ससंकल्पं
 मे मनोरथसहितां मेधैरिति 'इति'तुं दिलं नक्तं एतौभीरुतित्यन्वयः नंदनिदे
 शतः नंदाज्ञावशात् प्रत्यध्वकुंजदुमं अध्वसंसंवंधिकुंजदुमंप्रतिग्रंथ
 कोरेण गीतगोविंदकृता चातक इति यत्तु चातकस्य त्रिचतुः करमात्रा
 र्चितपाजलदकर्तृकेनां भसा विश्वहरणेन हर्षाधिक्यभावात् अपुक्त उदा
 हरणमिति तत्तु वं हेत्वसिद्धेः नहि सुप्रशमापतत्यर्थाज्ञा नमात्रात्

113

स
न
त
न
न
व
न
य
य
त
र

कुं.
६
१२३

नः तदधिकानललाभे हर्षाधिकं नास्तीति वक्तुं शक्यं तदातीमुपयोगाभावेऽपि
स्वस्यैव कालांतरे तु उपयोगसंभवात् न च चातकस्य जनसंग्रहानुपयोगा
द्वेषम्प्रांशकनीयम् चातकवृत्तांतस्याप्रसुततया तद्व्यापे प्रसुतदातवा
वाचकवृत्तांते काव्यस्य पर्यवसानात् इति तृतीयं भेदमाह यत्नादिति
प्रहर्षणमित्यनुवर्तते निधंजनेति निधिदशनि साधनं यदंजनं तत्साध
नौषधीमूलसादितो लब्धः उच्यतेति अधास्थितवृत्तस्यापोदेशे
स्थितमवास्थितमिति पाठे समीपाशोकपष्ठाववास्थितमित्यर्थः श्रिता
आश्रिता विद्याशाखाद्येतेति पुष्पेद्यविशेषणम् अदधात् आहित
वतीपक्षिः स्क्ंधः तेन पादाघातेन पुनर्याप्यामूलं पुष्पिताभूत् अपर्ष
दशोकपक्षिः अत्र तदसाध्यं यत्नात् तत्तामश्रुतिप्रकारेण साधारणं
तां लक्षणां लोभ्यम् इति प्रहर्षणालंकारः इष्यमातेति इष्यमाणवि

११५

१२३

रुद्धी योर्ध स्तत्मा सिर्विषादनमलंकारः उद्योतयेयावदित्यतेन तदिज्जामात्रं
 ननु तत्कारणमिति विषमाद्भेदः एवमग्निमोहाहरणे वीक्षामात्रं न त्विषो।
 त्वत्पुत्रकूलाचरणमिति विषादनालंकारः एकस्येति एकगुणदोषाभ्याम
 न्यस्य तो गगणदोषो यदि भवतस्तदोत्तासा लंकारः अपिीति अपिसंभाव
 नायां सा ध्वी पतिव्रता स्नात्वा मां पावयेदिति जाह्नवी इदृतीत्यन्वयः त।
 वधादीषु पुद्गलात्रासु कुचयोः स्रष्टुं काठिन्यं वां जंत्यो योषितः विधातारं
 निंदंतीत्यन्वयः स्रष्टुमिति पाठे कुचयोः काठिन्यं पादयोः स्रष्टुमिति त्वयैव ३
 यः लाभोयमिति भूपालसेवका नाम पद्मे वलाभो यदि वधो न भवतीत्यन्वयः
 पदमिति रथस्य संहोभा चलनाद्यदमंशो सेनार्थी दूषिताया निपीडि
 तः संधूषः सुभांगेषु मध्ये स एवैकः कती कुशलः अवशिष्टमंगं भूमेर्भा
 रमात्रमित्यर्थः दुर्वशे दुर्ध्ववेणुभिः दुष्कुले श्रेत्यादि श्लेषो बोध्यः वनना

कुं
तने
१२४

१

शरूपः वनसंबंधिनाशरूपः वनस्येति युक्ततरः पाठः तत्प्रतिक्षेपोभ्र
मतिरासः गुजस्यदोषत्वेनेतिसंबंधः श्रियातमिति मुहुः परिलीढमा
स्वादितमनीसेनमनसा करुणार्भूतेनवानरेणकर्त्री तत्रतास्मिन्सति
विचारणव्यसनिता विचारणतत्परं एण अस्मनापाघाणेन प्रथमचतु
र्थयोः गुणेनगुणोदोषेणवागुणइतिभेदमोहल्लासः उल्लासशब्दः
अन्वप्यइति उत्कृष्टोल्लासः सुखंपत्रेत्यप्यनिगतइत्यर्थः कुत्रिन्या
येति केचुचिद्वुत्रिसंबंधाच्छ्रयद्वित्रिसमुदायेद्वुत्रिणोप्राप्तीतिवदि
त्यर्थः इत्युल्लासालंकारः प्रस्यंप्रस्यपरिमाणमात्रममदुलिः म
मोक्तिः कवितासुधियोऽतःकरणं मुधीभूमायामृतीभूयचेन्मदयति
तोषयति अस्यामदुलेः अस्यानां पुरुषाणामतादरस
मूहेः किंतामस्यानकिंचिदित्यर्थः कचिद्वनसेतिपाठः परमरमणी

११६

राम

१२४

तनेन
प्रतो
लां
एता
वदे
किन्
मित
युत
स्य
एत
क
जा

यापि रमणीस्त्री पूनस्तस्मै स्य यथा तच्छ्रृणु हारणं कुरुते तच्छ्रृणु माण
 एणं वा तानां नैवेत्यन्वयः त्वंचेदिति शिवं प्रतिकस्यापि कवेरुक्तिः जलां
 शुंचं पद्मे जडांशुः अंजुजवां धवः सूर्यः उल्लास रूपगुणभावः ३८
 त्वज्जालंकारः दोषस्येति अभ्यर्पणादृष्ट्या तत्रैव दोष एवावुत्ते
 ति लक्ष्यनिर्देशः शश्वत् निरंतं संकीर्त्यत इत्यनेनान्वयि मध्येवेति जी
 तांता प्रत्युपकाराक्षमता हरिर्वातरः अग्निरेवामुखीति त्रैधर्म्यमुक्तेत्य
 र्थः अस्य चाप्यंतितान्यासेनेत्यनेनान्वयः दक्षितिति त्रैधर्म्यविपर्य
 यप्रत्युपकारानभिलाषीति प्रतिनाकांक्षतीत्यर्थपर्यवसानादिति
 भावः भजेमेति प्रमथ्यनाप्रहृष्टपैशाचनामेत्यप्राप्यभवतो तिकं लमी
 पदेशं भजेम अमलसंधतीः किमपि प्रार्थयामहे यतो मथ्यनादिभिर्दि
 प्रमुखैरपि मम चैद्रव्यनदेहलीषु विकटतुंडस्य वक्रतुंडं दंष्ट्राघाते
 स्य

८
कुं
सि
५२५

स्फुटन्मुकुटाग्रे भूयत इत्यर्थः इत्यनुत्तालंकारः लेश इति लक्ष्य निर्देशः
प्रवसतीति सतिसप्तम्यंतं शुक्लस्य निंदाया निंदाव्याजेन स्तुतौ चेत्पचयः ॥४
संतस्ते सच्चरितस्पोदयो वृद्धिः सतासमीचीनेनाचरणेन प्राकृतो
जीवः युवेष इति वारार्थिनी कन्यां प्रति सखी क्वचनमचपल इत्यादि
न्य नापिकायाः सांवी प्रति उत्सेक इति पाठे प्युत्कर्ष एवार्थः कन्याया
दोषत्वेन वर्णनम् तत्राह राजकोपिति अन्येनाविदितं यथा तप्येति क्रि स्था
या विशेषणम् लेशत एवेति तदपुत्रम् दंडिनेव लेशमेके विदुर्निंदा
स्तुतिं वा स्मिंसातः कृतमिति लेशमात्रस्येति कृतस्नार्थकं म उपाहरण
योः आविलोषित्याद्योः भिन्नविषयेति अन्य निंदयान्यस्य स्तुतिरन्यस्तु
त्याच्चान्यनिंदा इत्येवमादिरूपेत्यर्थः ननु तस्याप्येक विषया व्याजस्तु
तिर्न लेशान्निद्यते इत्याशंकाह विषयेके पीति लेशास्य र्शनादित्यग्रे राम

तनेनान्वयः इंदोरिति हेतुर्विवलसतिलकएजन् त्वदीयेर्मशोभिः किं भवति तत्तत्तद्वः
 यतोयापि इंदुलक्ष्मादीनि श्वा मलिम्बाश्वा मर्कटानां नुति श्वाभ्याभासंते इत्यन्वयः लक्ष्म
 लांघनम् दिङ्गागानाम् दिग्गजानाम् मदजलमेव मल्ली तं श्रांजितशुक्रानि परिसंख्येति
 एतान्येव श्वा मानीत्येवं ह्येतेत्यर्थः विषयांतां दोषकृताद्भिन्नं गुणरूपमालंबनम् स
 र्वदेति अरपः पृष्ठमर्थात्तवनतेभिरेमलाभ्याभावात् दीनारः परिमाण विशेषपरि
 क्षिन्ना सुवर्णमुद्रा एवं च लेशव्याजस्तुत्यो रसंकीर्ण विषयत्वे च गुणदोषीकरणदिक
 मित्यादिपदेन दोषगुणीकरणसंग्रहः येष्वित्युपक्रमात्तत्रेति पाठो युक्ततरः अत्रेत्यपि
 युक्तएव इदमो मद्यद्वार्थपरामर्शकत्वात् इति निशालंकाः सूच्यर्थेति सूचनीय
 स्यार्थस्येत्यर्थः मुद्रेतिलस्य निर्देशः इगुगं विपुलं पस्या अत्र ग्रंथेऽस्मिन्नलंका
 एग्रंथे रत्नमालाशब्देन भगवत्स्तुतिपद्यावली विशेष उच्यते रत्नानामनिवेशेन प्र
 कृतार्थपरत्वे वाच्ये पदस्य रत्नेन तत्तन्नामकजाति सूचनम् तन्नामप्रवृत्तिनिमित्तरत्नजा
 जातिसूचनम् नहन्मालाशब्दार्थोपपूर्वोक्तएव अस्यादिदेवतानामभिर्नक्षत्राणां

119

वामने

रेणो पचिते वृद्धे भूभृतां पंचवर्तमानां एतां गो रवता शके भागवि कोकस्य द्वि नि सीता विपुल तया
 चक्रवाक शाप दे एते भोग्य फलगत प्राप्ति शेषावतारे वलभं दे ज नित मनगं अंग स्पश
 ॥ एष्य निरुद्धं भो नमगत्वां गसमा धिरूपं येन तास्मिन्नु दे वली नमश्च स्वस्व वासा तदुन्ने
 वि कल्कि नि क्रमानु सरणे पीति तस्या च प्रा सिद्ध सह पाठा नाम र्थानां न्यसनां एतावति
 रिति सामात्य लक्षणां सकृत् सकृत् मत्वे तदे दा वि ति भावः यस्येति यस्य प्रतापः निहिता
 तां प्राति क्षा मंतानां शत्रु भूषा नो मंतः पुंश्च पंच महा भूत मयो मूर्त इवा दृष्ट पते इत्यन्वयः
 महा भूत मयत्त्व मेव विशेषेण दर्शयति वन्ति मय इति अंगेषु रता मा मयः पृथ्वी मयः पी ५
 भास हि सुत्वात् स्वांते प्यंतः कारणेषु आकाश मयः तेष्वांश न्यता प्रापत्वात् कथं चि
 दित्यस्य प्रपंचनं प्रकृतोपमाने त्यादि उपमानं चोपंज के चोपमानोपंज के तयोर्भा
 वज्ञाता प्रकृतं प्रत्युपमानता उपंज क ता चेत्पर्यः उपंज ता रोप्य मा एता तदुत्तम
 उपंज क ता मेति विषयी रूपकं तदेति तत्रोपमान ता र विरि व प्रति दिव सो पूजा ममानो द
 य इत्यादि बत उपंज क ता नु चनु एष्य इत्या युदा हारो वन्ति मय इत्यादि प्रत्युप क ता नि

121

कु. टी.

१२१

चस्पष्टेति प्रकृतान्वयं धिनेति मित्रचंद्रमुखीकलालोहितापरपल्लवेत्यादाविति
 भावः क्रमिकेत्युपलक्षणम् तदभावेपिगुणनघनेनैषातरुणी मंदगामिनीत्यादा
 वप्यमलंकारइतिबोधेम् इतिरत्नावल्लंकारः तदुणादिति स्वगुणत्यागादनं
 तुरमन्यदीपगुणग्रहणम् तदुणालंकारः पद्येति तवनासामौलिकमधुरत्विषा
 कात्पापघ्नगवदाचरतीत्यर्थः वीरेति हेवीरत्वदीका मिनीवनमुविपरिधानं कर्तुं
 पल्लवानिकरेण संस्पृश्य पांडुपुत्रकुम्भा नहरतिनगदूति कीदृशानि निजकररुहा
 णां नखानां रुच्याश्चेतकात्पा खचितानित्याश्रीनीत्यर्थः इति तदुणालंकारः पुन
 रिति स्वगुणत्यागातंतरं पुनः स्वगुणप्राप्तिः पूर्वरूपमलंकारः हरेति नीलोपीति
 युक्तः पाठः विभिन्नेतिमाधश्चेतवर्णनम् गुहडाग्रजेनाहणेन विभिन्नवर्णमिश्रितव
 र्णः सूर्यस्पर्श्याश्रवायत्रागौ वंशांकुर्वन्नीलेः रत्नेः परितः स्फुरंत्या रुचां स्यां
 रुचं नीलपुतिमानिनिपिरे आनीतवतः रुचाविभिन्नवर्ण इतिवान्वयः केचिस्वर
 सवीजंतु पमराजायतरत्तुदाहरणे तदुणालंकारेणस्यात् नचेषापतिः अनुभवसि

स

इक्ष्ममत्कारस्य निराख्यनत्वापतेरिस्पूहनीयम् अथवायंतकुण एवेत्येवकारक्रमभागे
नकाव्यप्रकाशकारादिमतोपन्यासपत्वेनव्याख्येयम् तैस्तत्कुणस्योदाहृतत्वात् अ
त्रहिपूर्वमश्वानामहणगुणत्वमनंतरैवतकल्लैरुभयेषांतकुणद्वयमिति तेषामभि
मतं पूर्वीति वास्तुनिविदुस्तेषां सत्प्रापिपूर्वावस्थाया अनुवृत्तिरपि पूर्वरूपमलंका
रः महः प्रकाशः द्वारमिति हेतुर्जनं तव विद्वद्भावेरिणं मंदिरेशून्येपि चिरंतनः प्रणयो
यस्याः सेवराज्यस्थितिर्मर्षादास्तीति शेषः यतो द्वारं खड्गिभिर्गंडुकाव्यपशुभिरेव ख
ड्गधारिभिरावृतम् वहिरपि भूमयः मदप्रावित्रगंडैर्गजेरध्यासिताः अंतःपुरभूमयः
विलम्बमणिधारिभिः कंचुकिभिः सपैरेव सोविदल्लैरध्यासिताः शायतं तत्पुं महिषी
भिर्विनिताभिरेव महिषस्त्रीभिराक्रांतमित्यन्वयः इति पूर्वरूपालंकारः संगतिरिति संग
तः स्वसंवक्षोभोऽन्यः पदार्थः तदुक्तं नगीकारमतकुणलंकारः चिरमिति एगि
ति अनुवागिणिमंजिष्टादिरंजनद्रव्ययुक्तेव निहितोपित्वेन राज्ञ्यसिरक्तो नुक्तश्च

नभवसीति लिखं गंडेति हे श्रीमन्नुत्तिहाव्यभूपते एषा तव कीर्तिर्महिः पिब्लेपं किलेदि
 गाजानां गंडप्रदेशे यद्यपि विहरति तथा वैरिस्त्री एणं नपनकमलेषु स्थितान्पंजना नि प्रमा
 धिं प्रोचति तदपि दिक्षु हि मकरस्य चंद्रस्य पात्किरणगद्गेतंतस्य सौवातिकी स्वतीत्याह
 त्पथे तदाहिति माशब्दादिभ्यश्चकृ तत्सदृशीति प्राक्त स्फुरति प्रकाशति विशेषाकार
 लेति प्रागल्भ्येति विशेषरूपेणोत्पद्यः इत्युद्गुणालंकारः प्राप्तिरिति परसालिषिबशा
 त्पूर्वसिद्धस्य स्वगुणोत्कर्षः अनुगुणेनाभालंकारः नीलोत्पलानिकणवित्तं सीक
 तानिकविरिति कापिशायनं मयम इत्यनुगुणालंकारः मीलितमिति लक्ष्यनिर्द
 शः रस इति स्वभावलोहिते च एण लाक्षापासोनालक्षितं रगतः मल्लिकेति दोमं
 दुकूलंतद्धारिण्यः इति मीलितालंकारः सामान्यमिति लक्ष्यनिर्देशः विशेषो व्यावर्त
 यमः पद्मानामाकारः पद्माकारः रत्नेति वातिसूनुना श्रंगदेन एकेन चरणज्योत्स्ना

राम

दिना अपरस्पर्शनात्तासाभिस्तारिकादेः भिन्नरूपेति मुखाप्रभादेर्भिन्नस्य स्वरूपस्यावभा
 सेपीत्यर्थः उक्तमेवार्थमुदाहरणरूपं तया विशदयति मीलितोदाहरणेहीतिवत्त्वं
 एत्वेन भासत इत्यन्वयः तत्प्रतिविंबानां च व्यक्तं तत्तया भातमस्यैवेत्यनुषंगः केचिदि
 त्यस्याहु रित्यग्रमेणान्वयः केचित्प्रकाशकारादयः तदुक्तं समेनलक्ष्मणावस्तुवस्तु
 नापत्राण्यहं ते निजेतागंतुमावापितकीलितमिति स्मृतमिति तयोर्मध्ये एवं चैत्यस्यैत्य
 त्र मीलितालंकार इत्यग्रतः नैव प्रः अपांगेति अपांगस्तालोपयोस्तेतरलोः सत्वरो
 श्रीएणात् वक्रावक्रजर्भा वणाधामुतागिरे वाक्परूपा इति प्रकारेण मुगदशामां के
 लीलया स्वतः स्वभावात्स्फुरितं प्रकटीभूतं तस्मादप्यग्रे कृतं यद् कृतस्थितिः मे
 दाध्यवसायेपीति मुखाप्रभादेर्भेदावभासेपीत्यर्थः व्यावर्तिकास्फुरणेन हेतुना अलं
 कारेणोपेति स्वरूपतिरोधाने न मीलिता संभवात् भेदतिरोधानेन च सामान्यस्या
 प्यसंभव इति भावः सामान्येति तथा च गुणसाम्याद्विशेषाग्रह इति सामान्यालंकारः

दि

कु. सामान्यलक्षणम् विशेषाग्रहश्च कश्चिद्देष्टुमाणे कश्चिच्चाष्टुमाणे इत्याद्यप्रकारेण
 टी. एतिरत्र तन्मते स्यादिति भावः अत्रांतरभेदेन चेत्पुनरंतरं भाव्यमित्यनुषज्जते पूर्वमिति
 १२६ ति मीलितं यदि सादृश्यादि पूर्वोक्तचंद्रालोककृन्मत इत्यर्थः स्वरूपतिरोधाने अपां
 गः तरल इत्यादि स्वरूपतिरोधानस्य लेऽलंकारेण तरेणेत्यपि स्वरूपतो ज्ञायमाने सादृ
 श्याद्भेदाग्रहणममीलितमित्यंगीकारे प्रथमपक्षः सादृश्याद्भेदाग्रहणमित्येतावन्मात्र
 मीलितलक्षणं गीकारेण द्वितीय इति भावः इति सामान्यालंकारः भेदेति वैशिष्ट्यम्
 वैजात्यम् उन्मीलितं विशेषकश्च क्रमेणालंकारेण गतं भेदाग्रहात्तदंतर्गतमलक्षि
 तानीति संकुचितत्वादिति भावः सामान्यरीत्या सामान्यालंकारेण न्यायेन एवं चेत्पु
 न्यत्र त्वचा तुल्यरूपां वधूनां कर्णग्रतो गंडुतलागतानि भृंगाः सहेलं यदि नापतिष्यन्
 को वंदपिष्यन्तवचंपकानि इत्यपि विशेषकोदाहरणम् बोध्यम् यत्वनुमानालंकारेणेव
 गतार्थत्वाच्चानप्यारलंकारेण तदप्युक्तं म उदाहृतस्य ले भेदविशेषस्फूर्त्योर्वि

126

एत

१२६

शेषदर्शनहेतुकप्रत्यक्षरूपत्वात् अथापि स्वकमोलकाल्पितपीभाषयानुमानात्
 कारांतं वृषे तस्यापि सादृश्यमहिम्ना प्रागनवगतयोर्भेदवैजात्ययोः स्फुरणात्मनो वि
 शेषाकारो एमीति तसामान्यप्रतिद्वंद्वनायुक्तमेवालंकारांतत्वेन अतस्फुरणवत्
 योरिव विशेषो ज्ञातं कारादित्यलं विस्तरेण न त्व्यदिति न त्व्यं कुर्वतो भास्ये हस्ययो
 दृहासस्तत्प्रसरस्य समूहस्य विज्ञास्य वा सहचरैः सदृशैरित्यर्थः ईदृक् कीर्तिवि
 कुलः एष कमलाकामुकः नाभीकमलपरिमलस्य प्रोढं समृद्धिं परिनासाद
 पिष्यन् नाधारपिष्यदित्यन्वयः यत्तु तस्मात्स्वान्तनिर्वाधत्वात् कथं तत्प्रातिद्वंद्वि
 त्वमुन्मीलितस्येति तदनुक्तोपात्तं भूतत्वादुपेत्य न तस्मात्तन्मेदान्नप्यवसायमा
 त्रस्योक्तत्वात् वा एतन्मिति तां द्नेतत्ती पलोचनादिचिन्हे साधारणे पिसती
 त्यन्वयः पार्थजुनः तेन कतो यः प्रहारः तेन त्रणोपत्रतादृशमुत्तमो गंधारः पू

127

१३

कु.

टी.

१३०

वनस्वाभाविकगुणसाम्यत्वं मिहनुकाल्येतगुणसाम्यमितिभेदः इत्युन्मीलितविशे
 षकालंकारे किंचिदाकृतमिति किंचिदभिप्रायसहितं गूढमुत्तरमुत्तरालंकारः वेत
 सीवेतसलता सुवेततरितुंयोग्यामुत्तरा ग्रामेइति प्रस्तरप्रायेपाषाणवहुतेपाषाण
 तुल्येच प्रायोवाहुल्यतुल्ययोरितिकोषात् किंचिदास्तराणदिकम् समागमप्रति
 बंधकंच पयोधरेमेघः स्तनश्च कश्चिदवगमिष्यतिज्ञास्यति इत्येतादृशं इत्यादि
 रूपम् उन्नेयः कल्पः प्रश्नोयेन तादृशास्योत्तरस्य ईर्ष्यामानेति ईर्ष्याहेतुकमाने
 त्पर्थः अनुत्तरायाः पश्चात्तापमुक्तायाः इत्युत्तरालंकारः प्रश्नोत्तरेति प्रश्नश्च
 उत्तरांतरेच प्रश्नोत्तरांतरेताभ्यामभिन्नमुत्तरं चित्रमित्युच्यते केदारेति दारणं
 पोषणेताः के इति प्रश्नः केदारस्यक्षेत्रस्य पोषणेरता इत्युत्तरांतरेच केवेत्याः वि
 आकाशे तृतीयाप्रश्नस्यपदुत्तरम् चयः पक्षिण इतितत् किंचलमित्यस्यपदुत्तर

१२०

राम

१३०

रं वयस्तारुण्यादीनितेनाभिलमिति इतिचित्रालंकारः सूक्ष्ममिति पराश्रयमिति
 तस्येतरस्मिन्परविषये सामिप्रायचेष्टितम् सूक्ष्मालंकारः पराश्रयमिति
 श्रयासावितरश्चतस्यकृतचेष्टितमर्थात्परविषय इतिवार्थः संकेतेति संकेत
 काले मनो यस्य ताज्जिज्ञासुमिति इति सूक्ष्मालंकारः पिहितमिति लक्ष्यनिर्देशः
 शः तल्यं शायनं वक्त्रेति वक्त्रे प्रस्रवण शीलानां श्वेदविंदूनां प्रवंचे र्भाणभिः कुं
 ठमिलं लगतं कुंकुमं दृष्टुं कापिवयस्यासौ मित्वा मितं कृत्वा पुंस्त्वं व्यंजयंती
 सती तन्वी पितो वदुःखं लेखं तिले लेखे त्यन्वयः सूक्ष्मालंकारे पराश्रयमिति
 त्पसाकृतचेष्टितेनोत्तरं वल्लिं पिहितालंकारे गुरुप एव तं तं ज्ञात्वा साकृतचे
 ष्टाया तत्प्रकाशनमिति भेदो बोध्यः इति पिहितालंकारः व्याजोक्तिरिति न
 द्यनिर्देशः चोर्परतेकृतं यत्संकेतमिति पृष्ठदुर्जनमित्यन्वयः सूक्ष्मालंकारे

129

एम

कु. टी. उपपत्तिनाजारेण तस्यां देकापनुतो आयांतमिति प्रतोल्यां एष्यायाम एका का
 चित् भामा वनिता सख्याः पुरस्तादोमांचकंपारिणि लुभावेर्व्यज्यमानमनुगामे
 नं हरिं प्रणमंती सती जुगूहो गोपितवतीत्यन्वयः लक्ष्यते व्यज्यते एवमिति सूत्रमा
 लंका खदुक्तिरूपव्यापा एव एति मित्यर्थः उदाहृतं व्यमिति यथावक्रस्यं दीति पय
 एव पुंल्यं तन्व्या व्यंजयंती वयस्यात्तामाहायत्वा प्रपश्यामिनाथ मित्युत्तरार्धं निर्मा
 णेनाथ मित्युत्तरार्धं प्रकाशनमिति बोध्यम् वस्तुसौंदर्यं वेतसिनि कुंजरूपवस्तुसौ
 दर्यं त्वर्थः ध्वनिभावात्स्यदत्वात् ध्वनित्वाप्रपत्वात् उपसंहारितीत्यत इति येष्वि
 त्यस्य भावाविष्कारणमस्तीत्यनेनात्वयः इति व्याजोत्पन्नं लंकाः गूढोक्तिरिति यद
 न्योद्देश्यं कंवाक्यं तदन्यं प्रतिकथ्यते चेद्गूढोक्तिरलंकाः हेतुं सस्यादिकलत्रम्
 च आपेहि दूरे भव विवादीतत्वादिति आपंभावः प्रकृताप्रकृतश्चैषेऽसावुद

यमास्तु इत्यादावप्रकृतार्थस्य प्रकृतार्थोपमानतयान्वयः स्वीक्रियते सर्वथेवाप्र
 कृतासंबन्धस्याप्रकृतार्थस्य कथनेऽसंबन्धोभिधायकत्वापत्तेः अतः प्रकृतपि
 श्लेषवादिनाऽप्रकृतस्य संबन्धोवाच्यः सच न संभवति विवक्षा विरुद्धा तत्राह त
 स्येति अप्रकृतार्थस्येत्यर्थः ननु तादृश विवक्षा विरहेऽपि नानार्थविन्यासमात्रेण
 अस्तु श्लेष एवेत्याशङ्क्याह विदिति विशेषेति तथा च श्लेष सत्त्वेऽपि विदिति विशेषा
 इहा किं एवमसंगीकार्यं न्यायायः अतएव श्लेषमात्रमिति तन्मात्रनिराकरणमे
 वापक्रांतं न श्लेषनिराकरणमिति तादृश इति विवक्षितं पण्यवीचिका प्राप्तिर्णीज
 स्वता आगमेन वेदेन तालनीयमस्तुत्यः आगमेन वेदेन तालनीयमस्तुत्यः जतीव्याप्येत्य
 त्पंतसंयोगोद्धृतीमा इति गृह्येत्पलंकारः श्लेषेऽप्युपलक्ष्यमाणमर्थशक्तिमूल
 गुणस्यापि गृह्यमाण्यनुतेत्यादौ संग्राह्यत्वात् वसेति वसेत्तस्मिन् विषादं वेदं विष
 मतीति विषादं शिवं उरुजवं महावाम उ

131

र्वं प्राप्तिं श्वा संपदं च सत्यजकं पातीति तथा वहराः कं पश्य गृहमहात्वरुस्यतिश्च
 वलं प्रसिद्धं तद्दि दानाशकेन वलाख्यदैत्यनाशकेन इंद्रेण च अत्र श्रीरुस्यसन्निधौ
 माहि इति प्रकारेण भूमिनिवारणव्याजेन मुत्तं प्रत्याख्याने वजनं कारयित्वा मंथो
 मंथनं तेन मुग्धः पयोधिर्मस्येन च मीमसात्सविदुःखं दहति इत्यन्वयः परेति च
 एवं चनायगुप्ता विष्करणमित्यर्थः त्रयेति लज्जया गुप्तस्येत्यर्थः दृष्टेति गोपे
 त्वमिमोराग आशक्तिस्तद्वत्तया अपहृतमागवां पणो धूतिमिर्व्याप्तया च गो
 पेति संबोधनं वा किंचित्समविषमम् पुतापुतं च रहत्वमिभूतो च पत्तुर्भा
 वः पतितानाम् पुतनं प्राप्तं च विषमेषुः पंचशस्त्रेण विद्रुमनसां विषमेषु
 संकटेषु विनाशो च अवलानां स्त्रीणां च तद्विद्वानां सदेशं सस्त्वनं चोप्या
 नं चेत्ते न तमिति तं कामप्रतेग ऊतीत्यर्थे नलं काममते रक्षतीत्यर्थे गुप्तः त

दा विष्कारणं च ह्री एण ह्रस्वा चेत्पनेनेति बोध्यम् शब्दशक्तीति शब्दश्चेषवशेने
 त्यर्थः क्रोडीकृतः संगृहीतं गवामीति अच्युतमक्षिपयेत्सव नितेति गुणार्थः चि
 रकालं त्वदृष्टं नेतापि न तासि त्वर्थं न दर्शनेत न तत् सि एपि तु संभोगेनेत्यर्थो गु
 णः विजनस्य यो रेकांतगतयोः हतस्य सो जनश्च अन्यथा रत्यर्थो स्थिता वि
 ति संभावयति तेन ह्ययो रेकीर्तिर्जातेव वक्ष्ये वात्मानं वंचयामावरति गुणार्थः आ
 मंत्रणा स्याच्छ्रुते सा देर्भिया रच्येन मा सृचि तो मो वृष्टा व स्यात्त त्वेद स्तेना लसा
 १३३
 र्कावे निवर्द्धेति कावे निवर्द्धे न वक्त्रा गुणस्येत्पर्थः मुमुक्षुत्वमिति शोभनम्
 र्दधितेति संबोधनम् कोपो रोधः विकारश्च एगिति अनुगगिति आवतते
 नम्रे इति च मर्षीत्यस्य विशेषणम् पक्षे एगिति रक्तिमशीले नम्रे इति च एक
 संबोधनं एवं ह्येदं रूपि उच्चारणेनेति स्वरस्य विशेषणस्य एकतोच्चारणेनेत्यर्थः
 इति विवृतोत्पलंकारः युक्तिरिति स्वस्य मार्गोपनाय क्रियमाप्त्य रसाभि
 संधामं वंचनं सा युक्ति रलंकारः त्वामिति नायकं प्रति हृत्या उक्तिः पुष्पस्येदं यो

ष्यं दंपत्योरिति तस्य शुक्रस्य अतिमात्रम् अत्यर्थं निगदत इति संबंधः फलशब्दे बीजप
 रः गोपनीयविषयभेदस्य विदितिभेदाप्रयोजकत्वादाह यद्धेति नन्वेवं सत्यायां तमालो
 कोत्पादो व्याजोक्तिरेवेति प्रागुक्तम् विरुध्येतेत्याशङ्काह एवं चेति यद्धेति पक्षांगीका
 रेचेत्यर्थः एवं च पूर्वग्रन्थः आश्रयपक्षाभिप्रायेणेति भावः इति पुनस्तत्तल्लंकारः ।
 लोकेति अनुकृतिरनुकरणम् सहत्वेति अर्घीद्विरहमासानभिव्याप्येत्यर्थः नामै
 वेति हे वरद ते नामैव वांछितदातृत्वमाख्यातिक्रमयति अतस्त्वं वादानमुद्रामि
 तारदेव वन्नधारयति यतो विश्वप्रसिद्धतरे विप्रकुले प्रसूतिरुत्पत्तिर्मस्येत्यर्थः इ
 तिलोकोत्तमलंकारः चैकोक्तिरिति लक्ष्यनिर्देशः अर्घीत एगभित्ता अर्घीतरव्यं
 जकता समीपस्यं पद्धतांतः पृष्ठस्तत्समीप्यं सचापं वेति पृष्ठमानवत्तांतस्तत्स
 मीपस्यश्चेत्यर्थः तेन लोकोत्तरानुवादेन मतयेति आताः समूहाः यातागता वि
 कासिनो मल्लिकाकुसुमानां परिमलस्य भरो मस्मिन्तादृशो ग्रीष्मो भग्नो नष्टः राम

हेयनत्वं यमुत्सहे उत्साहवानभवति तदा तं नित्ये हं नायकं धर्य अनपासह संयोजय
 गवां निवर्तने ने पराहृता तां व्यावर्तने मएव प्रभवति स एव धनं जयोऽर्जुन इत्य
 यः लिप्सया प्रोचितस्य घांगना तत्सखीवचन इति संबंधः आं भ्रातृ लोः इमां
 तसखी गोप्रायोगो नुत्यः इति द्वे कोत्तमलंकारः वक्रोक्तिरिति काकुर्ध्वने विकारः
 आपार्यस्य मिप्रेतादर्घ्यं तस्य नंदी हरस्य गणविशेषः दाहणाकूरेण इत्यमि
 प्रोतं कापृतेतिकल्पनं विकृतत्वं च फस्य चिह्नं स्यात्वापोद्वापाभ्यां भवित्रीति
 सीतां प्रति रावणेति : पादक्रमंचतुर्थः तं प्रति सीतायाः तेतवपतिः प्रकाशारया
 एतं सप्रमातां त्रिनदीति वर्णनां लोपोपन तादृशं पुनः पठेत्पर्थः शब्दश्लेषेति शब्द
 स्य परिपूर्य सहत्वादि निभावः मिद्वेति जलनिधिश्च हिमवांश्च तत्कल्पयोः ल
 क्ष्मी पार्वत्योः क्रमेण इत्यं लीलया संतापो मिषो भाषणं नोऽस्मान् आपतामित्य
 न्वयः भूदेशो भते तां डवंतस्य मयकवर्तते इति लक्ष्मी प्रपन्नस्योत्तरं वदावनस्यां
 ते मध्ये इति श्री कृष्ण मिप्राये मृगाशीशुः महादेवेन कोट्टतः पश्यु मृगाव एभीति

135

हस्तप्रसन्नमिति ध्यानात् इदं लक्ष्मीवाक्यं नैवेति पार्वत्याः मृगः पशोः कुरंगे चेति विश्वः
 कश्चिदिति प्रश्ने जहो जीर्णः वृषपतिः वृषश्रेष्ठ इति ह वृषभाभिप्रायेण लक्ष्मीवाक्यम्
 गोपोगवापालक इति कृष्णाभिप्रायेण मृग इति अन्नमिदादिपदानां परवृत्तिरसह्य
 दर्थप्रत्यक्षमूलत्वम् असमालोच्येति आविचार्य्यत्यर्थः मालयापुष्पमालया इति
 वक्रोत्पलंकारः स्वभावोक्तिरितित्वनिर्देशः शः जात्यादिस्पलस्य जात्यादिसंबन्धि
 नः आदिपदेन क्रियादिपरिग्रहः उत्तरंगातितरंगायमाना नि अक्षीणि येषांतेः
 ताविति तो प्रक्रांतो वधूवयौ गुरुणां समीपे न्योन्याभिमुखप्रचलितो परस्परमार्ग
 प्रदानयो रभसो वेगस्तनसवहितं भावं मुहुर्मुहुः कृत्वा सलज्जम् यथास्यात्तयो पा
 सरतामुपसर्पणं चक्रुरित्यर्थः पूर्वादारणो कुरंगजातिस्वभाववर्णनमत्र सलज्जक्रि
 यास्वभाववर्णनमिति भेदः इति स्वभावोत्पलंकारः भाविकमिति तत्त्वनिर्देशः
 शः आपापीति मम नयतं नयनमिति तस्यावाचं निशाम्यस्तनतदात्यतितमुत्त
 रियं धनुर्गुणः प्रवृत्ते मपि सति तदायताक्षीया किंचित्तामि तमकरोत् इदमप्यादि

ममदृशोऽभिरुतिष्वतीत्यन्वयः अत्रतयननयनयदेनत्ववाचकत्वरूपशब्दसंबंधे
 धेननेत्रपदलक्ष्यते तस्माच्चवत्प्रतीतिः किंचच्चवत्प्रतीतिः किंचच्चवत्प्रतीतिः
 वलक्ष्यते इति वचोवाते इत्यादिवल्लक्षितलक्षणवाचोभ्या नेत्रमस्मिन्नेव
 इतिविश्वः इतिभाविकालंकारः उदात्तमिति अर्द्धः समर्द्धश्चरितमुदात्तालंका
 रः तस्याश्लाघ्यंचरितमन्यस्योपलक्षणमंगंचेतदपितथा सानोसिखरेप्रस्यप
 र्वतस्यकिंहीदीअर्जुनः ककुत्तकपात ओजनेधेनहनुमता इत्युदात्तालंकारः
 तस्याश्लाघ्यंचरितमन्यस्योपलक्षणम् असुक्तिरिति लक्ष्यनिर्देशः अद्रुतंच
 तदतप्यं मिथ्या रूपंचकूपाणः समुद्राः आद्रुतिस्त्वमतेनुतप्यत्वातप्यत्वा
 भ्यां भेदइतिभावः अतप्यद्रुतविशेषणस्य कृत्यंदर्शयति अनयोति एत
 त्ययंप्रयोगोप्यप्रोगः संबंधातिशयोक्तिरित्यत्रागुदाहृतंम् असुक्तितातस्य
 नेति अनयोतित्यत्रासुक्तिमात्रम् अल्पमिति पक्षत्वित्यंतासुक्ति रिति तारत
 म्येनेत्यर्थः तस्याचाद्रुतेति विशेषणादत्यंता तप्यरूपत्वतामात्यातिशयो

पक्षे

कु.
दी.
१५५

ना

क्तिवितिव्याप्तिरिति भावः अतएवानयो रिति पद्योत्तरं दंडिनोक्तमिति संभाव्यमेवेत
द्विशेषाख्यानसंस्कृतमिति एवं लोकातीत इवात्पर्यमध्यायेष्य विवादीतो योर्थे ते
नानिनुष्यंति विदधानि तरेयथेत्सुताऽल्पं निर्मितमित्युदाहृतमिदमत्युक्तिरित्यु
क्तं च इत्युत्पलंकारः निरुक्तिरितिलक्ष्यं योगवशान्नाम्ना मर्थविशेषाभिधा
यिना मर्थं तरेपवर्णनमिति लक्षणम् ईदृशे र्जतसंतानस्त्येः दोषापात्रात्रेः कर्ता
दोषाणामाकरश्च पुरेति कनिष्ठिकांगुलिविशेषः अपिष्ठितः कादिदासो यस्य
सांगुलिविशेषलक्ष्यार्थवती न विद्यते कविना मयस्यां सेत्यन्वर्थनामवती इति नि
रुत्पलंकारः कितवोयूतकृद्भूतो द्देवी कितव इत्यमरः ननु प्रसिद्धाजुवाद
स्याचमत्कारित्वात् कप्यमलंकारत्वं मत आह निरुति इति शकुनैः पाशकेः दी
व्यतीति शकुनिकः आविष्कृतमिति ध्वनित्वशंका निवारणं एवमग्रेपि इति
प्रतिषेधालंकारः पंचमस्य स्वरविशेषस्योदंचनमाविष्करणं यत्र तादृशे काले
ति

138

राम

१३५

को किलोको किलोमधुरध्वनिरभवदित्यर्थः द्वितीयको किल पदस्यानुपपत्तार्थं
 त्वेनार्थोत्तरसंक्रमितत्वात् सकलजनहृद्यत्वप्रतीतिश्च प्रयोजनम् एवं वशादिभ्यः
 येत्पनंतरं लक्षितयेति शेषो बोध्यः पूर्ववद्भूतित्वाशङ्कानिवारणाय तच्चेत्याद्युक्तम्
 हे हस्तेति शब्दतपस्याजनिता धर्मवशादपूर्णपुषि द्विजवातके मृते तद्रूपोद्यत
 तामस्पृश्व हस्तं प्रतीयमुक्तिः जीवतवे जीवताप शब्दतपश्चात्तु निर्विमुनिः
 तस्मिन्कृपाणां वृद्धं विसृजयतोऽमस्या कुरुणस्य गात्रमसिति भ्रममतिशयेना
 भवितायाः शीतायाः प्रकासनं निर्वासनं तत्र पटोर्दत्तस्येत्यर्थः अत्र तामपदम
 कुरुणत्वरूपा र्थात् संक्रमितः तदतिशयोक्त्यः सत्वात्पेतमित्यनेनेक्तः ध्वनि
 भावास्पदानि ध्वनित्वप्रयोजकानि व्यवाहितत्वादिति शब्दार्थशक्त्या हि शेषे
 योर्ध्वः कवितापुनः यत्रा विंक्रियते स्वात्त्यासान्येवालंकृतिर्ध्वनेति ध्वका एव
 चनेन निरूपितत्वादित्यर्थः उक्ताविति निषेधाभासमाक्षेपं बुधाः केचन मन्यन्ते आ
 क्षेपो न्यो विधौ व्यक्ते निषेधे चतिरोहिते रत्येताभ्यां नाहं दूती गवगवसिचेत्युदाहर

१२

कु.
दी.

१३६

लयोः प्रतिपादितवित्यर्थः प्रसिद्धत्वाद्वाधितप्रतिद्वंद्वित्वम् इति विध्यवलंकारः हेतो
 रिति हेतुमताकार्येण मानवेदः कार्यः एष इति विदुमशयो विदुमकांतिः विगततरु
 दायश्च मरुर्विजलदेशः माने इति मानेने इति अनिश्चितसति एवमुपशमेवारपति
 सति हिंयांलज्जायाम् क्षाम भूमिमाति एवंत्वां भूस्पुल्लोवनस्य तदनुभावत्वात्
 स्वातंत्र्ये च परिवृत्त्यपाश्रुत्वा भूय गच्छति सति धैर्यं करो व्याधूपमानानुमतमितिम्
 चनाय हसधूननं कृत्वा गते सति हेतुस्त्वामनुसरता मुना जनै नैता वस्य लं प्राप्ताम्
 यत्पादेनापि योनस्यः स एव स्वीयो चरणे स्रष्टुन सम्पूकमन्यते न जानातीत्यर्थ
 यः अत्र तस्मात्पतत्कार्ययोः स्यष्टमभिधानं भेदांतरमाह हेतुहेतुमतेरिति के
 दूदलोलूठप्रभृतयः तदुक्तं हेतुमता सह हेतोरभिधानमभेदतो हेतुरिति हस्मीति
 कार्ष्णीः कटाक्षाः विदुषां लक्ष्मी विलासा इत्यन्वयः अत्र विलासहेतोर्विलासाभि
 नत्वेनाभिधानम् एवंविधलक्षणयाः प्रयोजनमाह अत्र चेति कार्यविशेषभाव
 श्च तर्कप्रसंगेति विग्रहः आदिना पश्य शतं रोगरूपादौ कार्यगतोपादेयत्वानुपा

१५०

राम

५३५

देयत्वादिसंग्रहः आपुरिति वीरः कलिंगोष्ट्वरः कलिंगदेशाधिपे विजयतरुत्यन्वयः कीदृ
 शः दानरूपस्य महोत्सवस्यापुरितिकापर्वाभिलषित्वेनाभिधानम् एवमग्रेपि विशेषेणानता
 नान्तोणीमृतानां सृष्टां कलिताकृतिः धृताकारः वीराश्रिपावीरलक्ष्म्या तिकेतनंस्थानमि
 ति हेतुलंकारः भावस्येति निर्वदादेर्व्यभिचारिणः प्रत्यक्षप्रमुखाः प्रत्यक्षप्रमुखास्तैश्चप्र
 त्यक्षप्रमुखातोपमानशब्दार्थपत्त्यनुपलब्धि संभवैति श्लाख्याः विभावेत्यादि रत्यादे
 रालंबनोद्दीपनरूपाणिनापिकाचंदोदयादीनिकारणत्रिकाव्यवर्णमानानि विभावपं
 तीतिव्युत्पत्त्याविभावपदेनाभिधीयंते कार्याणि कदाचित्प्रोक्तां चारीति तस्याविधानेव अनु
 पश्चाद्भवतीतिव्युत्पत्त्याऽनुभावपदेन एवमेवकार्याणां रत्यादिनोत्पादने कर्तव्ये सहका
 रिभूतास्तु त्वं पादमि च व्यभिचार्यपदेन विशेषादभितः स्मृततः प्रेक्ष्यापिनं संप्रति चपितं चां
 यंतीतिव्युत्पत्तेः एकंरति रासोत्पन्नगोपिपर्वाद्यवोप्यमंतः करणवतिः विकृतिदूषका
 दिचेष्टादर्शनजन्याचितस्य विकारास्वरूपवर्तिर्हीनः एवमग्रेपि वरुणाभादिजन्याचितवृत्तिः

141

र

शोकः प्रसिद्धिः आदिपदेन क्रोधात्साहजगुप्साविस्मयनिर्वदाख्यानां संपापीत्यहः वि
 शेषपदेन चरत्यादेः स्यापित्वप्रयेजकपीपुषत्वं कान्ताविषयत्वमित्ताङ्गत्वं च विव
 दितम् तदुक्तम् रत्यादिश्चेन्निर्वाणं स्याद्देवादि विषयोपपत्त्या अन्यङ्गभावोवास्यात्र तदा
 स्यात्स्यापिशब्दभाति स्यापिन एवाभि व्यक्तस्य सत्वम् यदाहुः कारणान्यथकार्ष्या
 णिसहकारिणिमानि च रत्यादेः स्यापिनो लोके ता निचेनाप्रकाव्ययोः विभावाः अनुभावाः
 सक्तव्यं ते व्याभिचारिणः व्यक्तः स ते विभागेः स्यापीभावो एतः स्मृत इति अभिव्यक्ता
 नां च रत्यादीनां सरूपाणां क्रमाच्चङ्गास्य कुरुणारोद्वीरभयानकवीभत्साद्भुतशान्त
 सरूपवेशेषसंज्ञा बोध्या निर्वदादिति निर्वदगलानिशङ्काख्यास्तथा सूर्या मन्दप्रमाः
 आलस्यं चैवैदेन्यं च विन्तामेहः स्मृतिधृतिः ब्रीडाचपलताहर्ष आवेगो जडता तथा ग
 र्वविद्यादौ सत्सकं निद्रा विस्मृतिरेकवस्वतो विदोषोऽमर्षश्चाप्यवहि स्य मयो गता म
 तिर्व्यापि सप्तधोन्मादस्तथा मरणमेव च त्रासश्चैव वितर्कश्च विज्ञेयाव्याभिचारिणः

राम

नयाश्चिदमीभावाः समाख्यातास्तु नाम त इति भस्तेनोक्ताः लज्जादिनाविकारगोप
 नमवहित्याव्योभावः देवतेत्यायपरीनुषत्वादेरुपलक्षणे रतिरिति चापुष्पास्तोः
 अनोचित्येनेति एतच्चोदाहरणेदर्शयिष्यामः मुनीति कुंभसंभवोऽगत्त्यः एक
 कुलुकेन समुद्रोपमाने तदंगतिप्रोवताररूपयोर्मत्स्यकण्ठपयोर्देशनेनाम्बो
 श्रुतस्ते मुनिप्रभावातिशयेपर्यवसंतुत्योषकत्वात्तदंगमिति भावः अयमिति
 भूरिश्रवसाश्चिन्तं हस्तमालोक्य तद्धूनामुक्तिः सम्पूर्वानुभूतोपेकाः कांचीस
 माकर्षणशीलः नीवीवसनग्रेषु स्तस्याविश्रंसतो मोचन इति समर्प्य भारणपाशं
 गावस्ययाकहणसपीयोषः कदेति निमिषमिव दिवत्तान् कदनेष्यामीत्यन्व
 यः कीदृशः काश्यांगगातीरेव सन् अपेक्ष्योदरिति क्रोशन्निस्पन्देनान्वयः अत्यु
 च्चा इति स्फुराण विहरीर्णः प्रप्तो मिप्रसंजयामि भुवः पृथिव्याः इमां भुवम विभ्रत
 धारयमाणः त्वत्प्रत्यर्थाति हेवी संत्रासतो भयाद्वने सत्वरंगकुंतीस्तव प्रत्यर्थाति नः

143

शत्रवो वसुंधरेशाभूयास्तेषां तहणी विलुं हितुं पाताः किराता भिल्लास्मासां तहणी मुनरले
 रति चपले स्तप्रेरा तितरामतिशयेन लोलेश्च चले रपां गेर्नेत्रां ते श्रुते ति मिता लब्धाः प्रो
 हुत एमां चा विष्मत्त उपक्रमो लुं हत रूपो येष्मा दृश सिधंती न्वयः अत्र शंगास्यान
 नरक राजवनिता विषयत्वा दनोचित्येन प्रवृत्तिरित्याभ्यासरूपत्वम त्वपीति अ
 जनिषु अभूत् युभिसंग्रामे तद्विषयेति प्रभुविषया द्विगुणस्य पारतिस्तद्वपश्यर्थः
 अत्रु विषयक त्वरूपानोचित्येन प्रवर्तितत्वा द्वावस्य भासत्वं पश्याम इति नाप
 कस्य स्वमित्रं प्रतिनापिकावृत्तं तोक्तिः मपितृस्मीभूते किमियं प्रतिपद्यन्ते कुरु
 ते तत्पश्याम इत्यभिप्रायेण मया स्येयं मौनमालं वितमंगीकृतं पश्याम इति बहु
 वचनम् तावीसमाजामिप्रायम् एवं तथाप्ययं बलुशोभां किमिति नालपति
 नभाषत इति कोपः प्राप्तिः इत्यन्योन्यं विलसालक्ष्य रहिताया दृष्टिस्तत्र चतुरेस
 व्याजं निमित्तांत व्याजसहितं तदिति एधिभवति नेषामिने

गुमिशामि यतस्तवेवस्त्वेषासमः समस्त्रियो वतः पन्निणाहं सेन पाद न विदित्वा दर्शि
 दशितिः एकैति हेवी रक्षतामात्रेण युद्धं प्राप्ता प्रावीयो विरहकेश हादसि हि सुतो
 लादंगीदपितां पश्यं तस्तथा त्रोटं संक्रामाडं वरमाकर्णयतश्च भवतः एका कपोलस्य
 लीगल पालिका मंगलरूपा पातिका कुशकाशादिनिर्मिता उभयपार्श्वस्यः संभवद्गदि
 वक्षामार्गपातीति प्रसिद्धा तद्दृष्टुं हृदित्यर्थः अत्र प्रेमप्रदोक्ता पारतेरपरपुषत्वाभावस्त
 पत्यं वोध्यम् काकार्ष्यमिति शुक्रकन्या देवपाती दृष्टवतो यथातेरियमुक्तिः अका
 र्ष्यं ब्रह्मणः कन्याशक्तिः शशलां वृत्तस्य चंद्रस्य कुलं सोमवंशः अयं वितर्कः तदुपमं
 नभूयो धीत्योत्सुसम एवमग्रेपि श्रुतं शास्त्रप्रवणमिति मतिः अहो कोपेपीति स्मृतिः
 अपगतकल्मषाः कृते सुकृते धीर्धेयान्ते किं वदिष्यंतीति शंका स्वप्ने प्रीतिर्देव्यं हे चेतः
 स्वास्यमुपेहीति धैर्यकः खलु धन्यो युवातरुणे धारं धास्यतीति चिंता विप्रतं भो विप्रो
 गः इति पर्यायो क्रांतेति इंदिया एतं वाः समूहः मधुनि मये निर्व्वार निर्व्वृत्तिं प्राप किं पं

145

त

भूते संक्रांतप्रियमुवप्रतिविंवे भानकोमलाम्रपल्लववत्सुगंधो त्वादुनि आस्वये प्रण
दितप्रकाणयुतभ्रमरयुक्तेशीते शीतस्पर्श अत्रंदिपतह्मातज्जन्यप्रत्यक्षमलंकारः
किमिति आराद्धे इतिक्षणं संशय्यकश्चिद्भक्तसहवासितां कमलानांपोद्यै रदृश्यैर्वि
बोके माना स्त्रियेकपालापे विज्ञोक्ता दरोक्तये तु कलक्षणे हवि विशेषेर्मुखमि
ति निश्चिकाय निर्णीतिवान् इति प्रत्यक्षमलंकारः ग्रथेति यथाशब्देऽनुमानार्थः
यथाशब्दस्तु निर्दिष्टस्तुल्ययोगाज्मानमेरिति तिष्ठः तथा च चपलजतरूपो पू
म्; व्योमनः आकाशाख्यं भ्रमवक्तव्यं स्यात्स्थगयति यस्माच्च कीटमणयः ख
योताः स्फुरतिंगानां रूपं दधति धारयन्ति यस्माच्च विषुद्रूपानि ज्वलिताभि रुत्तसिताः
प्रकाशीभूताः परितः पिङ्गवर्णाश्च ककुभो दिशस्तस्मात्पथिकरूपाणां तरूणां व
खंडे स्मारतक्षणे दवा निलो गत इति मन्वे इत्यन्वयः प्रयोगस्तु पथिकं तहरवंडं स्मार
दावानलवत् व्योम व्यापि जुलदधूमवद्भात इत्यादिवोप्यः यत्रैता इति लहरीव

चलाश्चलादृष्टोप्रासांता एताः कर्मिन्योपत्रजने ~~मूलतः~~ व्यापार्यंति प्रेरयंति तत्रैव
 लताविषये एव यत्स्वस्मादयोर्मर्मस्य शिखोवाणः सततं प्रतंतिततस्मान्मंडलीक
 तेचापेपुंखितापोजित्तयेशाएतेषुपेवन्वपलः करोमस्यतादृष्टाः क्रोधनः स्मरः
 शासनमाज्ञातद्विक आसामग्रतोधावातीतिसत्यमित्यन्वयः अतिशयोक्तीति
 मार्गीणात्वेन मनोविकाएरणमध्यवसानादिति भावः प्रयोगास्तु हतावक्रीकृत्या
 पसदापुरोधावदाक्षाकएमदनमर्मभेदिवाणपाता अपभ्रूसंज्ञास्थानकत्वादिति
 बोध्यः एवं नित्योपमानेनित्यत्रापि अप्रकाशः सूर्यस्तमप्रबान् पक्षि नित्योपमान
 ताधाप्रपत्तादिति विरस्तगमनवान् तादृशकालसंबधित्वादिति वा प्रयोगो ज्ञे
 यः सौमित्रेति एमस्यलक्ष्मणं प्रति विरहपुक्तिः अत्राप्यप्रबंधः कुरंगधातित्वा
 न् इति प्रयोगः इत्यनुमानालंकारः साएकाणं वित्यासः संनिवेशः तामिति एक
 तस्याकां संस्थानमाश्रित स्तासां रेहिती विजानीहीति अतिदेशवाक्यार्थज्ञानमि

147

होपमानर इयंशकटाकारनक्षत्रपंक्तिः रोहिणीपदवाच्येत्युमिति प्रतिकरणत्वात् अ
त्रेति अत्राजसुमध्यमसन्मथमिवातिमुंदांमहीपतिवंकटसंज्ञोपपत्त्यन्वयः दानवा
विष्णुः शैलराजं हं धैर्यशालिनं मदनशासकत्वात् प्रत्यक्षात्पमिति सादृश्यवि
शिष्टपिंडप्रत्यक्षास्यापि फलायोगव्यकिन्तत्वेन कारणत्वादिति भावः फलेनोपमि
ति रूपेण इत्युपमातार्त्तकारः विदुः एव तेति कुमारसंभवे वदुवेषं हं प्रतिपार्व
त्युक्तिः वदुदोषप्रकाशयतापि सवलितांतष्करणेन त्वया ईशं महदिवं प्रति एकस
लक्ष्यजन्मत्वं साधूक्तम् यतो यमीशमात्मभुवो ब्रह्मणो कारणमामनंति वेदाः स
कथं लक्ष्यः प्रभवत्युत्पत्तिस्थानं यस्य तादृगं विष्यतीत्यन्वयः विवदतेति क
चित्पाठः वदुमिदं तेति तदर्थः वदतादिति नास्तिकोक्तिरियं हेजवनावलात्पा
पानिकुरुते तानि पापानि बोधुष्माकमकृतान्येव भवंतु यतो वदतात्कारेण कृतान्स
वान्सर्वान्यदार्थान् मनु एकतामब्रवीदित्यन्वयः इष्टाणामेव आत्मनस्तुष्टिः श्री

राम

ततिर्वैकाल्यिके विषये गर्भाधूमेवादेनास्येपनयनमित्यादौ प्रमाणामित्युक्तम् म
 हाजनेति दमयंती प्रतिनलोक्तिः नाम वितर्कनाददते न गृह्णति आचारमुत्तमा वा
 रत्यागिनं विगायति निन्दति असंशयमिति क्षत्रेण क्षत्रिणेण परिग्रहे क्षमाधोऽप्याः
 यत आर्यं श्रेष्ठं मम मनोऽस्यां सुकुंतलायामभिलाषशीलं पदेषु विषयेषु त्वं ही
 ति वरमुद्रिकां वरमुद्रां न धत्से न धारयसि श्रुतिर्वद संज्ञारूपा तिगमकं पदेषु श्रुत्या
 तृतीयादिरूपया प्रकर्षेण शीघ्रं प्रसिद्धे च संगदिभावे सति तिगमकप्रकाशान
 रूपसामर्थ्यरूपेणाद्विपते यथेन्द्रागार्हपत्यमुपतिष्ठते इति श्रुत्या गार्हपत्योपस्था
 ने विनियुक्तस्य मंत्रस्यैव प्रकाशनरूपसामर्थ्यरूपेणातिगमेनैवोपस्थाने विनियोगा
 दियते इत्यर्थः कीर्तिगोश्वरः कालहस्तीश्वरः विदितमिति इत्थं भूतः पार्थैक
 प्रवृत्तिकः अत इत्यस्य चेष्वारूपप्रमाणान्तरं नाशंकनीयमित्यर्थमग्रतनेनान्व
 न्वयः लोलेति गुरुणां सान्निधावपि द्वाभ्यां नायकाभ्यां समयोचितो विधिर्नास्त्यः

यथा लोलभूलतया नापिकया विपक्षस्य सपत्न्यादेर्दिशउपन्यासे तत्सकाशादागतो
सीति सूत्रे कृते नायके ननेति सूचनाय शिरोविधूतनंचाहितम् ततस्तद्ध तातपरीक्ष
तो नापिकया कृते सकृत्तनमाकारः विलक्षण एव स्थितः ततर्द्धतत्ताम्राकपो
लकांतिर्यस्य तादृशेनापिकया मुखे कोणातिशयाज्जाते सति तत्पादयोर्द्धिष्या
तेनेवानतः प्रणत इति किममुमिति व्याख्यातं प्राक् तथेति नलमुखचंद्रविष
यत्वमाख्यातः स्मरणेनेत्यर्थः तच्चासिद्धत्वात्कल्पितमिति भावः इतिशब्दा
लंकारः निर्णयमिति आसीति निर्णयं शक्यमित्यन्वयः व्याकृतमिति माधेय्य
सिद्धं हेतुसर्कः यद्विषयम् प्रकटं वलीयान् तदा सा प्रकृता यमुना जलधिमपूरयत्
जानुवजलधिना पूरयत् अन्यथा पूर्णसति अर्णः समुद्रजलं गौघेन निर्भस्ति
ता भस्मदहती कृताया शंभुकंधरातया समानवर्हं नीलं कंधं स्यादित्यर्थः इत्यर्थपितिः
स्फुटमिति हेतुचित्तर्कयंतस्तर्कशीला अपि लोकास्तदवतंवन मनुपलभमाना

अपश्यंतस्तद्वल्लग्नं मध्यमसदिनिष्कृतमेव निश्चिन्वतेः कुलपर्वतश्रेष्ठमुत्तमत्वेना
 ध्ववसितः स्तनद्वंद्वमाधारं विना यदास्ते तदिह मकरध्वजस्येन्द्रजालमापावृणोति
 प्रतीमइत्यन्वयः इत्यनुपलब्धिः अभूतेति ईश्वरप्रतिभक्तस्येतिः पूर्वमभूत्
 मभूत्पूर्वं तादृशं मम किं वा भवेत्तन किंचित् सर्वशीतान्तपादिद्वंद्वसहेहिपतो मम
 सहमेव दुःखमास्ति किंतु हेनाथ ते तव शृणुणागतानां भक्तानां त्वदग्रे पराभवानां नु
 पः नोचितइत्यन्वयः अथवा तव नानुत्तरात्पन्वपः अत्र दुःखादेः संभवात्पत्र
 माणास्ति कथनं येनास्ति भवभूतेतिः नामेति कुत्सने नामप्राकाशं संभाव्यक्र
 धापगाम कुत्सने इत्यमरः किमपीति काकुः न किमपीत्यर्थः एष काव्यतिर्माणा ह्यो
 यतः मम केपि सता न धर्मा सहसा यदुत्पत्स्यति अस्ति वा तं प्रति यतः हि पस्मानि एव
 धिएकं कालः पृथ्वीति विपुलेति क्रमेणो ज्यम अत्र कातो ह्यप मित्पादिना सोपपति
 कं संभवमुच्यमाना एवमुपदार्थितम् भातीति पथिकं प्रति ग्रामस्य स्पष्टम्ः कुत
 इत्यनंतरमागतइति शेषः नारा

दित्युत्तरम् वार्तेति पुनः पूर्वस्य प्रश्नः वाचमित्युत्तरमंगीकारेऽस्तीत्यर्थः ब्रूहीति पूर्वस्यो
 क्तः युवेति चाप्यवचनं सत्यं जीवतीति पुनः पूर्वस्य प्रश्नः जीवतीत्यादिसर्वं पांशवचनम्
 इति संभवः अनिर्दिष्टं वक्तुं केति अनिर्दिष्टो विशेषतोऽनुक्तः प्रवक्तव्यस्येत्यर्थः
 एवं चेत्तदेवेति सलक्षणमिति दर्शितम् इत्येतिहम् इति प्रश्ना एतल्लेकारप्रकरणम्
 यथा संभवति इति संसृष्टं संकल्पम् इत्येतिहम् इति प्रश्ना एतल्लेकारप्रकरणम्
 स्फुटेति स्फुटं मवगम्यमानो भेदो येषामिति विग्रहः एकास्मिन्वाचकेऽनुप्रवेशो
 ऽवास्थिति एतत्सर्वमुदाहरणे व्यक्तीभविष्यति कुसुमेति माघेऽनुवर्णने प्रथमिदं
 अनया कथापि वनितया च तितया कलस्वरो मेखलायाः कांभ्याः कोलीहलो वि
 दधे किंभूतया कुसुमसोरभलोभेन परिभ्रमतां भ्रमणं त्वराविशेषेण सं
 भूता समक्षोभाय स्यात्तथा अलकालोलापस्यां तादृशी ह्यपस्यस्तथा भूतया
 आनंदेति आनंदेन मंथं यथा भवति तथा पुंन्दरेण इंद्रेण मुक्तमर्थितं मातृपंथम्

१५२

राम

१४२

तादृशं महिषासुरस्य मोलो मलके हठेन निहितम् मंजुमनोत्तं मंजीरस्य नूपुरस्य सिंजितम्
रुणितम् यत्र तादृशं मनोरमं विकारः पदां बुजसदृशं चरणं नोस्माकं विजयापभवति
तपन्वयः अत्र पादां बुजमित्युपमितं समास एव न तु मधूरस्य सकादित्यपाद एवां बुजमि
तितथा तस्यासत्यं बुजमाधान्यं मंजीरसिंजितान्वयाद्योगादित्युपमेवन रूपमिति शेषम्
इति संसृष्टिः तलेष्विति तदामाह तं कं पितानां गात्रं शरीरं इवेति गुणानां चेति तार्ती
माधिकरणसूत्रम् अस्यार्थः गुणानां गुणभूतपदार्थानां परार्थत्वात् मुख्यप्रधाना
र्थत्वात् परस्परमसंबंधः कुतः समत्वादप्रधानत्वसाम्यात् यथाभाष्यकारमते प
वमाने धीनामाधानस्य चाहवनीयाप्यर्थत्वात् परस्परानां गतिभावसंबंधः यथावा
तिक्कारमतेऽग्निं समिधनार्थानां मन्त्रविशेषरूपाणां निर्विदां सामधेतीनां चेति सं
क्षेपः एतदधिकरणपूर्वपक्षसिद्धांतौ प्रकृतानुपयोगान्नदक्षितौ स्वरूपनाशरूप
मुपचरितपर्यंकतिलवर्णमित्यर्थः नन्वेवमपि तमोऽंशेऽस्य विशेषस्यानन्वयात्क
थं रूपकसिद्धिरित्याशंसाह स्वरूपेति क्रोडीकारेण निगारेण न लवणमित्यर्थः ल

दा

२६

क.
टी.

१४३

लक्षणमूलैति साध्यवसानलक्षणमूलैत्यर्थः तथाचतमोऽनुपचारेणान्वयापत्तेः।
 तदपेक्षयाऽप्रधाने तमोऽंशे तदंगीकारेण रूपकस्यैवोचित्यात् इति न कथयानामिति सि
 ज्जेदित्यनुवर्तते उत्प्रेक्षानासिद्धेदित्यन्वयः इवशब्दस्य सादृश्यप्रसिद्धतात्वेनासतिता
 त्यर्थग्राहकसंभवानाबोधकत्वासंभवादिति भावः रूपकं विनाप्युत्प्रेक्षायां तात्पर्य
 ग्राहकमस्तीति शङ्कते नान्विति एवमुक्तो तमोऽंगजानामित्युक्तो तथाचसाधकांतर
 स्मसाधकांतरादूषकत्वात् रूपकस्योत्प्रेक्षांगकत्वमविकलमिति भावः अवति
 ति सविजुः सूर्यस्य नुगावली अश्वपंक्तिर्वायुमानवानु केवनमः शिप्रोगानल
 दम्पाः मरुतमणीनामेकलता एकावली इत्युत्प्रेक्षा सूर्यनुरगानां हरितवर्णत्वात्
 कथंभूतासम्पातिलेखितास्तुंगा उम्वाः पयोधामेधापयो एकावली पक्षोपयोधोऽस्ता
 नो तस्यास्फूर्तिर्दीप्तिमान् मध्यगतः अहणरूपो नायको नेता सारूपिरस्याः य
 दोऽहण आहः नायको हा मध्यमगतिः नायको नेती अष्टे हा मध्यमगता वपी
 ति विश्वः अतिशयोक्त्यामेधातां स्तनत्वेनाध्यवसानरूपयागमैवेत्यनेन तिलतेडल
 न्यायेन स्फुटावगाप्यतानमेधायाः संसृजे सकाशाद्वैलक्ष्ण्ये दशितम् एवमप्येवं ।

154

राम

१४३

एकचमत्कृतिजननेऽपरापेक्षत्वादां गीभावमाशङ्क्याह परस्यरेति अंगुलीभिरिति
 शशी अंगुलीभिरिव मरीचिभिः केशसंचयमिव तिमिरसंनिगस्य कुञ्जलीकृतं सरो
 लोचनं सोचनमिव संलभं पत्रं तादृशं रजनीं मुलं चुंबती वेत्यन्वयः तस्माप्येति उपमा
 बहुते संदर्भपाठादित्यर्थः मुल्येति मुल्यार्थं रूपं पाकुंजलीकारणं रूपं तिमिरं पुष्पासा
 धारणधर्मस्तस्यानुकूल्यादित्यर्थः उत्थापकत्वाविशेषात् अंगत्वाविशेषात् च
 द्रुस्यं चुंबनोत्प्रेक्षायां दांपत्यव्यवहारासमासोक्तो वापेक्षितस्य नायकसाधर्म्यस्योक्तो
 पमाभ्यामसर्वार्थोक्तं तयोस्तदंगत्वमिति शङ्कते यद्यपीति मरीचिभिरिवेति मरीचि
 भिरिव अंगुलीभिस्तिस्रस्तैः केशसंचयमित्येवं रूपमित्यर्थः एकेकविधप्रस्यार्थद्वयस्य
 अभेदाध्यवसानेनेत्यर्थः तपोः वाक्समासोत्तमोपमयोः आवश्यकमेदाध्यवसा
 येनोपपन्नोक्तमन्वयां तत्समासांतरकल्पनागो विवेकोत्पाशपेर्न रूपद्वेति तनुदी
 र्घत्वादेः पूर्वनिपातसिपमानुरोधेन यथासांख्यक्रमपरित्यागः तस्याचो गतिमरीच्योः
 तनुनीं श्रुत्वाभ्यां तिमिरकेशसंचयप्रोरावरणरूपत्वनीलत्वाभ्यां सरो जलोचनयोः
 दीर्घत्वकांतिमत्वाभ्यां च सादृश्यं बोध्यं प्रातिश्रितिकरूपेण अंगुलित्वमरीचित्वादिना

155

२५
टी.
कु.
१७४

अनुगतेति अनुगतं यत्सादृश्यप्रयोजकं रूपं तनुत्वादिकं तेनेत्यर्थः एतच्च सादृश्य
मतिरिक्तमित्यभिप्रायेण सिद्धांतादिति तदुक्तं साधर्म्यं त्रिविधम् भेदप्रधानमभेदप्र
धानं भेदभेदप्रधानं चेत्युपक्रम्य विद्यानाथेन उपक्रमानुवचोपमेषोपमास्मर
णानां भेदाभेदसाधारण साधर्म्यमूलत्वमिति ननु भेदाभेदहृत्पांशूपावेताया उप
मायाभेदांशस्यानुपयोगात्कथं तस्या उत्प्रेक्षापुपयोगात्त्वमित्याशङ्क्य परिहरति
नहीति प्रकाशप्रचशीतापनयनं चेति ब्रूः शीतालुः शीतोष्मात्प्रभ्यस्तदहने इ
ति चालुः उक्तसिद्धांतस्य निर्मुक्तिकत्वेनाशङ्क्यत्वस्याशङ्क्यपरिहरति एवमि
ति पांड्योपमिति पांड्यनाभायंतपः अदिराज इवाभातिकथंभूतः अंशोचो
पित्तो लंबो हारो येन सः तथा हरिचंदनेन रक्तचंदनेन ललः फलः अंगारगो
जुलेपनं येन अदिराजः कीदृक् वातातपेन रक्तानि सानूनि प्रस्थानियस्य सः
तथा तिर्जस्वो हारेणोद्भूतेन सहितः पिनपीति व्याख्यातं चोर्वीपर्ष्येति ति ।

158

एम

१७४

तथा चमत्कार प्रयो जक यो र्वा पर्व पटकत्वेन भेदानवभासात्सं सृष्टिबेलक्षणात्पमि।
 तिभावः दर्शनादिवत् दर्शयो र्णमासादिवत् अयंच भिन्नकालीनयो र्पिसमप्राधान्ये
 दृष्टांतः फलं तत्र स्वर्गः प्रकृते चमत्कृति विशेषः शशिनमिति तत्राजस्येन्दुमत्याः
 स्वयं वोरसमगुणयो र्जेन्दुमत्यो र्योगे न प्रीतिर्येषां ते यो रातागारिकानप्याराणामन्येषां
 श्रवणयोः कटपीडाक रमिति पूर्वा र्द्ध रूपमेकमेव वाक्यं विवब्रुहद्वारणामासुरित्यन्य
 यः तेन सर्वनाम्ना सादृशमती विवभूतो धर्मः स जकर्मकं वा एताम् तत्र तास्मिन्पदे वि
 हीयेति अनित्ययोगे घृतादिव तेनापि हेतुना विहीनतां प्राप्येत्यर्थः विकचं विकसि
 तम् जडभावः शोथम् मदन इव शिखीवर्धः संभ्रमनात्पार्थ सिकमिति स्फुटमेक
 त्रविषये शक्यार्थलंकृतिरूपमिति सूत्रेणोत्पत्त्यर्थः अथो तंतं दिवसरूपमरविंदं
 कोचमगमत् कीदृक्स्पष्टमुल्लसंतमंतः किरण एव केश एणि यस्यास्ता तस्या भू
 ता सूर्यविं वल्ला विस्तीर्ण कर्णिका वा ए मस्य तत्तुष्टिः प्रकाशभावेन परस्परं
 मिक्षितं अर्धदिश एव दधानां कलापस्तत्सु विभावता रोमस्यास्ता दृशीवद्वा संधकाररू
 पामधुपावलिर्मेतत्तस्या भूतमित्यर्थः पटभेदेनेति होप्यप्येस्य गामे जो ए त्रंमह

कु.
टी.

१४५

तत्ता अणंतहणणहि अत्रतूटिं पगीसकंतिगिवारेस्तयोः संसृष्टिः वाच्यमिति
 यो गीप्रतिसंबंधि यस्य तद्वच्यप्रतिधो गीकंतत्वादित्यर्थः एवं च काव्या वाच्यस्यानु
 प्रासादेः शब्दात्तंकारस्य तदनुप्रवेशेन वाच्यकानुप्रवेश इति वक्तुमिति भावः सत्युक्त
 रेति यस्यांतगाभ्यामिणीदृश उद्यानसंबंधिवाचीषपसीवनादयं गृहेरमंतेक्रीडंति की
 दृशेसमीचीनेः पुष्करैः कमलेर्यातिनोमतरंगास्तद्धोभावति गृहपक्षेसमीचीनेः पु
 ष्करैः वीथभांडेद्योतितो रंगोनृत्यभूमिस्तद्धोभिनीत्यर्थः पुष्करैकगिहस्तामेवाय
 भांडमुवेजते बोधित्वद्वयफलैरत्यभारः श्लेषमिति केति श्लेषोभितिरिवभितिर्म्
 स्थैतं यस्येत्यर्थः रागवतीति एगोनुरागो रक्तिमात्रं अंवाग्माकाशं वस्त्रं च न च
 त्रविशेषणसाम्यापामेदाप्युवसापापेक्षतोपि सत्युक्तेत्यादेशब्दसाम्यमात्रे
 ताप्युपमोपपत्तेनेतदप्यस्यतेत्यत आह शब्देति शब्दतोऽर्थतोवेति शब्दप्रपुक्त
 मर्थप्रपुक्तं वा यत्कविसंमतसाम्यं तस्मात्तिपादन इत्यर्थः सर्वविधे सर्वप्रकारे कथ्ये
 ति आह दन इति धात्वनुसाएद्वेदपदमन्वर्थमन्वर्थी न्वर्थनाममतद्वयस्याप्यु

158

एम

१४५

अथ पूर्तिमनुवैतिसहस्रः तत्र भेमीवदनेन दमयंत्युपानेन हतचित्तो व्यरविर्कृतः क
 इति शरदागमः ^{तां श्लेषादा तैरंगीकृते निष्पंदेः पूर्तेश्च प्रकांतघटिते लक्षणमात्रवा}
 तपःश्लेषः ^{सकप्रकाररूपगोत्रवेतोत्पत्तः शब्दव्यवस्थितेति शब्दप्रयुक्तेत्यर्थः}
 ति प्रलेपः ^{विरोधः मुक्ता इति विदुषां भवते केलौ पुरतः क्रीडायां विविन्नसूत्राद्वा ए}
 ज्ञातिवैतनसंमार्जनीमिर्यसारिताः प्रातःकाले अंगणप्रांते मंदंचलतां वातानां चरण
 लाक्षो हसंतां हसन्मुक्ताः दूरादादिमकाजशंकित्ताभयः क्रीडाशुक्रमत्कर्षंति आक
 र्षंति तत्तभोजनपते ह्यागस्य दानस्य लीलापितमित्यन्वयः तत्रैव वातां प्रिलात्ता
 ए हसन्त्यत्रैव वस्यमानेति शंकितभिप्रमृति वस्यमानोत्पत्त्यर्थः तपोस्तन्मूलः संका
 मूलः ताभ्यां संकाभ्यां तिमिद्र्यां तपोः संकाभ्यां तिमितोः तस्य उदात्तस्य हेतुमतः का
 र्प्यस्य अतोदकचयनं तस्या गतीलापितस्य कार्प्यमिति वक्तव्यं तदेव त्यागः प्रिलापित
 मित्यभेदकचयनं तदीयेति राजकीयेत्यर्थः अतर्प्योदात्त्येति असत्योदात्त्येत्यर्थः त
 नूलकस्येति वितरणत्कर्षपर्यसाधी हेतुलंकारमूलकस्येत्यर्थः ननु तसंपास

कु.
टी.
१४६

मृदेव्यं जनागस्पत्वेनावाच्यत्वात् कथं तद्दर्शनात्मकोदात्तालंकारेण सहेकवचकादि
 वेशकथनमिति शंका दामाह वाचकशब्दस्येति त्रयाणामिति एक उदात्तः तिष्ठ यो ज्ञो
 परो हेत्वहेतुत्तो रव्यो व्यंघो दाता प्रस्तुतप्रशंसा प्रस्तुताकु रान्यतरपो रित्येव त्रयाणं
 परस्परमित्यर्थः उदात्तालंकारस्य हेत्वलंकारंगतायाः पूर्वमित्युदात्ता तिष्ठ यो
 किं संकरस्यापि तदंगत्वमिति शंका निरस्पति उदात्तादिना त्रस्येवेति उदात्तादीत्या
 दिपदेन हेत्वलंकारपरिग्रहः हेत्वलंकारादीत्यादिपदेन चो प्रस्तुतप्रसंसापरिग्रहः
 तत्रातिशयैश्वर्यवर्षवितरणोत्कर्षपर्यवसापितो हेत्वलंकारस्यैव तादृशवि
 तरणे ५॥ कापर्यपरिष्कारा एतद्गुणप्रस्तुत एजसं पदुत्कर्षप्रशंसाया रूपाया
 शंसा मा मंगत्वेन त्वद्रुता तस्य तवर्णना रूपात्पुक्ति संकरस्याप्यपेक्षे
 वेति मिति तथा हे उदात्ततु एवो रंगंगी भावसंकरस्य भांति मद्रुदा
 तकरस्योदात्तांगक हेत्वलंकारादि संदेह संकरस्य चांगंगी भावेन
 ।तिमिरुत्सम स्वकीत्यनुवृत्तये अंशनाम स्वनाम चोपनिबध्न

160

राम

१४६

ग्रंथपूर्तिमनुवदति अमुमिति स्वग्रंथस्यप्रामाणिकत्वं सूचयितुमाह चंद्रालोक
 इति शरदागमसंज्ञश्चंद्रालोकमूलभूतग्रंथः शरत्कालागमनेन चंद्रस्थालोक इ
 ति श्लेषः सैतस्मान्नकुवलयानंदग्रंथोऽभूत् कुवलयस्यकुमुदस्यानंद इति च
 श्लेष इति शिवमाह्वाम विद्धुदमहामान्यरामचंद्रात्मजना विदुषा वैयना
 येन कृतालंकारचंद्रिका १ एनांकुवलयानंदप्रकाशविशारदाम विदांकुर्वतु
 विद्वांसः काव्यतत्त्वविदां वराः २ अलोककुवलयानंदश्चंद्रालोकोऽपि तोपि सत्
 प्रतिष्ठां लभते नैव विनालंकारचंद्रिकाम् ३ इति श्रीमत्परवाकरप्रमाणरत्नतस
 द्राममहात्मजवैद्यनाथकृतालंकारचंद्रिकाख्याकुवलयानंददीप्त्यासंपूर्णा एव

102